

ΕΡΓΑΤΙΚΗ

Βδομαδιατική Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

αλληλεγγυη

2 Νοέμβρη 2016

www.sekonline.gr

No 1247

Διδάγματα
από το 1956

σελ. 14, 15

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ

Στον αγώνα
για να
σώσουμε
το ΕΣΥ

σελ. 6

ΦΟΙΤΗΤΕΣ
ΚΑΙ
ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΙ
Στους δρόμους
στις 3 Νοέμβρη

σελ. 7

ΜΜΕ

Κόντρα στο ΣτΕ, τη ΝΔ,
τους καναλάρχες.
Τα κανάλια στο δημόσιο
με εργατικό έλεγχο

σελ. 12, 13

ΠΑΜΕ ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ ΓΙΑ ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΗ 24Ν

ΝΕΡΟ - ΡΕΥΜΑ
ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΕΣ-ΛΙΜΑΝΙΑ-ΤΡΕΝΑ

ΤΑ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ
ΑΓΑΘΑ **ΔΕΝ**
ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

ΟΧΙ στην
ιδιωτικοποίηση
το νερού!

- ΟΧΙ ιδιωτικοποιήσεις
- Επανακρατικοποιήσεις
χωρίς αποζημίωση για τους επενδυτές

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΜΝΗΜΟΝΙΑ

Επικοινωνία • 6984 624069 • syntonismosid@gmail.com • www.syntonismosid.blogspot.gr

24 ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗ
ΝΟΕΜΒΡΗ ΑΠΕΡΓΙΑ

**ΝΑ
ΞΗΛΩΣΟΥΜΕ
ΟΛΑ ΤΑ
ΜΝΗΜΟΝΙΑ**

- Μαζικές προσλήψεις μονίμων
- Λεφτά για Υγεία, Πρόνοια, Σχολεία, Δήμους
- ΟΧΙ Ιδιωτικοποιήσεις - Κρατικοποιήσεις χωρίς αποζημίωση
- ΟΧΙ στη διάλυση των εργασιακών σχέσεων
- Κάτω τα χέρια από τα Συνδικάτα

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΜΝΗΜΟΝΙΑ

Επικοινωνία • 6984 624069 • syntonismosid@gmail.com • www.syntonismosid.blogspot.gr

Τέρμα στους
εκβιασμούς
της Τρόικας
Διαγραφή
του χρέους,
Μαζικές
προσλήψεις
και αυξήσεις
σε μισθούς
-συντάξεις

σελ. 2, 3, 5

Οι συμφωνίες για το Διεθνές Εμπόριο δεν σταματούν την κρίση

Μια από τις κινητήριες δυνάμεις του νεοφιλελευθερισμού είναι η απομάκρυνση των εμποδίων στο διεθνές εμπόριο. Η εγκαθίδρυση του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ) το 1995 είχε σαν στόχο να εκκινήσει ένα νέο κύμα απελευθέρωσης του εμπορίου.

Γράφει ο Αλέξ Καλλινίκος

Αλλά, παρόλο που ο ΠΟΕ είχε περισσότερες δυνάμεις να τον στηρίζουν από την προκάτοχό του, τη Γενική Συμφωνία Δασμών και Εμπορίου, είχε πολύ λιγότερες επιτυχίες. Ο «γύρος της Ντόχα» (η υπουργική διάσκεψη του ΠΟΕ στην Ντόχα), που ξεκίνησε το 2001 με τυμπανοκρουσίες σαν κομμάτι της απάντησης του Δυτικού καπιταλισμού στις επιθέσεις της 9/11, δεν οδήγησε πουθενά.

Η αποτυχία της Ντόχα αντικατόπτρισε την συγγενή υποχώρηση της οικονομικής δύναμης των ΗΠΑ και της ΕΕ. Οι λεγόμενες BRICS -δηλαδή η Βραζιλία, η Ρωσία, η Ινδία, η Κίνα και η Νότιος Αφρική- είχαν γίνει αρκετά δυνατές ώστε να μην αφήνουν την Ουάσιγκτον και τις Βρυξέλλες να κάνουν ό,τι θέλουν. Μια παγκόσμια εμπορική συμφωνία που να ικανοποιεί όλους αποδείχτηκε τελικά αδύνατη.

Αλλά οι νεοφιλελεύθεροι πολιτικοί και γραφειοκράτες και οι σύμμαχοί τους πολυεθνικές δεν το έβαλαν κάτω. Τελικά επανήλθαν με δύο γιγάντιες περιφερειακές συμφωνίες – την TPP, (Trans-Pacific Partnership) για την περιοχή Ασίας-Ειρηνικού και την TTIP (Transatlantic Trade and Investment Partnership) για τις ΗΠΑ και την ΕΕ.

Οι ΗΠΑ ήταν ο κοινός παράγοντας και στις δύο συμφωνίες. Αλλά ο **Μπάρακ Ομπάμα** έδειχνε πάντα μεγαλύτερο ενδιαφέρον στην TPP. Αυτή η συμφωνία περιλαμβάνει 12 κράτη στην περιοχή Ασίας-Ειρηνικού, αλλά όχι την Κίνα. Μπορεί να σκεφτείτε ότι αυτό είναι παράξενο δεδομένου ότι η Κίνα είναι η μεγαλύτερη ασιατική οικονομία και ο μεγαλύτερος παραγωγός και εξαγωγός προϊόντων στον κόσμο.

Αλλά η εξαίρεση της Κίνας ήταν ακριβώς το νόημα της συμφωνίας, που αφορά κυρίως τη γεωστρατηγική και όχι την οικονομία. Ο Ομπάμα το ομολόγησε όταν δήλωσε: «*Αν δεν περάσουμε εμείς αυτή τη συμφωνία, αν οι ΗΠΑ δεν επιβάλλουν αυτούς τους κανόνες, τότε θα το κάνουν χώρες όπως η Κίνα*». Με άλλα λόγια η TPP, στόχο έχει να εδραιώσει την αμερικάνικη ηγεμονία στην Ασία.

η συνέχεια στη σελίδα 21

ΟΙ “ΘΕΣΜΟΙ” ΚΑΙ Η ΝΕΑ “ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ” Νέοι εκβιασμοί και επιθέσεις

Έκλεισε την περασμένη Πέμπτη η πρώτη φάση της (δεύτερης) αξιολόγησης του (τρίτου) μνημονίου. Οι “θεσμοί” έφυγαν και πριν φύγουν φρόντισαν να θέσουν μια ολόκληρη σειρά από νέες σκληρές απαιτήσεις στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων -μια σειρά από παρανοϊκές προϋποθέσεις που τινάζουν όλες τις ελπίδες της κυβέρνησης για τη “διευθέτηση του χρέους” στον αέρα.

Το “χάσμα των απόψεων” ανάμεσα στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο -που υποστηρίζει ότι το ελληνικό χρέος δεν είναι βιώσιμο χωρίς γενναία μέτρα ελάφρυνσης- και την Ευρωπαϊκή Ένωση -που επιμένει ότι η Ελλάδα θα πρέπει πρώτα να εκπληρώσει όλες τις δεσμεύσεις πριν ανοίξει η συζήτηση για το χρέος- γεφυρώθηκε με τον ίδιο τρόπο που γεφυρώνονται μέχρι τώρα όλες οι διαφωνίες ανάμεσα στα μέλη της Τρόικας: αθροίζοντας απλά τις διαφορές “προϋποθέσεις” του κάθε ενός από τους “θεσμούς”. Το ζήτημα δεν είναι αν θα εφαρμοστεί η συνταγή του ΔΝΤ ή η συνταγή του Σόιμπλε. Πάρτε πρώτα όλα τα “αναγκαία” μέτρα -και του ΔΝΤ και της ΕΕ- και μετά βλέπουμε.

Ο **Τζέρι Ράις**, ο εκπρόσωπος του ΔΝΤ, δήλωσε ότι το Ασφαλιστικό σύστημα είναι μη βιώσιμο. Τα ελλείμματά του (11% του ΑΕΠ) είναι πολλαπλάσια από τα ελλείμματα του “ευρωπαϊκού μέσου όρου”. Το ασφαλιστικό-καρμανιόλα του Κατρούγκαλου, με άλλα λόγια, δεν αρκεί. Χρειάζεται και άλλο αίμα.

Ο **Κλάους Ρέγκλινγκ**, από την άλλη πλευρά, ο επικεφαλής του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας (ΕΜΣ) έσπευσε να κλείσει προκαταβολικά κάθε συζήτηση για το χρέος. Χάρη στα “φτηνά” δάνεια του ΕΜΣ η Ελλάδα, είπε -κάνοντας έναν χυδαίο υπολογισμό με βάση τα επιτόκια των ελληνικών ομολόγων της “αγοράς” και τα επιτόκια που “μας” χρεώνει η τρόικα- εξοικονομεί τουλάχιστον 5% του ΑΕΠ κάθε χρόνο. Παρόλο που το δημόσιο χρέος έχει φτάσει στο 180%, η Ελλάδα δεν πρόκειται να αντιμετωπίσει πρόβλημα για την επόμενη δεκαετία. «*Συμφωνώ πιο πολύ με τον κ. Σόιμπλε και λιγότερο με την κ. Λαγκάρντ...*».

Η δεύτερη αξιολόγηση, υποτίθεται, ότι δεν θα περιλάμβανε πιέσεις για πρόσθετα δημοσιονομικά μέτρα. Το ζήτημα υποτίθεται ότι είχε κλείσει από την περασμένη Άνοιξη με τη διαβόητη συμφωνία για τον “κόφτη” -έναν αυτόματο μηχανισμό επιβολής περικοπών σε κοινωνικές δαπάνες, επιδόματα, συντάξεις κλπ αν το πρωτογενές έλλειμμα ξεφύγει από το στόχο. Η Τρόικα φρόντισε να το ξανανοίξει, αμφισβητώντας τόσο τα στοιχεία για το “πρωτογενές πλεόνασμα” όσο και τους τρόπους με τους οποίους έχει επιτευχθεί.

Τα δημόσια έσοδα ξεπέρασαν

μέσα στο πρώτο εννεάμηνο του 2016 τις προβλέψεις του προϋπολογισμού κατά 2.5 δις Ευρώ. Η Τρόικα δεν αμφισβητεί, μεν, αυτή την φορομπηχτική “επιτυχία” της κυβέρνησης. Η “εισπραξιμότητα”, όμως, των φόρων έχει πέσει κατά 25%, λέει. Με άλλα λόγια το ποσοστό των φορολογουμένων που μπορούν να είναι ακόμα συνεπείς στις υπερβολικές απαιτήσεις του δημοσίου έχει μειωθεί δραματικά. Η κυβέρνηση δεν θα καταφέρει να εισπράξει τα ποσά που περιμένει από τη νέα αύξηση των φόρων τη νέα χρονιά: δεν πρόκειται για επιτυχία αλλά για αποτυχία.

Δαπάνες

Ύστερα είναι οι δημόσιες δαπάνες. Η κυβέρνηση ξόδεψε στο εννεάμηνο αυτό περίπου 2 δις λιγότερα από όσα θα έπρεπε να έχει δαπανήσει, σύμφωνα με τον προϋπολογισμό. Αντί να επιβραβεύσει, όμως, η Τρόικα την κυβέρνηση για την “επιτυχία” της αυτή στο μέτωπο των περικοπών, την επιπλήττει: η υστέρηση των πληρωμών, λέει, “αλλοιώνει την εικόνα του πρωτογενούς ισοζυγίου”, δηλαδή φουσκώνει τεχνητά το πρωτογενές πλεόνασμα. Τελικό συμπέρασμα: το “κεφάλαιο” των φόρων και των εσόδων πρέπει να μπει και πάλι στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων.

Σε τι μεταφράζονται αυτές οι νέες απαιτήσεις; Μέχρι τώρα, διαβεβαιώνει η κυβέρνηση, οι θεσμοί δεν έχουν θέσει θέμα νέων μέτρων. Αλλά κανένας δεν έχει την παραμικρή αμφιβολία ότι θα το κάνουν στην επόμενη “επίσκεψή” τους στην Ελλάδα, στα μέσα του Νοέμβρη. Οι εφημερίδες (ακόμα και η ίδια η Αυγή) έχουν ολόκληρες λίστες με τις νέες αναμενόμενες απαιτήσεις: μείωση του αφορολόγητου ορίου στα 5000 Ευρώ (από τα 9000 περίπου που είναι σήμερα για τους μισθωτούς και τους συνταξιούχους). Κατάργηση όλων των φοροαπαλλαγών -για τους φτωχούς εννοείται, όχι για τους εφο-

πλιστές και τους επιχειρηματίες, για αυτούς το ΔΝΤ ζητάει ρητά την παροχή “φοροαπαλλαγών” (για να πάρει μπροστά η οικονομία...). Νέο μαχαίρι στις συντάξεις. Νέες, πρόσθετες επιβαρύνσεις στις ασφαλιστικές εισφορές. Ακόμα μεγαλύτερη ελαστικοποίηση της εργασίας -με “συμβάσεις” ημέρας ή και μερικών ωρών ακόμα. Ακόμα ευκολότερες απολύσεις.

Η κυβέρνηση έτρεξε, δια του στόματος του υπουργού Εργασίας **Γιώργου Κατρούγκαλου**, να δηλώσει ότι οι απαιτήσεις αυτές είναι “ακραίες”. Το τι ακριβώς σημαίνουν τέτοιες δηλώσεις, αυτό το έχουμε μάθει πολύ καλά μέσα στα δυο περίπου χρόνια που ο ΣΥΡΙΖΑ βρίσκεται στην εξουσία: τα μέτρα είναι ακραία, αλλά θα τα εφαρμόσουμε παρόλα αυτά. Γιατί δεν υπάρχει άλλη λύση. Γιατί οι εναλλακτικές είναι χειρότερες...

Η Τρόικα έχει (όπως πάντα) τους τρόπους της να εκβιάσει την ελληνική κυβέρνηση. Το “πρόγραμμα” (το τρίτο μνημόνιο) λήγει, τυπικά, το 2018. Η Ελλάδα έχει ήδη συμφωνήσει με τους δανειστές σε ένα καθεστώς παράτασης της χρηματοδότησης. Οι όροι της χρηματοδότησης αυτής θα καθοριστούν από ένα “μεσοπρόθεσμο” σχέδιο. Το ΔΝΤ αρνείται να συνεχίσει να συμμετέχει, με οποιονδήποτε τρόπο, στο ελληνικό πρόγραμμα χωρίς αυτό το “μεσοπρόθεσμο”.

“*Το Μεσοπρόθεσμο*”, γράφει η Καθημερινή, “*έχει τετραετή διάρκεια... Βασικά (όμως είναι) η δέσμευση της κυβέρνησης για το ύψος των δαπανών που θα κάνει τα πρώτα δύο έτη (αυτής) της τετραετούς περιόδου...*” Το πότε ακριβώς θα κατατεθεί και θα συμφωνηθεί έχει, για την κυβέρνηση, τεράστια σημασία. Το τρίτο μνημόνιο προβλέπει πρωτογενές πλεόνασμα 1.7% του ΑΕΠ το 2017 και 3.5% το 2018. Η κυβέρνηση δεν θέλει να δεσμευτεί από τώρα για το ύψος του πρωτογενούς πλεονάσματος του 2019. Αλλά ακριβώς αυτό θα γίνει αν δεν καταφέρει να έρθει σε συμφωνία με τους δανειστές μέσα στη φετινή χρονιά.

Η κυβέρνηση πιέζεται να έχει κλείσει τη δεύτερη αξιολόγηση και τη διαπραγμάτευση για το μεσοπρόθεσμο μέχρι το “κρίσιμο” Γιούρογκρουπ της 5ης Δεκεμβρη. Κανένας δεν πρέπει να έχει την παραμικρή αυταπάτη για το τι θα κάνει: θα υποχωρήσει.

Η κυβέρνηση δεν έχει τη θέληση να αντισταθεί στην Τρόικα, όσο ακραίες και παράλογες και αν είναι οι απαιτήσεις της. Ο δρόμος που διάλεξε τον Αύγουστο του 2015 με την αποδοχή του μνημονίου είναι ένας κατήφορος χωρίς τέλος.

Μόνο η αντίσταση -στους χώρους δουλειάς, στους δρόμους, στις σχολές και τα σχολεία, παντού- μπορεί να σταματήσει αυτόν τον ολισθηρό δρόμο προς την άβυσσο.

Σωτήρης Κοντογιάννης

Ο Κλάους Ρεγκλινγκ ζητάει και ευγνωμοσύνη για το χρέος!

Από την εξόρμηση στην παρέλαση της 28ης Οκτώβρη στο κέντρο της Αθήνας

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ

Αλληλεγγυή στην Αλληλεγγυή

Στην μάχη ενάντια στην ιδιωτικοποίηση του νερού η εφημερίδα Εργατική Αλληλεγγυή βρέθηκε από την πρώτη στιγμή στο πλευρό των εργαζομένων στην ΕΥΔΑΠ, προβάλλοντας τις διεκδικήσεις των σωματείων, αλλά και των διαφόρων ομάδων καταναλωτών άμεσα και αγωνιστικά. Μέσα από άρθρα, συνεντεύξεις και πλούσιο φωτορεπορτάζ προσπάθησε να αφυπνίσει την κοινωνική συνείδηση και να καταστήσει γνωστό στο ευρύτερο κοινό τον κίνδυνο που ελλοχεύει σε μια ενδεχόμενη ιδιωτικοποίηση του νερού, ενώ ταυτόχρονα έψαχνε να αναδείξει τρόπους και δράσεις ώστε η ιδιωτικοποίηση του νερού που βρίσκεται προ των πυλών να μην περάσει.

Ήταν από την αρχή δίπλα μας προβάλλοντας τον αγώνα μας και ουσιαστικά συμμετέχοντας σε αυτόν. Πραγματικά ένοιωσα τι θα πει αλληλεγγυή μέσα από το κλίμα συμπαράστασης στον αγώνα μας και την απόλυτη σύμπνοια στα ιδανικά μας, που άλλωστε είναι κοινός τόπος για κάθε σκεπτόμενο πολίτη. Πιστεύω πως η συμμετοχή της Εργατικής Αλληλεγγυής στη μάχη που δίνει ενάντια στην ιδιωτικοποίηση των βασικών αγαθών είναι πολύ σημαντική και καθοριστική, και πρέπει αυτός ο αγώνας να ενισχυθεί περισσότερο με την διάδοση αλλά και την οικονομική στήριξή της.

Μαρία Αναγνώστου
εργαζόμενη στην Ε.Υ.Δ.Α.Π.

Υπάρχει άλλος δρόμος

Κάθε μέρα που περνάει, γίνεται όλο και πιο φανερό ότι η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ πάει από το κακό στο χειρότερο αναζητώντας συναινέσεις και συμβιβασμούς με τους «θεσμούς» στο εσωτερικό όπως και στο εξωτερικό.

Η Τρόικα πήρε τις περικοπές στις συντάξεις με το Ασφαλιστικό του Κατρούγκαλου, αλλά τώρα απαιτεί νέες περικοπές (διαβάστε σχετικά στη διπλανή σελίδα). Πήρε όλη την περιουσία του δημοσίου στο λεγόμενο «υπερταμείο», αλλά τώρα θέλει χτύπημα στις εργασιακές σχέσεις και στον συνδικαλισμό.

Ο Τσίπρας τρέχει να υποδεχτεί τον Ομπάμα ως «φίλο των ελληνικών θέσεων» την ίδια ακρι-

βώς στιγμή που το μακελειό στη Συρία και στο Ιράκ αγριεύει καθώς ΗΠΑ και Ρωσία πολιορκούν τη Μοσούλη και το Χαλέπι. Χιλιάδες νέοι πρόσφυγες τρέχουν να σωθούν, αλλά η ελληνική κυβέρνηση συνεργάζεται με το ΝΑΤΟ και τη Φρόντεξ που τους πνίγουν στη Μεσόγειο.

Πρόκληση

Η πρόκληση του Συμβουλίου της Επικρατείας που βγήκε ανοιχτά στο πλευρό των καναλαρχών και της ΝΔ έρχεται να αναδείξει ηχηρά το πού καταλήγει αυτή η κατρακύλα. Με κάθε νέα υποχώρηση του ΣΥΡΙΖΑ, ξαναπαίρνει θάρρος όλο το διεφθαρμένο κατεστημένο που κυβερνάει πραγματικά αυτό τον τόπο - οι τραπεζίτες, οι εφοπλιστές, οι καναλάρχες και το υπηρετικό τους προσωπικό στις κομματικές ιεραρχίες και τους κρατικούς μηχανισμούς.

Είναι ώρα να βροντοφωνάσουμε ότι υπάρχει άλλος δρόμος, ο δρόμος της σύγκρουσης. Τα βήματά του έχουν ήδη αναδειχθεί από τους αγώνες που έχουμε δώσει όλα αυτά τα χρόνια

και από τις παραδόσεις που κουβαλάει το εργατικό κίνημα.

- Διαγράφοντας το χρέος μπορούμε να πάρουμε τον έλεγχο στις τράπεζες και να βρούμε τα λεφτά για μαζικές προσλήψεις στην Παιδεία, στην Υγεία, στην Πρόνοια και για αυξήσεις σε μισθούς και συντάξεις.

- Κλείνοντας τις βάσεις για το ΝΑΤΟ και τις ΗΠΑ και ανοίγοντας τα σύνορα για τους πρόσφυγες μπορούμε να απεμπλακούμε από τον ιμπεριαλιστικό πόλεμο και να στηρίξουμε τη μόνη δύναμη που μπορεί να λυτρώσει τη Μέση Ανατολή, το αραβικό πεζοδρόμιο.

- Αγνοώντας τις αποφάσεις του ΣΤΕ και όλων των μηχανισμών που βγάζουν τους αγώνες «παράνομους και καταχρηστικούς», να πάρουμε τον έλεγχο στα κανάλια, όπως έκαναν οι εργαζόμενοι της ΕΡΤ όταν τους έριξαν το μαύρο. Και το ίδιο να κάνουμε σε κάθε επιχείρηση που λέει ότι δεν τα βγάζει πέρα και αφήνει τον κόσμο απλήρωτο.

Αυτές είναι επιλογές που μπορούν να δικαιώσουν τις διεκδικήσεις των εργατών και της νεολαίας και ταυτόχρονα παίρνουν δύναμη από κάθε επιμέρους μάχη. Αυτή τη βδομάδα τα Νοσοκομεία συνεχίζουν τη δράση για τη σωτηρία του ΕΣΥ, ενώ οι φοιτητές και οι συνταξιούχοι βγαίνουν στους δρόμους την ίδια μέρα.

Τις μέρες του Πολυτεχνείου θα βρεθούμε στους δρόμους και ενάντια στους εναγκαλισμούς με τον Ομπάμα αλλά και γιατί θυμόμαστε ότι ο δρόμος της σύγκρουσης έχει βαθιές ρίζες στην εξέγερση του Νοέμβρη του '73. Και στις 24 Νοέμβρη θα ενωθούμε όλοι στην απεργία γιατί το δίκιο των αιτημάτων και των επιλογών μας δεν θα μας το χαρίσει κανένας παρά μόνο η συλλογική δύναμη της τάξης μας.

Νέο τεύχος ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ από τα κάτω

Παρουσίαση στη σελίδα 22

Θα το βρείτε στο μαρξιστικό βιβλιοπωλείο

Φειδίου 14 (πίσω από Τίτania-PEE)
www.marxistiko.gr τηλ. 2105247584

9 Νοέμβρη Στάση εργασίας ΑΔΕΔΥ για τα στεγαστικά στο Δημόσιο

Σε στάση εργασίας προχωρά η ΑΔΕΔΥ την Τετάρτη 9 Νοέμβρη από την έναρξη του ωραρίου μέχρι τις 11πμ για το ζήτημα των στεγαστικών δανείων των δημοσίων υπαλλήλων στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων. Συγκέντρωση διαμαρτυρίας θα γίνει στο κτίριο του Ταμείου (Ακαδημίας 40) στις 9πμ.

Στην ανακοίνωση-κάλεσμα της η ΑΔΕΔΥ τονίζει: «Η ραγδαία μείωση των μισθών των Δη-

μοσίων Υπαλλήλων και των συντάξεων του Δημοσίου, καθιστούν πλέον δύσκολη έως αδύνατη την εξυπηρέτηση των συγκεκριμένων δανείων. Δάνεια, τα οποία συνεχίζουν ακόμα και σήμερα να επιβαρύνονται με τα τοκογλυφικά επιτόκια της τάξεως του 4,9 έως 6,2%, τη στιγμή που τα αντίστοιχα επιτόκια της αγοράς, είναι κάτω του 2%».

Παρακάτω ανάμεσα σε άλλα καλεί την κυ-

βέρνηση να «αναπροσαρμόσει τα δάνεια με βάση το ύψος της σημερινής μισθοδοσίας των υπαλλήλων, λαμβάνοντας υπόψιν τη σημερινή αξία των ακινήτων, αλλά και την ύπαρξη και άλλων δανείων για το ίδιο ακίνητο» και να «σταματήσει την ολέθρια πορεία διάλυσης του Ταμείου Παρακαταθηκών & Δανείων (που ευνοεί μόνο τα συμφέροντα των ιδιωτικών Τραπεζών)».

ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΙ

3 Νοέμβρη Συλλαλητήριο στην Αθήνα

Στο δρόμο ενάντια στην περικοπή των συντάξεων, τα φορολογικά βάρη, την διάλυση των ασφαλιστικών ταμείων θα βρεθούν και οι συνταξιούχοι της Αττικής στις 3 Νοέμβρη. Την παναττική πανσυνταξιοχική συγκέντρωση καλούν οι συνεργαζόμενες συνταξιοχικές Οργανώσεις ΙΚΑ – ΕΛΤΑ – ΔΗΜΟΣΙΟΥ – ΟΣΕ – ΟΑΕΕ – ΝΑΤ – ΠΟΣΕ ΟΑΕΕ και θα γίνει στην πλατεία Εθνικής Αντίστασης (Δημαρχείο Αθήνας) στις 10πμ.

Είναι η συνέχεια της κινητοποίησης στις 3 Οκτώβρη που είχε δεχτεί τα δακρυγόνα των ΜΑΤ και η πρώτη απάντηση στο γράμμα Κατρούγκαλου που τους “εξηγεί” τις περικοπές των συντάξεών τους και τους υπόσχεται αυξήσεις “όταν έρθει η ανάπτυξη”. Όπως αναφέρει η ανακοίνωσή τους: “Το γράμμα που έστειλε ο Υπουργός Εργασίας-Κοινωνικής ασφάλισης στους συνταξιούχους, είναι ένα προπαγανδιστικό κουρελόχαρτο της κυβέρνησης για να δικαιολογήσει τα αδικαιολόγητα της αντισυνταξιοχικής της πολιτικής. Οι συνταξιούχοι γνωρίζουμε καλά από πρώτο χέρι το σφαγιασμό που έχουν υποστεί το εισόδημά μας και οι παροχές μας, από όλες τις κυβερνήσεις των τριών μνημονίων και θεωρούμε ότι η επιστολή αυτή έχει στόχο να ρίξει στάχτη στα μάτια μας και να μας αποπροσανατολίσει.

Γι’ αυτό απορρίπτουμε ως απαράδεκτη την επιστολή του υπουργού και καταδικάζουμε συνολικά την αντισυνταξιοχική-αντεργατική πολιτική της κυβέρνησης, βγαίνουμε για μια ακόμη φορά στον δρόμο του αγώνα, με αυτό τον τρόπο απαντάμε στους ελιγμούς τους. Δεν νομιμοποιούμε στην συνείδησή μας καμιά περικοπή, διεκδικούμε όσα μας έχουν αφαιρέσει όλες οι κυβερνήσεις, καθώς και την ανακε-

φαλαιοποίηση των ταμείων μας. Δημίους δεν επιλέγουμε”.

Ο Συντονισμός Συνταξιούχων καλεί σύσκεψη την Τετάρτη 9 Νοέμβρη στο ΕΚΑ στις 6μμ για τα επόμενα βήματα του αγώνα με πρώτους σταθμούς την απεργία του δημοσίου στις 24 Νοέμβρη και τη συνέλευση του Συντονισμού Ενάντια στα Μνημόνια στις 4 Δεκέμβρη.

Εκλογές στα ΚΥΣΠΕ-ΚΥΣΔΕ...

Στις 2 Νοέμβρη θα διεξαχθούν οι εκλογές για τους αιρετούς στα Υπηρεσιακά Συμβούλια της Εκπαίδευσης. Τα σχολεία θα μείνουν κλειστά για εκείνη την ημέρα προκειμένου οι εκπαιδευτικοί να μπορέσουν να συμμετέχουν στις εκλογές.

Οι **Παρεμβάσεις** κατεβάζουν ψηφοδέλτια πανελλαδικά και στην ανακοίνωσή τους τονίζουν: «Η θέση του αιρετού ως εκπροσώπου του κλάδου είναι να υπερασπίζεται τα εργασιακά συμφέροντα του εκπαιδευτικού και τις μορφωτικές ανάγκες των μαθητών. Για αυτό, δεν πρέπει και σε καμιά περίπτωση να συμμετέχει σε αποφάσεις που αντίκεινται σε αυτά. Πρέπει από τη θέση του να συμβάλλει στην ανάπτυξη κινήματος διεκδικητικού και ανατρεπτικού απέναντι σε αυτές τις πολιτικές».

Η «**Τάξη μας**», το αντικαπιταλιστικό δίκτυο εκπαιδευτικών, στηρίζει και συμμετέχει στα ψηφοδέλτια των Παρεμβάσεων. Στο **ΚΥΣΔΕ** υποψήφιοι είναι οι: Ντίνα Γκαρανέ, Γεωργία Κόφφα, Αθανασία Κατσούλη, Δώρα Κιντή, Αγγελική Φάρκωνα.

Στο **ΑΠΥΣΔΕ Αττικής** οι: Ντίνα Γκαρανέ, Γεωργία Κόφφα, Αθανασία Κατσούλη, Αγγελική Φάρκωνα. Στο **ΠΥΣΔΕ Ηλείας**: Χριστίνα Γαϊτανίδου, Νώντας Λύκος.

Στο **ΠΥΣΔΕ Λέσβου** η Σοφία Γεωργοκόστα.

Στο **ΑΠΥΣΔΕ Κρήτης** και στο **ΠΥΣΔΕ Χανίων** η Δώρα Κιντή. Στο **ΠΥΣΠΕ Αθήνας** η Έλενα Τραχανά. Στο **ΠΥΣΠΕ Μεσσηνίας** η Χριστίνα Λαδά. Στο **ΑΠΥΣΠΕ Πέλλας** η Χαρούλα Μπαλλή.

...και στο ΤΕΕ

Εκδήλωση-παρουσίαση των θέσεών της οργανώνει η Αριστερή Αγωνιστική Ενωτική Συσπείρωση (ΑΡ.ΑΓ.Ε.Σ.) στις 14 Νοέμβρη στο αμφιθέατρο του ΤΕΕ στις 7πμ.

Η παράταξη, που συγκροτήθηκε με την στήριξη της **Συσπείρωσης Αριστερών Μηχανικών**, της **Αριστερής Στροφής**, της **Τομής**, της **Αριστερής Αγωνιστικής Παρέμβασης** και ανένταχτων μηχανικών, ετοιμάζεται να συμμετέχει στις εκλογές του ΤΕΕ που θα γίνουν στις 20 Νοέμβρη.

Οι υποψήφιοι που στηρίζει η Εργατική Αλληλεγγύη και συμμετέχουν στα ψηφοδέλτια της ΑΡΑΓΕΣ είναι οι παρακάτω:

- Για το Πανελλαδικό ψηφοδέλτιο για Αντιπροσωπεία ΤΕΕ: Στο **Περιφερειακό Τμήμα Αττικής**: Βαία Γκούμα, Γιάννης Θεοχάρης, Δήμητρα Κυρίλλου, Κώστας Πίττας, Βασίλης Συλαϊδής, Νίκος Σμπαρούνης.
- Για το **Περιφερειακό Τμήμα Κεντρικής Μακεδονίας**: Λευτέρης Αραμπατζής, Θανάσης (Σάκης) Κολότσιος, Δήμητρα Κομνιανού, Γιάννης Μήτσης.
- Στο **Περιφερειακό Τμήμα Δυτικής Μακεδονίας**: Δημήτρης Αδάμου.
- Στην **Επιστημονική επιτροπή Χημικών Μηχανικών**: Δημήτρης Λάμπρου.

ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΥΓΕΙΑ Απεργία στις 24/11, κινητοποιήσεις στις κλινικές

Δεκάδες εργαζόμενοι από τις ιδιωτικές κλινικές, τα διαγνωστικά κέντρα, τις δομές ψυχικής υγείας συμμετείχαν στην γενική συνέλευση που πραγματοποιήσε το Σωματείο Ιδιωτικής Υγείας Αθήνας στο ΕΚΑ την Δευτέρα 31 Οκτώβρη.

Στην συζήτηση μεταφέρθηκε η επίθεση που πραγματοποιείται στους εργαζόμενους στον κλάδο καθώς και οι αγωνιστικές απαντήσεις που οργανώνονται από το σωματείο την επόμενη περίοδο με αφετηρία την 24η Νοέμβρη που προτάθηκε και αποφασίστηκε η συμμετοχή του κλάδου σε Πανεργατική Πανελλαδική Απεργία, σε συντονισμό με τα άλλα σωματεία.

“Στην **Ευρωκλινική Αθηνών** η διοίκηση μετά την κατάργηση ενός τμήματος που είχε ως συνέπεια απολύσεις εργαζομένων, μεταξύ των οποίων και εκλεγμένοι συνδικαλιστές, συνεχίζει με την ίδια τακτική παραχωρώντας τμήματα σε εργολάβους. Είναι μία τακτική που προσπαθεί να εφαρμόσει το τσάκισμα των εργασιακών σχέσεων στην πράξη. Δεν υπάρχει περιθώριο για αναμονή απέναντι σε τέτοιου είδους επιθέσεις, χρειάζεται άμεση οργανωμένη και συλλογική απάντηση του εργατικού κινήματος”, ανέφερε η ανακοίνωση της **Αγωνιστικής Συνδικαλιστικής Κίνησης Υγειονομικών**.

Συγκέντρωση

Μετά από προτάσεις των εργαζομένων στην κλινική αποφασίστηκε στις 14 Νοέμβρη να πραγματοποιηθεί συγκέντρωση διαμαρτυρίας στις 7πμ στην κλινική στους Αμπελόκηπους και στην συνέχεια συγκέντρωση αλληλεγγύης στους απολυμένους συνδικαλιστές στα δικαστήρια στις 9πμ.

Στον **Νέον Αθήναιο** «οι παπάδες μας κλείσανε την κλινική» μετέφερε εργαζομένη κάνοντας αναφορά στον αγώνα που δίνουν πλέον με επίσχεση εργασίας μετά την έξωση της επιχείρησης από το Βελέντζιο Ίδρυμα Πρόνοιας και Μορφώσεως Πάρου, στο οποίο χρωστούσε ενοίκια. «Τώρα δίνουμε τον αγώνα μέσα από την επίσχεση, είναι σημαντικό να στηρίξουμε το σωματείο».

Παρόμοιες εμπειρίες μπήκαν και από μεγάλους χώρους στον κλάδο όπως το **Ερρίκος Ντυνάν**, το **Υγεία** και το **Ιατρικό Αθηνών** που ανέδειξαν την ανάγκη για ταξική ενότητα και συντονισμό μεταξύ των διαφορετικών χώρων για την αντιμετώπιση της επίθεσης. Τέλος τονίστηκε η μεγάλη σημασία και η συμμετοχή στην δίκη της Χρυσής Αυγής για την επίθεση στους συνδικαλιστές στο Πέραμα.

Κώστας Πολύδωρος

Όλοι στην απεργία 24N

Η μάχη για την επιτυχία της πανελλαδικής απεργίας στις 24 Νοέμβρη ενάντια στα νέα μέτρα που φέρνουν κυβέρνηση-Τρόικα έχει ξεκινήσει. Στην Αθήνα η ΑΔΕΔΥ καλεί σε απεργιακή συγκέντρωση στις 11πμ στην πλατεία Κλαυθμώνος.

Τα σωματεία και οι εργαζόμενοι που συσπειρώνονται στο **Συντονισμό Εναντία στα Μνημόνια** διακινούν τα υλικά που καλούν σε μαζική συμμετοχή από όλους τους χώρους, δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, έτσι ώστε η απεργία να μετατραπεί σε Πανεργατική (δείτε στην ίδια σελίδα τον κατάλογο με τις εξορμήσεις και τις περιοδείες).

Η πλειοψηφία στη ΓΣΕΕ (ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ) συνεχίζει να κλωσιεργεί με αποτέλεσμα να μην έχει αποφασιστεί η συμμετοχή της Συνομοσπονδίας. Η Ολομέλεια της ΓΣΕΕ έχει οριστεί για την Τετάρτη 2/11 με την πίεση πάνω στη γραφειοκρατία να μεγαλώνει.

Η ίδια η ΑΔΕΔΥ κυκλοφόρησε ανακοίνωση-κάλεσμα προς τη ΓΣΕΕ, τα Εργατικά Κέντρα και τις Ομοσπονδίες δημόσιου και ιδιωτικού τομέα που αναφέρει: «είναι φανερό και για εμάς ότι η απεργία της 24ης Νοεμβρίου 2016 πρέπει να έχει πανεργατικό χαρακτήρα και να επιδιώξουμε να πάρει χαρακτηριστικά παλλαϊκής κινητοποίησης, ενάντια στην αντεργατική και αντιλαϊκή πολιτική της κυβέρνησης». Αντίστοιχη ανακοίνωση κυκλοφορεί και το ΠΑΜΕ όπου αναφέρει: «Καμία αναμονή, καμία καθυστέρηση. Απαντάμε: 24 Νοέμβρη Γενική Απεργία».

Ήδη, μια σειρά Ομοσπονδίες και σωματεία έχουν κινηθεί προς αυτή την κατεύθυνση. Την Κυριακή 30 Οκτώβρη απόφαση για 24ωρη απεργία στις 24/11 πήρε η συνέλευση του **Συλλόγου Εμποροϋπαλλήλων Αθήνας**.

Ο Μιχάλης Βερβέρης, εργαζόμενος στο Καρπούρ-Μαρινόπουλος της Νέας Ιωνίας και μέλος του Συλλόγου μας είπε: «Στη συνέλευση συμμετείχαν εργαζόμενοι από διάφορα σημεία, κατά κύριο λόγο σούπερ-μάρκετ, όπως τα ΑΒ Βασιλόπουλος, Πράκτικερ, Λιντλ, Μαρινόπουλο και Σκλαβενίτη. Η κουβέντα περιστράφηκε γύρω από το ζήτημα των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας και με ποιον τρόπο θα επαναφέρουμε ή θα διεκδικήσουμε νέες ΣΣΕ. Όλες οι τοποθετήσεις που γίνανε τονίζανε ότι είναι αναγκαίο αυτή τη στιγμή. Επίσης, κοινή εκτίμηση ήταν ότι μόνο ένα δυνατό εργατικό κίνημα μπορεί να επιβάλλει κάτι τέτοιο. Όλοι οι συνάδελφοι αντιλαμβάνονταν ότι χρειάζεται να δείξουμε τη δύναμή μας στο δρό-

μο. Η συνέλευση ψήφισε ότι ο Σύλλογος θα προκηρύξει απεργία στις 24 του Νοέμβρη. Έχουμε μια τεράστια δουλειά να κάνουμε έτσι ώστε τα μαγαζιά εκείνη τη μέρα να είναι κλειστά και να υπάρχει μαζική συμμετοχή στην κινητοποίηση. Πρέπει να παρθούν παρόμοιες αποφάσεις σε όλο τον ιδιωτικό τομέα. Να αρχίσουν να «ξεκλειδώνουν» χώροι δουλειάς έτσι ώστε να μπει και πίεση πάνω στην ηγεσία της ΓΣΕΕ να καλέσει στην απεργία».

Αντίστοιχη απόφαση πήρε και το **Συνδικάτο Επισπιμίου – Τουρισμού- Ξενοδοχείων** στη συνέλευση που οργάνωσε τη Δευτέρα 24 Οκτώβρη στο Ξενοδοχείο Athens Ledra.

Στην απεργία καλεί και το **Σωματείο Ελλήνων Ηθοποιών** μετά από απόφαση Γενικής Συνέλευσης, ενώ η **Πανελλήνια Ομοσπονδία Θεάματος-Ακροάματος** έστειλε κάλεσμα στη ΓΣΕΕ όπου σημειώνει ότι «καλούμε τη Διοίκηση της ΓΣΕΕ να συνεδριάσει άμεσα και να αποφασίσει 24ωρη Γενική Απεργία για την Πέμπτη 24 Νοεμβρίου 2016, σύμφωνα και με τη πρόταση της ΑΔΕΔΥ για παλλαϊκή κινητοποίηση την ημέρα αυτή, με σκοπό την ανατροπή των αντεργατικών πολιτικών, την αποτελεσματική αντιμετώπιση των επιδιώξεων των δανειστών και την πιθανή συγκατάθεση της κυβέρνησης».

Απόφαση συμμετοχής στην απεργία πήρε το απόγευμα της Δευτέρας 31 Οκτώβρη και η **Πανελλήνια Ναυτεργατική Ομοσπονδία** μετά από συνεδρίαση της Διοίκησής της.

Την Τρίτη το μεσημέρι σε εξέλιξη ήταν συνεδρίαση του ΔΣ στο **Σωματείο Εργαζόμενων της Ιντρακόμ**. Η Πρωτοβουλία Γένοβα θα έβαζε προς ψήφιση την πρόταση για συμμετοχή στην απεργία, ενώ την ίδια πρόταση θα στήριζε και η παράταξη του ΠΑΜΕ.

Νεκ.Δ.

Εξορμήσεις του Συντονισμού

TETAPTH 2/11
Άγιος Σάββας 1.30μμ

ΠΕΜΠΤΗ 3/11
Μετρό Σεπόλια, 12.30μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 4/11
ΔΕΗ Ρουφ, 6.30πμ
ΕΥΔΑΠ Γαλάτσι, 10πμ
Μαρινόπουλος Ν. Ιωνία, 1μμ
Γεννηματάς, 12μμε
Αγλαΐα Κυριακού, 12μμε
ΥΠ.ΑΝ., 9πμ

ΔΕΥΤΕΡΑ 7/11
INTRAKOM, 7ημ
Εφημερίδα Συντακτών, 5.30μμ

ΤΡΙΤΗ 8/11
ΕΥΔΑΠ Πειραιά, 7ημ
Ξενοδοχείο Παρκ, 12μes
Πήγασος, 6μμ
ΥΠ.ΠΟ 8ημ
ΥΠΕΧΩΔΕ, 11ημ

TETARTH 9/11
EPT, 12μες

ΠΕΜΠΤΗ 10/9
Alpha Tv, 6μμ

ΔΕΗ Όχι στην ιδιωτικοποίηση

Ολοκληρώθηκε η διαδικασία υποβολής προσφορών για το 24% του ΑΔΜΗΕ. Την μεγαλύτερη προσφορά κατέθεσε η κινέζικη εταιρία State Grid, ύψους 320 εκατομμυρίων ευρώ. Η απόφαση για τον προτιμητέο «στρατηγικό επενδυτή» θα παρθεί με Γενική Συνέλευση των Μετόχων στις 24 Νοέμβριο.

Η 24/11 είναι ημερομηνία-σταθμός. Η ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ και τα υπόλοιπα σωματεία της επιχείρησης έχουν την ευκαιρία να σταματήσουν το ξεπούλημα με απεργιακές κινητοποιήσεις. Άλλωστε, εκείνη την ημέρα θα απεργεί όλος ο δημόσιος τομέας, ενώ ήδη έχουν ξεκινήσει να βγαίνουν αποφάσεις συμμετοχής από συνδικάτα του ιδιωτικού τομέα με κάλεσμα προς τη ΓΣΕΕ να μπει στην απεργία.

Η ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ χρειάζεται να μπει μπροστά στον αγώνα του ξεπουλήματος κι όχι να στέλνει Δελτία Τύπου όπως το τελευταίο που κυκλοφόρησε μετά τη συνάντηση με τον υπουργό Περιβάλλοντος και Ενέργειας που δίνει «θετικό πρόσημο» στη «συνάντηση ΓΕΝΟΠ, Σωματείων μελών της, Σκουρλέτη, Περιφέρεια Δυτικής Μακεδονίας και Βουλευτών».

Ποιος μπορεί να έχει αυταπάτες για μια κυβέρνηση που καταρκευλά στον μνημονιακό κατήφορο ή για ένα υπουργό που δηλώνει ότι η πώληση του ΑΔΜΗΕ είναι μια «σημαντική πολιτική επιτυχία για την κυβέρνηση».

Οι εργαζόμενοι της ΔΕΗ δεν έχουν να κερδίσουν τίποτα από την ιδιωτικοποίηση, αντίθετα θα βρεθούν μπροστά σε νέες επιθέσεις στα εργασιακά τους δικαιώματα.

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗ
ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

- ΟΧΙ Ιδιωτικοποιήσεις Κρατικοποιήσεις χωρίς αποζημίωση
- Αυξήσεις σε μισθούς και συντάξεις
- Κάτω τα χέρια από τις συμβάσεις & τα συνδικάτα
- Προσλήψεις

Κυριακή 4 Δεκέμβρη
10πμ ΕΣΗΕΑ Ακαδημίας 20

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΜΝΗΜΟΝΙΑ

Επικοινωνία: • 6984 624069
• syntonismoskd@gmail.com
• www.syntonismoskd.blogspot.gr

Την Κυριακή 4 Δεκέμβρη στην αίθουσα της ΕΣΗΕΑ (Ακαδημίας 20) θα πραγματοποιηθεί η συνέλευση του Συντονισμού Ενάντια στα Μνημόνια. Η συνέλευση θα γίνει λίγες μέρες μετά την απεργία στις 24 Νοέμβρη και θα συζητήσει πως οι δυνάμεις που συσπειρώνονται στο Συντονισμό θα κλιμακώσουν τις δράσεις τους ενάντια σε παλιά και νέα Μνημόνια. Ήδη, η αφίσα και η προκήρυξη του Συντονισμού που καλούν στη «συνέλευση εργατικής αντίστασης» κυκλοφορούν σε όλους τους χώρους δουλειάς.

Ο Αντώνης Σκαρπέλης, γραμματέας του Σωματείου Εκτάκτων στο ΥΠΠΟ μας μίλησε για τη σύνδεση της απεργίας στις 24/11 με τη συνέλευση του Συντονισμού: «Οι συμβασιούχοι εργαζόμενοι του ΥΠΠΟ αντιμετωπίζουμε μεγάλα προβλήματα με τις σχέσεις εργασίας και την ομαλότητα των πληρωμών μας. Όλα αυτά έχουν ίδιο σημείο εκκίνησης με τα ζητήματα που αντιμετωπίζουν οι μόνιμοι συνάδελφοί μας.

Η υποστελέχωση και η υποχρηματοδότηση είναι αποτέλεσμα των συνεχιζόμενων μνημονιακών πολιτικών λιτότητας. Θα καλέσουμε 24ωρη απεργία για τους συναδέλφους μας, να συμμετέχουμε μαζικά στην απεργία. Θα βάλουμε πίεση πάνω στην Ομοσπονδία μας και τη ΓΣΕΕ να μην υπάρξει άλλη αναβλητικότητα. Όλα τα σωματεία του ιδιωτικού τομέα πρέπει να πάρουν αποφάσεις συμμετοχής. Για όλα αυτά τα ζητήματα χρειάζεται να υπάρχει μεγάλη συμμετοχή και στην πανελλαδική συνέλευση που οργανώνει ο Συντονισμός Ενάντια στα Μνημόνια. Να υπάρχει συμμετοχή από όλους τους χώρους, δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, ανεξάρτητα τη σχέση εργασίας του κάθε εργαζόμενου. Να συντονιστούμε και να αποκρούσουμε την νέα αντεργατική επίθεση που ετοιμάζουν κυβέρνηση και δανειστές».

Καμπάνια για το νερό

Εν τω μεταξύ συνεχίζεται η καμπάνια του Συντονισμού ενάντια στην ιδιωτικοποίηση του νερού. Την Τρίτη 1 Νοέμβρη σε ώρα που η ΕΑ είχε κλείσει την ύλη της θα ξεκινούσε εκδήλωση στο Ραδιομέγαρο, στην αίθουσα συσκέψεων της ΠΟΣΠΕΡΤ με ομιλητή τον **Αλέκο Μερσινά**, μέλος του ΔΣ της **ΟΜΕ-ΕΥΔΑΠ** με θέμα «τις συνέπειες της ιδιωτικοποίησης του νερού και πώς μπορούμε να παλέψουμε για να μην περάσουν».

Η εκδήλωση γινόταν με κοινή πρωτοβουλία του Συντονισμού και της ΠΟΣΠΕΡΤ. Η ανακοίνωση-κάλεσμα ανέφερε: «Ξέρουμε το τι έχουν σημαίνει οι ιδιωτικοποιήσεις αγαθών όπως το νερό και το ρεύμα σε διάφορες χώρες που έχουν εφαρμοστεί. Σημαίνουν το κόψιμο στην πρόσβαση για χιλιάδες συνανθρώπους μας, στα βασικά αγαθά της ζωής. Σημαίνουν εκτίναξη των τιμολογίων μια που ο ιδιώτης ενδιαφέρεται μονάχα για το κέρδος του. Σημαίνουν χαμηλότερη ποιότητα νερού και υπηρεσιών, αφού για τους ιδιώτες οι επενδύσεις σε εκσυγχρονισμούς δικτύων είναι «ασύμφορες δαπάνες». Και φυσικά σημαίνουν απολύσεις για τους εργαζόμενους που δουλεύουν σε αυτές τις επιχειρήσεις».

Την Πέμπτη 3 Νοέμβρη νέα εκδήλωση του Συντονισμού θα γίνει στα γραφεία του Σωματείου Εργαζόμενων στο ΜΕΤΡΟ στις 11 το πρωί με ομιλήτη το συνδικαλιστή στην ΕΥΔΑΠ, **Μανώλη Μαστοράκη**.

Στις 7πμ από το Νοσοκομείο Άγιος Ανδρέας στην Πάτρα θα ξεκινήσει το «Καραβάνι της Υγείας» για τη σωτηρία του ΕΣΥ την Πέμπτη 3 Νοέμβρη. Η πορεία θα περάσει από όλα τα νοσοκομεία της πόλης και θα φτάσει στη γέφυρα του Ρίο όπου θα πραγματοποιηθεί συμβολικός αποκλεισμός της.

Η ΠΟΕΔΗΝ έχει κηρύξει 5ωρη στάση εργασίας για τα σωματεία-μέλη της στην Πάτρα (9πμ-3μμ) και 8ωρη στάση 7πμ με 3μμ για τα σωματεία της 6ης ΥΠΕ (καλύπτει την Πελοπόννησο, τα Ιόνια και την Ήπειρο) και της Αττικής.

Η κινητοποίηση αναμένεται να είναι μεγάλη, όπως και οι δύο προηγούμενες σε Θεσσαλονίκη (9/9) και Αθήνα (6/10). Μέχρι στιγμής έχει γίνει γνωστό από την Ομοσπονδία ότι από ένα πούλμαν θα ξεκινήσει από τα **Γιάννενα**, την **Άρτα**, το **Αγρίνιο**, τη **Λευκάδα** και τον **Πύργο**, ενώ δύο πούλμαν με υγειονομικούς θα ξεκινήσουν από την **Αμαλιάδα**.

Από την Αθήνα θα ξεκινήσουν δύο πούλμαν στις 6πμ. Το ένα από το **Δρομοκαϊτειο** και το άλλο από τον **Άγιο Σάββα** (με τη στήριξη και του Συντονιστικού των Νοσοκομείων). Τα σωματεία και οι εργαζόμενοι που συσπειρώνονται στο Συντονιστικό των Νοσοκομείων δίνουν τη μάχη της συμμετοχής στη στάση εργασίας και τη διαδήλωση στην Πάτρα μέχρι την τελευταία στιγμή, με εξορμήσεις και περιοδείες στους χώρους των νοσοκομείων.

Σε ανακοίνωσή του το Συντονιστικό καλεί όλους τους υγειονομι-

Το Καραβάνι στην Πάτρα

κούς να κλείσουν θέση στα πούλμαν (τηλέφωνα επικοινωνίας: **Κώστας Καταραχιάς**, πρόεδρος σωματείου εργαζόμενων Νοσοκομείου Άγιος Σάββας, **6945677808** και **Χρίστος Αργύρης**, μέλος ΔΣ Σωματείου Εργαζόμενων Γεννηματά, **6932825663**).

Η κινητοποίηση στην Πάτρα είναι η συνέχεια των πετυχημένων κινητοποιήσεων από τους υγει-

ονομικούς. Σε ανακοίνωσή της η ΠΟΕΔΗΝ καταγράφει τα προβλήματα στα χειρουργεία 46 νοσοκομείων σε όλη τη χώρα. Ανάμεσα σε άλλα αναφέρει: «Πολλές χειρουργικές αίθουσες κλειστές λόγω έλλειψης χειρουργών Ιατρών και Νοσηλευτικού προσωπικού. Χειρουργεία λειτουργούν με προσωπικό κάτω των ορίων ασφαλείας. Έκτακτα περιστατικά

καταλήγουν στο δρόμο ψάχνοντας Νοσοκομείο να χειρουργηθούν Λίστες αναμονής δύο ετών. Έρχεται η σειρά ασθενών να χειρουργηθούν και δεν εμφανίζονται. Εάν είχαν χρήματα χειρουργήθηκαν στον ιδιωτικό τομέα. Εάν δεν είχαν χρήματα έχασαν την μάχη για την ζωή. Γυναίκες πεθαίνουν από αιμορραγία και μετά έρχεται η σειρά τους να χειρουργηθούν. Βλάβες στα χειρουργικά και αναισθησιολογικά μηχανήματα την ώρα των χειρουργείων. Διατρέχοντας μεγάλο κίνδυνο οι ασθενείς. Χειρουργεία Νοσοκομείων που χρειάζονται ολική ανακατασκευή. Διαλυμένος εξοπλισμός. Σαράβαλα χειρουργικά τραπέζια, φορεία, καρότσια. Σβήνει το ρεύμα και δεν λειτουργούν οι γεννήτριες την ώρα των χειρουργείων. Χειρουργικά εργαλεία πλένονται με τα χέρια. Τραγικές ελλείψεις χειρουργικών υλικών. Ασθενείς με σοβαρά προβλήματα υγείας δεν χειρουργούνται επειδή δεν έχουν εξασφαλισμένη κλίνη ΜΕΘ». Ολόκληρη την αναλυτική ανακοίνωση μπορείτε να διαβάσετε στο σάιτ της Ομοσπονδίας.

Νεκτάριος Δαργάκης

- Σε στάση εργασίας, 11πμ με 2μμ, θα προχωρήσουν οι εργαζόμενοι στο νοσοκομείο **ΠΑΓΓΗ** στο Ηράκλειο και συγκέντρωση στην πύλη του νοσοκομείου την Παρασκευή 4 Νοέμβρη.

ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΙ Προσλήψεις τώρα!

Πάνω από χίλιοι επικουρικοί γιατροί κινδυνεύουν με απόλυση μετά την απόφαση του υπουργείου Υγείας να ανανεώσει τη σύμβαση μόνο 400 επικουρικών μέχρι τις 30 Σεπτέμβρη του 2017. Την Τρίτη 25 Οκτώβρη το απόγευμα οι επικουρικοί γιατροί της Αθήνας πραγματοποίησαν συνέλευση στο νοσοκομείο Σωτηρία.

Ο **Κώστας Καταραχιάς**, επικουρικός γιατρός και πρόεδρος του Σωματείου εργαζόμενων στον Άγιο Σάββα (συμμετέχει στο Συντονιστικό των Νοσοκομείων) μας μίλησε για τη συζήτηση στη συνέλευση: «Η συνέλευση ήταν μαζική και το κλίμα οργισμένο. Το υπουργείο αποφάσισε να ακολουθήσει σκληρή γραμμή και να μην δώσει παράταση σε όλους τους επικουρικούς. Εμείς λέμε ότι οι επικουρικοί δεν είναι αναλώσιμοι, αντίθετα καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες των νοσοκομείων. Παλεύουμε για να μην απολυθεί κανείς και να μονιμοποιηθούν όλοι. Όσα λέει το υπουργείο Υγείας ότι «περιμένουν και άλλοι στη σειρά» είναι προφάσεις. Οι επικουρικοί αυτή τη στιγμή είναι 1400 περίπου. 600 είναι στη λίστα. Τα κενά στα νοσοκομεία σύμφωνα με το Υπουργείο είναι έξι χιλιάδες. Είναι προφανές ότι κανείς δεν περισσεύει, αλλά ότι χρειάζονται

άμεσα μαζικές προσλήψεις. Ακόμα και οι παρατάσεις που δόθηκαν είναι λόγω του αγώνα που έχουμε δώσει ως τώρα».

Όσον αφορά τις αποφάσεις μας είπε: «Αποφασίσαμε ότι θα συγκροτήσουμε Επιτροπή Αγώνα την Τρίτη 1 Νοέμβρη με συνάντηση στα γραφεία της ΕΙΝΑΠ στις 7μμ (σ.σ. την ώρα που η ΕΑ έφευγε για το τυπογραφείο) και ότι θα συμμετέχουμε μαζικά στην πανελλαδική απεργία στις 24 Νοέμβρη. Θέλουμε εκείνη την ημέρα κανένας επικουρικός γιατρός να μην πάει για δουλειά. Να αποδειχτεί ότι χωρίς εμάς τα νοσοκομεία δεν λειτουργούν, αλλά και να ενωθούμε με όλους όσους απεργήσουν. Από τη μεριά μας τονίσαμε ότι οι επικουρικοί πρέπει να συμμετέχουν με τα σωματεία τους στην κινητοποίηση του Καραβανιού της Υγείας στην Πάτρα. Ως επόμενο βήμα στη συνεδρίαση για τη συγκρότηση της Επιτροπής Αγώνα θα προτείνουμε να γίνει πανελλαδική κινητοποίηση των επικουρικών 9 ή 10 Νοέμβρη στο υπουργείο Υγείας. Αυτό θα προτείνουμε και στο Γενικό Συμβούλιο της ΟΕΝΓΕ που θα συνεδριάσει την Παρασκευή 4 Νοέμβρη».

Στη Θεσσαλονίκη συγκέντρωση των επικου-

ρικών θα γίνει στα γραφεία των ΥΠΕ (3η και 4η Θεσσαλονίκης) στις 3 Νοέμβρη στις 10.30 το πρωί με την κάλυψη της ΕΝΙΘ.

Ο **Γιάννης Κούτρας**, επικουρικός στο ΠΕΔΥ Τούμπας επισημαίνει: «Στην ανακοίνωση του υπουργείου υγείας (25/10) αναφέρεται πως το κονδύλι για τους επικουρικούς είναι 86 εκατομμύρια ευρώ.

Το ετήσιο κόστος μισθοδοσίας ενός επικουρικού είναι 28.093,44 ευρώ υπολογίζοντας το άθροισμα α) των αποδοχών β) των συνολικών κρατήσεων και γ) των εργοδοτικών εισφορών το οποίο σύμφωνα με το δικό μου μηνιαίο εκκαθαριστικό είναι 2.341,12 ευρώ το μήνα. Κάνοντας την διαίρεση 86 εκατ/28.093,44 βρίσκουμε πως τα κονδύλια επαρκούν για την τακτική μισθοδοσία 3061 επικουρικών.

Σύμφωνα με το υπουργείο σήμερα υπηρετούν 1464 επικουρικοί. Από τις δημόσια αναρτημένες λίστες των 7 ΥΠΕ υπάρχουν συνολικά 667 υποψήφιοι γραμμένοι στη λίστα. Σύμφωνα 2131 ιατροί. Γιατί τότε η κυβέρνηση δεν διορίζει όλους αυτούς που βρίσκονται στη λίστα, για να μείνουν και όλοι οι υπηρετούντες, καλύπτοντας έτσι όσα περισσότερα κενά μπορεί;».

ΑΓΛΑΪΑ ΚΥΡΙΑΚΟΥ

Κινητοποιήσεις για προσλήψεις ξεκινούν στο Ακτινολογικό του Νοσοκομείου Παίδων Αγλαΐα Κυριακού. Αιτία είναι η οριακή κατάσταση στην οποία βρίσκεται το ακτινολογικό τμήμα κάτω από την έλλειψη προσωπικού. «Αποφασίσαμε ότι τις μέρες της μεγάλης εφημερίας μας που σε μας είναι Δευτέρα-Τετάρτη-Παρασκευή θα εξυπηρετούμε μόνο τα επείγοντα περιστατικά. Τα τακτικά ραντεβού θα γίνονται Τρίτη και Πέμπτη» μας είπε η Μαρία Αλιφιέρη περιγράφοντας αναλυτικά την κατάσταση που επικρατεί:

«Το Αγλαΐα Κυριακού είναι ένα από τα δύο παιδιατρικά νοσοκομεία που έχουμε αυτή τη στιγμή στην Ελλάδα. Οι ελλείψεις που έχουμε είναι πολύ μεγάλες από την αρχή των Μνημονίων. Προσπάθησαν να περάσουν απόψεις ότι έχουμε πολλή δουλειά επειδή έρχονται στη χώρα οι πρόσφυγες. Αυτές δεν βρήκαν έδαφος μέσα στα νοσοκομεία. Ξέρουμε ότι η πραγματική αιτία βρίσκεται στην υποχρηματοδότηση των νοσοκομείων και ότι οι ελλείψεις υπήρχαν και πριν. Λειτουργούμε με προσωπικό που είναι κάτω από τα όρια ασφαλείας. Αυτός ο αριθμός των εργαζόμενων καλείται να καλύψει και την εφημερία και τα τακτικά περιστατικά που είναι οι επανεξετάσεις που προγραμματίζονται. Μπορεί να έρθει ένα παιδί από το σχολείο του, να έχει ένα κάταγμα, να έχει ένα τροχαίο που μπορεί να έχει έρθει και εκτός Αθηνών. Να είναι ένα παιδί που έχει καταπιεί κάτι, δηλαδή περιστατικά που το λεπτό παίζει ρόλο για τη ζωή τους. Και να μπαίνει σε μια δώρη-τρίωρη αναμονή. Δεν μπορείς να επιλέξεις ποια περιστατικά είναι πιο επείγοντα.

Υπάρχουν πολλά ρεπό χρωστούμενα, υπάρχει η άδεια του 2016 που δεν έχει παρθεί σε μεγάλο βαθμό, δεν δουλεύουμε πενήνήμερο δηλαδή δουλεύουμε περισσότερες μέρες μέσα στο μήνα από ό, τι πρέπει. Το συνηθισμένο που ακούγαμε στην αρχή είναι «βάλτε πλάτη». Όταν πλέον βάλαμε πλάτη για τρία χρόνια και μετά είπαμε ότι δεν πάει άλλο, άρχισαν οι απειλές. «Θα κλείσει το νοσοκομείο» και άλλα τέτοια.

Εδώ θα πρέπει να επισημάνουμε ότι οι γονείς δείχνουν πολύ μεγάλη κατανόηση. Φτάνουν να περιμένουν στο νοσοκομείο δύο ώρες και έρχονται να σε ρωτήσουν «να σου φέρω ένα μπουκάλι νερό;», καταλαβαίνουν ότι ένας άνθρωπος προσπαθεί να τους εξυπηρετήσει. Βλέπουν ότι η αιτία της αναμονής είναι η έλλειψη προσωπικού κι όχι τα άλλα παιδιά που περιμένουν.

Μπροστά μας έχουμε δύο μεγάλες κινητοποιήσεις: το Καραβάνι της Υγείας στις 3 Νοέμβρη στην Πάτρα και την 24ωρη απεργία στις 24 Νοέμβρη. Θα κλιμακώσουμε και μέσα στο νοσοκομείο. Θα απεργούμε μία με δύο μέρες μέσα στη βδομάδα με την κάλυψη της ΠΟΕΔΗΝ. Οι αποφάσεις μας είναι ομόφωνες μέσα στο τμήμα. Ή θα κερδίσουμε προσλήψεις μόνιμου προσωπικού ή δεν υποχωρούμε».

Ξεσηκωμός στις 3 Νοέμβρη

Φοιτητές στο αντιπολεμικό-αντιρατσιστικό συλλαλητήριο στις 20 Οκτώβρη.

Ολοένα και μεγαλύτερες διαστάσεις αποκτούν τα φοιτητικά συλλαλητήρια που θα πραγματοποιηθούν την Πέμπτη 3 Νοέμβρη στην Αθήνα και άλλες πόλεις της χώρας. Ο ένας μετά τον άλλο οι φοιτητικοί και σπουδαστικοί σύλλογοι παίρνουν αποφάσεις συμμετοχής και οργανώνουν την επιτυχία τους ενάντια στην υποχρηματοδότηση των σχολών, τις ελλείψεις καθηγητών και την προσπάθεια ιδιωτικοποίησης υπηρεσιών των πανεπιστημίων. Η διαδήλωση στην Αθήνα θα γίνει στις 2μμ στα Προπύλαια.

Είναι τα πρώτα φοιτητικά συλλαλητήρια της χρονιάς και αυτός είναι ο λόγος που έχουν τόσο μεγάλη σημασία. Η μαζικότητά τους θα ανοίξει το δρόμο της κλιμάκωσης ενάντια στις επιθέσεις των μνημονίων που η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ σήμερα υλοποιεί στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Η προοπτική ανάπτυξης ενός μεγάλου φοιτητικού κινήματος, πλάι και σε σύνδεση με το εργατικό κίνημα και τις μάχες του, είναι ανοιχτή.

Η πρωτοβουλία των συλλαλητηρίων ανήκει στις δυνάμεις της αριστεράς μέσα στις σχολές. Τα ΕΑΑΚ, το ΜΑΣ και άλλα σχήματα και συλλογικότητες έχουν μπει μπροστά σε αυτή τη μάχη. Πρόκειται για μια πολύ θετική εξέλιξη που μπορεί και πρέπει να καθορίσει και τη συνέχεια. Χρειάζεται όλες αυτές οι δυνάμεις να προτείνουν και να οργανώσουν την κλιμάκωση των κινητοποιήσεων με σταθμούς τα ραντεβού που είναι ήδη γνωστά: τον τριήμερο εορτασμό της εξέγερσης του Πολυτεχνείου αλλά και την πανεργατική απεργία του δημοσίου στις 24 Νοέμβρη.

Δεν είναι μόνο τα επόμενα ραντεβού που δίνουν τη δυνατότητα της κλιμάκωσης. Είναι και το κλίμα που επικρατεί μέσα στις σχολές. Το έδειξε η **Νομική Αθήνας** που ήταν σε κατάληψη για δύο εβδομάδες με κύριο αίτημα την κατάργηση των διδά-

κτρων στο μεταπτυχιακό τμήμα. Αλλά και το γεγονός ότι ο αγώνας πέρασε αμέσως μετά στο **Πολιτικό της Νομικής**.

“Πάνω από 80 άτομα συμμετείχαν στη συνέλευση την περασμένη Τρίτη 25 Οκτώβρη”, μας περιέγραψαν η **Ιλιρίντα** και η **Νικολίνα**, φοιτήτριες στη σχολή, “Αυτό σήμαινε ότι η συνέλευση είχε απαρτία και μάλιστα ήταν από τις πιο μαζικές από πέρσι. Στη συζήτηση αναδείχτηκαν όλα τα προβλήματα της παιδείας και της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, αποτέλεσμα των επιθέσεων των μνημονίων τα τελευταία χρόνια. Η μεγάλη υποχρηματοδότηση, τα δίδακτρα, το θέμα της διδακτικής επάρκειας, η κατάσταση με τα συγγράμματα, τη σίτιση και τη στέγαση βρέθηκαν στο κέντρο. Από την πλειοψηφία των τοποθετήσεων έβγαине το συμπέρασμα ότι χρειάζονται αγώνες και συγκεκριμένα με κατάληψη της σχολής, ότι πρέπει να χρησιμοποιήσουμε και αυτό το όπλο.

Η διάθεση των φοιτητών ήταν φανερά αγωνιστική. Το γεγονός ότι η Νομική ήταν ήδη σε κατάληψη για δύο εβδομάδες έπαιξε ρόλο, γιατί ερχόταν να αποδείξει ότι δεν έχουμε κανένα λόγο να θεωρούμε ότι οι επιθέσεις έχουν περάσει και ότι πρέπει να τις θεωρούμε δεδομένες, αντίθετα ότι μπορούμε να τις κοντράρουμε.

Κατάληψη

Λειτουργήσε δηλαδή η κατάληψη της Νομικής σαν παράδειγμα για να προχωρήσουμε κι εμείς. Έτσι το ενιαίο αγωνιστικό πλαίσιο που σχημάτισαν τα ΕΑΑΚ με την ΑΡΕΝ με διήμερη κατάληψη την Τετάρτη 26 και την Πέμπτη 27 Οκτώβρη κέρδισε τη συνέλευση. Φοιτητές από το πρώτο έτος, που δεν είχαν συμμετέχει ξανά σε συλλογικές διαδικασίες, στήριξαν την κατάληψη.

Οι δυνάμεις του ΜΑΣ στήριξαν το δικό τους πλαίσιο, παρόλα αυτά μιλούσαν επίσης για κατάληψη. Αυτό

είναι θετικό, όταν μπροστά μας έχουμε την διαδήλωση της 3 Νοέμβρη. Κατά τη διάρκεια της κατάληψης έγιναν δράσεις, προβολή ταινίας, εκδήλωση-συζήτηση καθώς και μεταναστευτική κουζίνα.

Δυστυχώς την ίδια ώρα που εμείς αποφασίζαμε κατάληψη, η συνέλευση της Νομικής χανόταν από το μπλοκ της αντικατάληψης με κέντρο τη ΔΑΠ. Αυτό όμως δε σημαίνει ότι η μάχη έχει τελειώσει. Τόσο το συλλαλητήριο στις 3 Νοέμβρη, όσο και το τριήμερο του Πολυτεχνείου που ακολουθεί είναι ευκαιρίες να ξαναβγούμε όλοι μαζί με καταλήψεις και να κλιμακώσουμε το επόμενο διάστημα. Αυτός είναι και ο στόχος μας σαν ΕΑΑΚ”.

Την Τετάρτη 2 Νοέμβρη έχουν προγραμματιστεί γενικές συνελεύσεις στο **Μαθηματικό Αθήνας** (2μμ, αμφ. 21), τη **ΣΓΤΚΣ ΤΕΙ Αθήνας** (1.30μμ, αμφ. ΣΑΕΤ), τη **ΣΕΥΠ ΤΕΙ Αθήνας** (αμφ. Φυσικής), την **ΑΣΚΤ Αθήνας** (2μμ, αιθ. De Chirico).

Οι φοιτητικές κινητοποιήσεις στις 3 Νοέμβρη έχουν πάρει πανελλαδικό χαρακτήρα. “Φοιτητική διαδήλωση οργανώνεται την Πέμπτη 3 Νοέμβρη και στη **Θεσσαλονίκη**”, μας είπε η **Ιωάννα Κατλαμούση** φοιτήτρια στην Αγγλική Φιλολογία, “Η συγκέντρωση θα γίνει στο Άγαλμα Βενιζέλου, στις 12.30μμ. Οι φοιτητικοί σύλλογοι που έχουν μέχρι στιγμής πάρει αποφάσεις συμμετοχής είναι του Γεωλογικού, της Νομικής, του Οικονομικού και των Πολιτικών Επιστημών.

Τα κύρια αιτήματα είναι να δοθούν λεφτά για την παιδεία και να γίνουν άμεσα προσλήψεις διδακτικού προσωπικού. Ο Σύλλογος Φοιτητών Αγγλικής Φιλολογίας έχει Γενική Συνέλευση την Τετάρτη 2 Νοέμβρη με σκοπό να βγει απόφαση συμμετοχής στην πορεία, αλλά και να συνεχιστούν οι κινητοποιήσεις ενάντια στην απλήρωτη πρακτική”.

“Η διαδήλωση στο **Ηράκλειο** είναι παγκρήτια”, μας είπε ο **Αλέξανδρος Παπαϊωάννου**, από το Φυσικό, “Αποφάσεις συμμετοχής από το Ηράκλειο έχουν πάρει μέχρι τώρα οι φοιτητικοί σύλλογοι Φυσικού, Βιολογικού και Ιατρικής και αναμένονται περισσότερες τις επόμενες μέρες. Η συγκέντρωση θα γίνει στη 1μμ στα Λιοντάρια”.

“Στις 6.30μμ στην πλατεία Γεωργίου θα γίνει το φοιτητικό συλλαλητήριο στην **Πάτρα**”, μας είπε ο **Νεκτάριος Χαιντάρ**, φοιτητής Ιατρικής, “Αποφάσεις συμμετοχής έχουν αυτή τη στιγμή πάρει οι σύλλογοι ΣΕΥΠ, ΣΔΟ, Εστίας Πανεπιστημίου, Ηλεκτρολόγων Μηχανικών, Ηλεκτρονικών Υπολογιστών, Πολιτικών Μηχανικών, Οικονομικού, ΣΤΕΦ, Ιατρικής, Θεατρικών Σπουδών καθώς και των ΤΕΙ Πύργου, Ναυπάκτου και Αργινίου”.

Λένα Βερδέ

Συντονιστικό ΕΑΑΚ Αθήνας

Την Τετάρτη 26 Οκτωβρίου δεκάδες αγωνιστές από σχήματα ΕΑΑΚ της Αθήνας συγκεντρώθηκαν στο Πολυτεχνείο όπου άνοιξαν πλούσια συζήτηση περί της οικονομικής κρίσης που παραμένει αμείωτη σήμερα, των ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων και του ζητήματος των προσφύγων.

Επίσης, συζητήθηκαν τα νέα μέτρα που έρχεται να πάρει η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ μετά το ασφαλιστικό στα εργασιακά και το κύμα των ιδιωτικοποιήσεων που φέρνει. Κάθε φοιτητικό σχήμα παρέθεσε σειρά θεμάτων όπως η υποχρηματοδότηση των σχολών, η εντατικοποίηση του προγράμματος σπουδών και το ζήτημα της διδακτικής επάρκειας των καθηγητών. Κοινή εκτίμηση όλων είναι ότι διανύουμε μια καυτή περίοδο που χρήζει εντατικών αγώνων.

Το ΣΕΚ στις Σχολές παρενέβη μέσω των σχημάτων αλλά και αυτόνομα, ξεκινώντας απ’το ότι οι δυνατότητες κινητοποίησής μας σήμερα είναι τεράστιες, προτρέποντας τα φοιτητικά κινήματα στη συμμετοχή στη συγκέντρωση στη δίκη της Χρυσής Αυγής την 31η Οκτωβρίου και προτείνοντας ως επόμενο σταθμό την ενιαιομετωπική κατάληψη των σχολών την 3η Νοεμβρίου, μαζί με τις δυνάμεις του ΜΑΣ. Στη συνέχεια, αποφασίσαμε κινητοποίηση την 15η Νοεμβρίου κατά του Μπαράκ Ομπάμα που καταφτάνει στην Αθήνα, η οποία θα κλιμακωθεί με τις καταλήψεις στο τριήμερο του Πολυτεχνείου. Τέλος, καλέσαμε όλους στη γενική απεργία της 24ης Νοεμβρίου, διότι υποστηρίζουμε ότι οι φοιτητές πρέπει να μάχονται στο πλευρό των εργατών.

Βασίλια Χαρλαύτη, ΣΓΤΚΣ ΤΕΙ Αθήνας

ΑΣΚΤ Αθήνας

Την απόφαση του Πρύτανη ΑΣΚΤ Αθήνας να απαγορεύσει προγραμματισμένες εκδηλώσεις ομάδας φοιτητών της σχολής ενάντια στην ισλαμοφοβία, καταγγέλει το σχήμα ΑΡΚΑΣ-ΕΑΑΚ.

Οι εκδηλώσεις της ομάδας φοιτητών, στα πλαίσια της πτυχιακής τους, είχαν προγραμματιστεί για τις 4, 5 και 6 Νοέμβρη στο κτίριο της σχολής που βρίσκεται στις οδούς Τοσίτσα και Νοταρά. Το πρότζεκτ τους προέβλεπε τη μετατροπή του χώρου σε

τζαμί και περιλάμβανε συζητήσεις, μουσικές, χορούς, προσευχές και άλλες εκδηλώσεις ενάντια στο ρατσισμό και την ισλαμοφοβία.

Κυριολεκτικά παραμονές του τριημέρου, ο Πρύτανης αποφάσισε να ακυρώσει την αρχική έγκρισή του. Στην εύλογη διαμαρτυρία των φοιτητών, επικαλέστηκε “άνωθεν πιέσεις”. Η ΑΡΚΑΣ ΕΑΑΚ καλεί όλους τους φοιτητές να βρίσκονται την Παρασκευή 4 Νοέμβρη, στις 7μμ, έξω από το συγκεκριμένο κτίριο της σχολής για να επιβάλουν την πραγματοποίησή τους ενάντια στην υπόκληση κυβέρνησης και πρύτανη στην ισλαμοφοβία.

Μαθητική πορεία στις 7/11

Μαθητική διαδήλωση οργανώνεται τη Δευτέρα 7 Νοέμβρη στην Αθήνα, στις 12

το μεσημέρι στα Προπύλαια. Οι μαθητές παίρνουν τη σκυτάλη από τους φοιτητές και απαιτούν αύξηση της χρηματοδότησης για την παιδεία, προσλήψεις καθηγητών, ένταξη των προσφυγόπουλων στα σχολεία.

“Με περίσσευμα ψεμάτων και ελλείψεις καθηγητών, βιβλίων, αιθουσών ξεκίνησε η φετινή σχολική χρονιά”, αναφέρει η προκήρυξη των μαθητών **Anticapitalista** που κυκλοφορεί για τη διαδήλωση και καλεί σε καταλήψεις των σχολείων την ίδια ημέρα, “Ο Φίλης και η κυβέρνηση προσπάθησαν να πείσουν την ‘κοινή γνώμη’ πως φέτος έγινε η πιο πετυχημένη έναρξη σχολικής χρονιάς, με τα λιγότερα προβλήματα. Η αλήθεια όμως δε μπορεί να κρυφτεί, και είναι ακριβώς η αντίθετη”.

Κατάθεση Πουηλικόγιαννη: “Οι εργολάβοι ανέθεσαν στη Χ.Α. να εξαφανιστούμε από το Λιμάνι”

Η κατάθεση του Σωτήρη Πουηλικόγιαννη, προέδρου του Συνδικάτου Μετάλλου Αττικής και θύματος της δολοφονικής επίθεσης των ταγμάτων εφόδου της Χρυσής Αυγής στους συνδικαλιστές στο Πέραμα στις 12/9/13, ήταν καταπέλτης.

Στις συνεδριάσεις της δίκης της Χρυσής Αυγής στις 31/10 (97η μέρα) και 1/11 (98η μέρα), ο μάρτυρας περιέγραψε την επίθεση ως εξής: “Το βράδυ της 12/9/13, 18-20 άτομα αφισκοκολλούσαμε για το φεστιβάλ της ΚΝΕ. Κινούμασταν στη Λ. Δημοκρατίας με κατεύθυνση Πειραιά. Σε ένα σημείο που ο δρόμος στένευε, βγήκαν από δυο στενά δυο τάγματα εφόδου, 25 ατόμων το καθένα. Φορούσαν μαύρα ρούχα. Κάποιοι μπλούζες της οργάνωσης. Οι περισσότεροι κρατούσαν στυλιάρια, πιο μεγάλα ρόπαλα με μεταλλικές απολήξεις δουλεμένα σε μηχανουργείο, πτυσσόμενα γκλοπ. Υπήρχαν αρκετοί πιτσιρικάδες που κρατούσαν πέτρες.

Σχημάτισαν γύρω μας ημικύκλιο, στήθηκαν με τρόπο που έλεγε ‘τώρα δε γλυτώνετε’. Φώναξαν το όνομά μου, ‘Πού είσαι Πουηλικόγιαννη;’. Αρχηγοί φαίνονταν οι Πανταζής και Χατζηδάκης. Είπαν: ‘Είμαστε επικεφαλής της Χρυσής Αυγής στο Πέραμα. Εσείς τελειώσατε.’

Το σύνθημα

Οι υπόλοιποι περίμεναν. Ο Χατζηδάκης κάνει σε έναν από μας ‘τι κοιτάς εσύ, τώρα θα σου δείξω’ και ξεκίνησε η επίθεση, όλοι αυτόματα. Ήταν φανερό ότι αυτό ήταν το σύνθημά τους. Δέχομαι το χτύπημα στο κεφάλι, λιποθυμώ. Συνεχίζουν και χτυπάνε τους συντρόφους που πέσανε πάνω μου για να με προστατέψουν. Φωνάζει κάποιος “τέλος χρόνου, βρώμισε”, κάποιος άλλος: “το Πέραμα από δω, οι άλλοι από δω” και σε κλάσματα δευτερολέπτου μαζεύονται και φεύγουν πεζοί. Χτύπησαν φεύγοντας δυο αυτοκίνητα δικά μας.

Είχαμε 9 τραυματίες. Ένας είχε τρίπα από καρφί στο χέρι, το είχε σηκώσει για να προφυλάξει το πρόσωπό του. Άλλος σπασμένο χέρι. Άλλοι χτυπήματα στην πλάτη και τρυπήματα από καρφιά.

Υπήρχαν ρόλοι. Ο Πανταζής και ο Χατζηδάκης επικεφαλής και έδιναν κυρίως παραγγέλματα. Ο Αντωνακόπουλος πιο πίσω, κρατώντας ένα από αυτά τα φονικά ρόπαλα με την απόληξη, όπως και οι περισσότεροι μεγαλύτεροι.

Η αντιφασιστική συγκέντρωση έξω από τη δίκη της Χρυσής Αυγής στο Εφετείο, 31/10

Ήταν σχεδιασμένη από πριν. Δεν είχε ανακοινωθεί πουθενά η εξόρμησή μας, πιστεύω ότι έκαναν περιπολίες με μηχανάκια για μέρες για να μας εντοπίσουν”.

Ο μάρτυρας στάθηκε στην αδράνεια της αστυνομίας: “Σε όλη τη διάρκεια της επίθεσης, μια ομάδα ΔΙΑΣ στα 50-100 μέτρα έμενε άπραγη, ενώ είχαν πλήρη ορατότητα. Μόλις τελείωσε κατέφθασε ισχυρή αστυνομική δύναμη, 7-8 περιπολικά και 10-12 μηχανές ΔΙΑΣ. Ο διοικητής Περάματος βρέθηκε εκεί και ούρλιαζε ‘θέλω προσαγωγές και συλλήψεις’. Κανείς δεν κουνήθηκε, τον κοίταζαν με αδιαφορία. Ενώ εμείς φωνάζαμε ότι είναι χρυσαυγίτες και οι γείτονες στα μπαλκόνια έδειχναν από πού έφυγαν, δεν έγινε τελικά τίποτα. Όπως και σε πολλές άλλες υποθέσεις που διάβασα στη δικογραφία, δε συλλάβανε, δεν πήραν αριθμούς οχημάτων, δε συνέλεξαν στοιχεία.”

Στις ερωτήσεις για το κίνητρο της επίθεσης, ο μάρτυρας απάντησε ξεκάθαρα και με στοιχεία ότι οι χρυσαυγίτες έδρασαν κατ’ εντολή των εργολάβων από τη Ζώνη: “Στη Ζώνη έχουν σωματείο και οι εργοδότες. Προσπάθησαν το 1996 να το κάνουν κλειστό, να παίρνουν έργα μόνο όσοι ανήκουν σε αυτό. Δεν πέρασε.

Υπάρχει μια ομάδα μεγαλοεργολάβων που προσπαθούν χρόνια να λειτουργήσουν τη ζώνη μονοπωλιακά, να βγάλουν το σωματείο από τη μέση, να ρίξουν το κόστος εργασίας, να κόψουν κάθε κουβέντα για μεροκάματα, ΣΣΕ, μέτρα ασφαλείας. Το 2008 άρχισαν βιομηχανία μηνύσεων. Αργότερα προσπάθησαν να βγάλουν εγκληματικές οργανώσεις τα σωματεία. Το 2012 μπήκε στο παιχνίδι η Χρυσή Αυγή.

Ρευστό

Έχω μια πηγή που μου ζήτησε να μην αποκαλύψω το όνομά του γιατί κινδυνεύει η ζωή του. Μου είπε ότι σε ένα μαγαζί στη Συγγρού βρέθηκαν πέντε από αυτούς τους εργολάβους (Α. Αθανασόπουλος, Α. Πυρίνης, Π. Δελής, Δ. Μεταξάς και Β. Βουδούρης) με το Μιχαλολιάκο, τον Κασιδιάρη και το Λαγό. Ανέθεσαν στη Χρυσή Αυγή να εξαφανιστούμε από το λιμάνι με κάθε τρόπο. Τους έδωσαν και ρευστό 300-400.000 ευρώ. Η περιοχή δεν είναι μόνο τοπικού ενδιαφέροντος, τα χρήματα που κινούνται είναι της τάξης των δις, αποτελούν μεγάλο ποσοστό του ελληνικού ΑΕΠ και περνάει από εκεί μεγάλο μέρος του παγκόσμιου στόλου.

Τώρα υπάρχει η κοινοπραξία Τρίτωνας, η οποία μιλάει ανοιχτά με την

Cosco, να πάρει η Cosco τη Ζώνη. Ο Πολυχρονόπουλος, πρόεδρος του πάρκου του Σχιστού που παίρνει και δουλειές στη Ζώνη και είναι από αυτούς που θέλουν να φύγουμε, μου έχει πει ‘πρόσεχε, σε τέτοιες περιόδους οι επικεφαλής κινδυνεύουν’. Ο Κυριτσόπουλος, πρόεδρος του εργοδοτικού σωματείου, σήμερα το πρωί μου είπε ‘κάτσε να τελειώσει η δίκη και θα τα πούμε”.

Η κατάθεσή του στοιχειοθετεί τη λειτουργία της ΧΑ ως εγκληματική οργάνωση: “Ο τρόπος που το αντιμετώπισαν όλοι έδειχνε ότι εκτελούσαν εντολες στρατιωτικού τύπου. Διάβασα 15-20 καταδικαστικές αποφάσεις και έμεινα άναυδος με τις ομοιότητες με την επίθεση που δεχτήκαμε. Έκαναν ό,τι προλαβαίνουν σε ορισμένο χρόνο, σαν τις ειδικές δυνάμεις. Υπήρχε σίγουρα εκπαίδευση και οι αυτοματισμοί της εκπαίδευσης βγήκαν αποδεδειγμένα στην επίθεση.”

Ο Χατζηδάκης και ο Αντωνακόπουλος να πήραν την πρωτοβουλία για την επίθεση είναι απίθανο. Στη δικογραφία λέει ότι υπάρχει τηλέφωνο του Πανταζή στο Λαγό. Ούτε αυτός πήρεμόνος την απόφαση, έπρεπε να ρωτήσει τον αρχηγό. Ο Λαγός στο βίντεο για τους αλιεργάτες, λίγο παρακάτω δηλώνει ‘σειρά έχει η ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη’. Φαίνεται ότι έχει πλήρη εικόνα, είναι ο στρατηγός και συντονίζει εξ αποστάσεως, φαίνεται ότι έχει πάρει την έγκριση του αρχηγού. Στο τέλος πανηγυρίζει και λέει ‘τους μακελέψαμε’.

Υπάρχει προαναγγελία της επίθεσης στις 08/08/13 στην καντίνα της ζώνης, παρουσία τριών βουλευτών. Αργότερα στην πύλη του Περάμα-

τος, παρουσία όλων των βουλευτών. Είναι δυνατόν να έγιναν όλα αυτά εν αγνοία της ηγεσίας; Υπάρχει κεντρικός σχεδιασμός. Ο ίδιος ο Μιχαλολιάκος έλεγε ‘εσείς είστε τα τάγματα εφόδου’. Τα πιο πολλά βίντεο τα έβγαζε η ίδια η Χρυσή Αυγή, τότε δεν κρύβονταν. Ήταν μέρος του πολιτικού της σχεδίου.

Όλα τα εθνικοσοσιαλιστικά κόμματα λειτουργούν με την Αρχή του Αρχηγού. Από κάτω βρίσκεται μια συγκεκριμένη ομάδα που στην περίπτωση αυτή είναι η κοινοβουλευτική ομάδα που είναι περιφερειάρχες. Από κάτω οι τοπικές. Μάλιστα υπάρχει ολόκληρη οργανωτική θεωρία, των ομόκεντρων κύκλων, υπάρχει πυρηνάρχης, πενταμελές κλπ.

Ναζιστική

Η Χρυσή Αυγή έχει ναζιστική ιδεολογία και σα ναζιστική οργάνωση είναι και εγκληματική. Το σύνθημα ‘αίμα τιμή’, ένα πολύ παλιό σύνθημα που ακούστηκε και σήμερα στο δικαστήριο, σημαίνει καθαρότητα της φυλής από οτιδήποτε διαφορετικό και οποιονδήποτε αντιφρονούντα. Μέσα από τα τάγματα εφόδου προσπαθεί να διαμορφώσει στην κοινωνία μια τέτοια άποψη, ‘ό,τι κινείται σφάζεται’ που λέει κι ο Πατέλης (σ: σε αυτή τη φράση η υπεράσπιση αντέδρασε τόσο έντονα που η Έδρα διέκοψε για μισή ώρα). Με τον κοινοβουλευτικό μανδύα προσπαθεί να αναδυθεί και πολιτικά.

Αναλαμβάνει εργολαβία να εκκαθαρίσει τη Ζώνη από τα σωματεία. Όχι πολιτικά, με ζύμωση ή πειθώ. Έχει έτοιμο σχέδιο και περιμένει την κατάλληλη στιγμή να το εφαρμόσει. Στο επίσημο σάιτ έχει τη θέση της για τα συνδικάτα. Επί της ουσίας, με τους Έλληνες εργολάβους και μεγαλοβιομήχανους είναι μόνο, όχι με τους Έλληνες εργάτες. Η ιδεολογία του εθνικοσοσιαλισμού στηρίζει την αστική τάξη, όχι το λαό. Χαρακτηριστικό παράδειγμα ο ‘ΟΑΕΔ’ που είχαν φτιάξει στη Χαλκίδα για να βρίσκουν Έλληνες να δουλεύουν με μόλις 18 ευρώ. Λένε ότι είναι σωστό ο εργοδότης να παίρνει μεγάλο μέρος της υπεραξίας. Για να έχουμε δουλειές, πρέπει ο εργοδότης να κερδίζει.

Για το αν δέχτηκαν να εκπονήσουν το σχέδιο εκκαθάρισης της Ζώνης λόγω ιδεολογίας ή για τα λεφτά, πιστεύω ότι ισχύουν και τα δύο. Ήταν όμως αυτοί που ήταν πρόθυμοι να το κάνουν, γι αυτό οι εργολάβοι δεν απευθύνθηκαν σε κανένα άλλο κόμμα”.

Αφροδίτη Φράγκου

Επόμενη αντιφασιστική κινητοποίηση στο Εφετείο στις 3/11.
Στη συνέχεια:
8, 10, 22 και 29/11 στο Εφετείο
και 11, 14, 16 και 23/11 στον Κορυδαλλό.

Μαζική συγκέντρωση έξω από τα δικαστήρια Όλοι μαζί να σβήσουν οι ναζί

Με δυναμική διαδήλωση αντιφασιστών/τριων, εργατών/τριων και φοιτητών/τριων έξω από το Εφετείο Αθηνών ξεκίνησε η εξέταση της επίθεσης σε συνδικαλιστές του ΠΑΜΕ στη δίκη της Χρυσής Αυγής στις 31/10 (97η δικάσιμος). Εκκτοντάδες διαδήλωσαν στη λεωφόρο Αλεξάνδρας και στη συνέχεια φώναξαν αντιφασιστικά συνθήματα έξω από το Εφετείο, κλείνοντας την κυκλοφορία προς το κέντρο την ώρα που μέσα στην αίθουσα ξεκινούσε την κατάθεσή του ο Σωτήρης Πουλικόγιαννης, πρόεδρος του Συνδικάτου Μετάλλου Αττικής και θύμα της επίθεσης.

Στη συγκέντρωση συμμετείχαν με πανώ η Γραμματεία Αττικής του ΠΑΜΕ, το Συνδικάτο μετάλλου Αττικής, ο Σύλλογος εργαζόμενων στην ιδιωτική εκπαίδευση Ν.Αττικής «Βύρων», λαϊκές επιτροπές Αθήνας, οι ΦΣ Χημικού, Μεταλλειολόγων, Νομικής, άλλοι φοιτητικοί και σπουδαστικοί σύλλογοι της Αθήνας, η ΚΕΕΡΦΑ, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ καθώς και το δημοτικό σχήμα Ρήξη και Ανατροπή στο Ηράκλειο, που κάλεσαν και στη διαδήλωση της Τρίτης 1/11 στο Ηράκλειο.

Στην αίθουσα του δικαστηρίου η οποία γέμισε ασφυκτικά, για πρώτη φορά μέρος του αντιφασιστικού κοινού κάθισε μαζί με τους δικηγόρους της πολιτικής αγωγής και τους δημοσιογράφους.

Νέα φάση

Η επίθεση ενάντια στους συνδικαλιστές είναι το σημείο τομής όλων των χαρακτηριστικών της Χρυσής Αυγής που την καθιστούν εγκληματική οργάνωση. Η κατάθεση του Σωτήρη Πουλικόγιαννη (βλ. διπλανό κείμενο αναλυτικά) άνοιξε μια νέα φάση της δίκης, όπου πλέον όλα όσα έχουν αναδειχθεί από δεκάδες μάρτυρες στις προηγούμενες δύο υποθέσεις (η στρατιωτική δομή, η απαραβίαστη ιεραρχία από πάνω προς τα κάτω, ο προσχεδιασμός των επιθέσεων, οι δολοφονικές διαθέσεις) δένουν με χειροπιαστούς όρους με το ρόλο της ναζιστικής αυτής οργάνωσης: να τσακιστεί το εργατικό κίνημα, να τρομοκρατηθεί ο εργαζόμενος κόσμος, να εξαφανιστούν οι αγώνες, αντιρατσιστικοί και εργατικοί.

Η εξέλιξη της δίκης από μια απομονωμένη διαδικασία στον Κορυδαλλό σε μια αντιφασιστική κινητοποίηση-σεισμό πάνω σε εργάσιμη μέρα στο κέντρο της Αθήνας, με ταυτόχρονα τις συγκλονιστικές αποκαλύψεις του μάρτυρα να κυκλοφορούν, μόνο πανικό θα μπορούσε να προκαλέσει στο στρατόπεδο της υπεράσπισης και των φασιστών. Δεν είναι τυχαίο ότι φασίστες μαζί με διμοιρία των ΜΑΤ επιτέθηκαν στα προσφυγικά που βρίσκονται δίπλα από το Εφετείο. Συνεχίζουν να προσπαθούν με νύχια και δόντια να επιστρέψει η δίκη στην απομόνωση.

Ούτε είναι τυχαίο ότι την επόμενη μέρα (1/11, 98η) χρυσαυγίτες επιτέθηκαν σε αντιφασίστες στο προαύλιο του δικαστηρίου. Ο χειρισμός τους ήταν να προσπαθήσουν να το παίξουν θύματα δύο φορές σε μία ημέρα. Το πρωί ζήτησαν από το δικαστήριο να τοποθετηθεί για επίθεση που δόθηκε δέχτηκαν μέλη του ακροατηρίου από αντιφασίστες. Όταν η προσπάθεια αυτή έπεσε στο κενό, αντίστρεψαν τα γεγονότα του προαυλίου, με τους δικηγόρους να φωνάζουν στην αστυνομία ότι τους αφήνει «απροστάτευτους από τους αναρχικούς» και ότι «θα χρειαστεί να υπερασπιστούμε τις ζωές μας κάποια στιγμή και θα μπούμε και φυλακή μετά!».

Τους «ξέφυγε» ωστόσο και έκαναν επίδειξη αυτού ακριβώς που αναδεικνύεται ξανά και ξανά στο δικαστήριο από τις καταθέσεις: η στρατιωτική τους εκπαίδευση. Τη στιγμή της επίθεσης στους αντιφασίστες, δε χρειάστηκαν παρά 10 δευτερόλεπτα χωρίς καμία προσταγή για να βγουν όλοι οι φασίστες στο προαύλιο. Όταν αργότερα ο Μ. Μαλαγάρης της πολιτικής αγωγής ρώτησε το μάρτυρα αν ακούστηκε παράγγελμα για αυτή την τόσο συντεταγμένη κίνηση του κοινού (που αποτελείται από μέλη ταγμάτων εφόδου), η υπεράσπιση αντέδρασε τόσο έντονα που η Έδρα διέκοψε για τις 3/11.

Α.Φ.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΟ ΚΕΕΡΦΑ

Στη φυλακή οι φασίστες, στις αγκαλιές μας οι πρόσφυγες

Την πρώτη του συνεδρίαση έκανε τη Δευτέρα 31/10 το νέο Κεντρικό Συντονιστικό της ΚΕΕΡΦΑ, που εκλέχτηκε στη Πανελλαδική Συνέλευση στις 15-16 Οκτώβρη στο Ρουφ στην Αθήνα. Συζητήθηκε ο προγραμματισμός δράσης και η συνέχεια των πρωτοβουλιών της ΚΕΕΡΦΑ για τη Δίκη της Χρυσής Αυγής, την ένταξη των προσφύγων στις πόλεις και την καμπάνια για τις 18 Μάρτη 2017.

Ο Δημήτρης Ζώτος εκ μέρους της Πολιτικής Αγωγής στη Δίκη της Χρυσής Αυγής τόνισε ότι με την έναρξη της υπόθεσης της επίθεσης στους συνδικαλιστές του ΠΑΜΕ στο Πέραμα, αναδεικνύεται ο τρίτος στόχος που έβαλε η Χρυσή Αυγή, αυτός της επίθεσης στο εργατικό κίνημα και της τρομοκράτησης των σωματείων για να εξυπηρετήσει τα συμφέροντα των εφοπλιστών. Πρότεινε για το επόμενο δίμηνο όπου θα συνεχίζεται η εκδίκαση της υπόθεσης, να ανοίξει η καμπάνια για την καταδίκη της Χρυσής Αυγής μέσα στα σωματεία, με εκδηλώσεις – συζητήσεις, έτσι ώστε να ενημερωθούν οι εργαζόμενοι και να αρχίσει να υπάρχει οργανωμένη παρακολούθηση της δίκης με αντιπροσωπείες από κάθε χώρο δουλειάς και οικονομική στήριξη της πολιτικής αγωγής.

Ο Αντώνης Σκαρπέλης εργαζόμενος στο υπ. Πολιτισμού μετέφερε την εμπειρία της οργάνωσης εκδήλωσης από το σωματείο εκτάκτων Υπ.Πο, ο Κώστας Καταραχιάς πρόεδρος του σωματείου Αγ. Σάββας, ενημέρωσε για τον προγραμματισμό εκδήλωσης σε συνεργασία με το σωματείο του ΕΛΠΙΣ. Ο Βασίλης Σιλαϊδής από το ΔΣ της Ιντρακόμ θύμισε ότι το σωματείο του είχε πάρει απόφαση για στάση εργασίας την ημέρα της έναρξης της δίκης και ότι ανήκει στην ίδια Ομοσπονδία με το σωματείο μετάλλου Πειραιά που δέχτηκε την επίθεση. Πρότεινε να αξιοποιηθεί η επέτειος του Πολυτεχνείου και η απεργία στις 24/11 για να γίνουν εκδηλώσεις στους χώρους δουλειάς. Προτάθηκε να κατατεθεί ψήφισμα και να οργανωθεί εκδήλωση για τη δίκη της Χρυσής Αυγής στα πλαίσια του συνεδρίου της ΑΔΕΔΥ μέσα στο Νοέμβρη.

Προτάθηκαν ανάλογες εκδηλώσεις στις σχολές και ιδιαίτερα στη Νομική Αθήνας, αλλά και στην ΑΣΚΤ όπου η διοίκηση της σχολής προχωρά σε μία ισλαμοφοβική επίθεση, επιβάλλοντας λογοκρισία σε εκδηλώσεις που οργάνωνουν φοιτητές της σχολής στα πλαίσια προγράμματος συνεργασίας με την Ακαδημία Καλών Τεχνών του Μονάχου, με το τίτλο “Τζαμί στην Νοταρά”.

Στη συνέχεια ο Πέτρος Κωνσταντί-

νου δημοτικός σύμβουλος Αθήνας, πρότεινε να ανοίξει πανελλαδική καμπάνια αλληλεγγύης στους πρόσφυγες, απαιτώντας τον απεγκλωβισμό τους από τα στρατόπεδα, το κλείσιμο των Hot Spot, την ένταξη των προσφύγων στις πόλεις, την φοίτηση όλων των προσφυγόπουλων στα σχολεία και την ελεύθερη πρόσβαση στα νοσοκομεία.

Αθλιες συνθήκες

Ο Τζαβέντ Ασλάμ, επικεφαλής της Πακιστανικής Κοινότητας μίλησε για την άθλια κατάσταση που επικρατεί στα στρατόπεδα συγκέντρωσης, όπου οι πρόσφυγες και οι μετανάστες εξαναγκάζονται να τρέφονται με άθλιο φαγητό και να ζουν μαζί με ποντίκια και μάλιστα χωρίς ιατρική περίθαλψη.

Ο Παρασκευάς Ψάνης και ο Μιχάλης Τζομπατζόγλου από την ΚΕΕΡΦΑ Λέσβου, που συμμετείχαν στη συνεδρίαση μέσω Skype, μίλησαν για το συντονισμό σωματείων και συλλογικοτήτων που έχει συγκροτηθεί στο νησί, με αφορμή το συλλαλητήριο στις 18/10. Ενημέρωσαν για τις άθλιες συνθήκες διαβίωσης που επικρατούν στη Μόρια και το Καρά Τεπέ, καθώς και τις απειλές της αστυνομίας σε βάρος της πρωτοβουλίας No BORDER KITCHEN να εκκενώσει μία άδεια αποθήκη από όπου προσφέρει φαγητό, κατάλυμα και ενημέρωσή στους πρόσφυγες. Όπως είπαν χαρακτηριστικά η φοίτηση των προσφυγόπουλων στα σχολεία είναι συμβολική, αφού στη Λέσβο έχουν επιλεγεί 3 δημοτικά όπου φοιτούν περίπου 5 προσφυγόπουλα στο καθένα τη στιγμή που στο νησί ζουν χιλιάδες παιδιά και πολλά από αυτά ασυνόδευτα.

Ο Στέλιος Γιαννούλης δάσκαλος, από τα Χανιά, μίλησε επίσης μέσω Skype, για την πρωτοβουλία που ξεκίνησε στην πόλη για συντονισμό σωματείων

και συλλογικοτήτων για την υποδοχή των προσφύγων που θα φτάσουν στο νησί. Η Κατερίνα Θωίδου, δημοτική σύμβουλος Νίκαιας μίλησε για την αναγκαιότητα να οργανωθούν ανάλογες πρωτοβουλίες για τους πρόσφυγες στο Σχιστό και στο Σκαρμαγκά, σαν συνέχεια της εκδήλωσης που είχε γίνει μέσα στο Λιμάνι το καλοκαίρι.

Αποφασίστηκε να συνεχιστεί η καμπάνια βάζοντας σε κίνηση τα συνδικάτα ιδιαίτερα στο χώρο της εκπαίδευσης, της υγείας και των ΟΤΑ, με στόχο να δημιουργηθεί ένα οργανωμένο κίνημα από τα κάτω διεκδικώντας δημόσιες δομές για την ένταξη των προσφύγων και όχι ιδιωτικοποιημένες μέσω των ΜΚΟ. Συζητήθηκε ότι κομβικό ρόλο σε αυτή την καμπάνια μπορούν να παίξουν οι εργαζόμενοι στις ΜΚΟ που χρειάζεται να οργανωθούν στα σωματεία. Μπήκε σαν προγραμματισμός η διοργάνωση συσκέψεων στις περιοχές γύρω από τα στρατόπεδα (Ελαιώνας, Σχιστό, Σκαρμαγκά, Ριτσώνα, Ελληνικό) καθώς επίσης και επισκέψεις μέσα στα στρατόπεδα για συζήτηση με τους πρόσφυγες και ενημέρωσή τους με προκήρυξη στις γλώσσες τους.

Η τρίτη καμπάνια που ανοίγει η ΚΕΕΡΦΑ είναι η 18 Μάρτη 2017, η διεθνής ημέρα μάχης κατά της Ευρώπης Φρούριο και των φασιστών, με έκδοση ενημερωτικού υλικού και διοργάνωση μεγάλης σύσκεψης μέσα στο Γενάρη. Σε αυτό το ζήτημα η ζωγράφος Εύα Μπέη, πρότεινε τη συμβολή των καλλιτεχνών για να διοργανωθούν περιοδείες σε θέατρα της Αθήνας, ιδιαίτερα μέσα στις γιορτές.

Συγκροτήθηκαν επιτροπές από μέλη του συντονιστικού, για τις τρεις καμπάνιες, καθώς επίσης και γραφείο τύπου και επιτροπή οικονομικών.

Κ.Θ.

Οχι άλλοι πνιγμοί στη Μεσόγειο

Η «πιο φονική χρονιά» είναι το 2016 για τους πρόσφυγες που προσπάθησαν να περάσουν τα νερά της Μεσογείου προς την Ευρώπη, αφού περισσότεροι από 3.740 άνθρωποι έχουν πνιγεί στη θάλασσα μεταξύ Λιβύης και Ιταλίας.

Αυτό ανέφερε μεταξύ άλλων ο **Ουίλιαμ Σπίντλερ**, εκπρόσωπος της Υπάτης Αρμοστείας του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες, σημειώνοντας ότι ο αριθμός των πνιγμών είναι σχεδόν ίδιος με όλο το 2015 (3.771 άνθρωποι) παρόλο που βρισκόμαστε μόλις στην αρχή του χειμώνα. “Η κατάσταση είναι πολύ χειρότερη απ’ ό,τι έχουμε δει ως τώρα στη Μεσόγειο”, δήλωσε κατά τη διάρκεια ενημέρωσης των δημοσιογράφων. “Θα μπορούσε να πει κανείς πως η αναλογία των θανάτων έχει τριπλασιαστεί” χωρίς να έχουν αυξηθεί οι ροές των προσφύγων σε σχέση με πέρσι.

Η αύξηση των πνιγμών έχει να κάνει με την αναγκαστική επιλογή της πολύ πιο επικίνδυνης διόδου της Βόρειας Αφρικής -Ιταλίας, που ακολουθούν οι πρόσφυγες για να περάσουν στην Ευρώπη, μετά τη συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας, τις περιπολίες του ΝΑΤΟ στα ελληνοτουρκικά σύνορα και την ενίσχυση της FRONTEX.

Στην κατεύθυνση αυτή μπήκε από τις αρχές Οκτώβρη σε λειτουργία η Ευρωπαϊκή Συνοριοφυλακή και Ακτοφυλακή, που είναι στην ουσία μία πιο βάρβαρη FRONTEX. Όπως αναφέρει το δελτίο Τύπου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την έναρξη της λειτουργίας της: “θα παρακολουθεί στενά τα εξωτερικά σύνορα της ΕΕ και θα συνεργάζεται με τα κράτη μέλη, ώστε να εντοπίζονται γρήγορα και να αντιμετωπίζονται οι πιθανές απειλές για την ασφάλεια των εξωτερικών συνόρων της ΕΕ”. Όπως δήλωσε ο διευθυντής της Φαμπρίτσε **Λετζέρι**: «Ο νέος οργανισμός είναι ισχυρότερος και καλύτερα εξοπλισμένος για να αντιμετωπίζει τις προκλήσεις της μετανάστευσης και της ασφάλειας στα εξωτερικά σύνορα της Ευρώπης”, “έχει νέες εξουσίες που θα του δώσουν τη δυνατότητα να ενεργεί με μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα” και “θα μπορεί να προσφέρει επιχειρησιακή στήριξη στις γειτονικές χώρες εκτός ΕΕ που ζητούν βοήθεια στα σύνορά τους”. Ο πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου έχει ήδη προτείνει την υπογραφή μιας προσφυγικής συμφωνίας με τον δικτάτορα Σίσι της Αιγύπτου, στα πρότυπα της συμφωνίας της ΕΕ με την Τουρκία.

Αυτές τις μέρες οι ιμπεριαλιστές κλιμακώνουν τις επεμβάσεις τους ισοπεδώνοντας το Χαλέπι και πολιορκούν τη Μοσούλη, οδηγώντας στη προσφυγιά χιλιάδες ανθρώπους. Την ίδια στιγμή η ΕΕ με τη FRONTEX και τα κλειστά σύνορα τους πνίγει στη Μεσόγειο και προχωράει σε μαζικές ρατσιστικές απελάσεις. Στην τελευταία σύνοδο κορυφής ο Τσίπρας μαζί με τους ηγέτες της ΕΕ συζήτησαν για τα νέα πιο αποτελεσματικά μέτρα για την «μείωση των ροών». Αυτό δε σημαίνει τίποτε άλλο παρά τη μαζική εξόντωση όλων αυτών των χιλιάδων ανθρώπων είτε από πνιγμούς είτε από τις βόμβες και τον πόλεμο στις χώρες που ζουν.

Ανοιχτή Συνάντηση για τη συνέχιση του αγώνα για να πάνε ΟΛΑ τα προσφυγόπουλα στα σχολεία και για μαζικές προσλήψεις μονίμων εκπαιδευτικών, διοργανώνει την Παρασκευή 4 Νοέμβρη, στις 7μμ, στο χώρο Φιλοξενίας προσφύγων 5ο Λύκειο (Ασκληπιού και Αραχώβης), η Ομάδα “ανοιχτά σχολεία”, Αθήνα πόλη ανοιχτή, αλληλεγγύης στους πρόσφυγες.

Στη συνάντηση θα εισηγηθούν ο **Γιώργος Τσιάκαλος**, πανεπιστημιακός, ο **Χρήστος Κουρنيώτης**, από το ΚΕΜΕΤΕ της ΟΛΜΕ, ο **Αντώνης Σκαρπέλης**, από το Σύλλογο Γονέων του 72ου Δημοτικού σχολείου Πετραλώνων, ο **Νίκος Κοτρώτσος**, εκπαιδευτικός από το 12ο Δημοτικό Σχολείο Αιγάλεω, η **Ντίνα Γκαρανέ**, μέλος ΔΣ της Γ’ ΕΛΜΕ Αθήνας, ο **Αργύρης Γεωργαντζής**, εκπαιδευτικός από το 35ο Δημοτικό Σχολείο Αθήνας.

“Η ισότιμη πρόσβαση όλων των προσφυγόπουλων στη μορφωτική διαδικασία είναι απαίτηση των εκπαιδευτικών σωματείων και του αντιρατσιστιού κινήματος και υποχρέωση του κράτους, που απορρέει από νόμους και διεθνείς συμβάσεις. Και αυτό δεν εξασφαλίζεται, όταν το Υπουργείο Παιδείας λειτουργεί Δομές Υποστήριξης για την Εκπαίδευσή τους, στις 2μμ, μετά δηλαδή τα πρωινά μαθήματα. Η αναγκαιότητα των τάξεων υποδοχής δεν συνεπάγεται την «γκετοποίηση» των προσφυγόπουλων μέσα στα σχολεία.

Καλούμε τους εργαζόμενους γονείς, τους μαθητές και τους εκπαιδευτικούς να γυρίσουν την πλάτη στις ρατσιστικές κραυγές μίσους και στα ψέματα και να αγωνιστούμε για ένα δημόσιο σχολείο για όλα τα παιδιά. Ας διαγράψουν το χρέος για να βρουν λεφτά” αναφέρει το κάλεσμα της ΚΕΕΡΦΑ.

Η Πάτρα στηρίζει τους πρόσφυγες

Με μεγάλη επιτυχία πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση αλληλεγγύης στους πρόσφυγες και μετανάστες που βρίσκονται στο Ξενοδοχείο Ρίο Beach στην Πάτρα την περασμένη Δευτέρα 24/10. Τη συγκέντρωση καλούσε ο Φοιτητικός Σύλλογος Αρχιτεκτονικής και συμμετείχαν εκατοντάδες φοιτητές από τις σχολές της Πάτρας, δάσκαλοι, καθηγητές και η τοπική ΚΕΕΡΦΑ.

Οι 60 περίπου πρόσφυγες που φιλοξενούνται στο Ξενοδοχείο στο πλαίσιο του προγράμματος μετεγκατάστασης του ΟΗΕ, μπήκαν στο στόχαστρο ομάδας φασιστών που κάτω από την προβιά υποτιθέμενης επιτροπής αγανακτισμένων κατοίκων καλούσαν φασιστοσύναξη στο Ξενοδοχείο Τζωρτζ. Χάρη στη μαζική κινητοποίηση αλλη-

Ολα τα παιδιά στα σχολεία

ΑΝΟΙΧΤΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ

Παρασκευή 4 Νοέμβρη, 7μμ
Φιλοξενία προσφύγων 5^ο Λύκειο
Ασκληπιού και Αραχώβης

→ **Συνεχίζουμε τον αγώνα για να πάνε ΟΛΑ τα προσφυγόπουλα στα σχολεία!**
→ **Μαζικές προσλήψεις μονίμων εκπαιδευτικών**

Εισηγούνται: **Γιώργος Τσιάκαλος**, πανεπιστημιακός, **Χρήστος Κουρنيώτης**, ΚΕΜΕΤΕ ΟΛΜΕ, **Αντώνης Σκαρπέλης**, Σύλλογος Γονέων 72^{ου} Δημοτικού σχολείου Πετραλώνων, **Νίκος Κοτρώτσος**, εκπαιδευτικός 12^{ου} Δημοτικού Αιγάλεω, **Ντίνα Γκαρανέ**, μέλος ΔΣ Γ’ ΕΛΜΕ Αθήνας, **Αργύρης Γεωργαντζής**, εκπαιδευτικός 35^{ου} Δημοτικού σχολείου Αθηνών

Ομάδα “ανοιχτά σχολεία”
Αθήνα πόλη ανοιχτή, αλληλεγγύης στους πρόσφυγες
Τηλ: 2103232871, 6977040918

λεγγύης στους πρόσφυγες οι φασίστες δεν εμφανίστηκαν ποτέ στο σημείο της συγκέντρωσής τους, ενώ το Ξενοδοχείο πήρε πίσω την άδεια που τους είχε δώσει αρχικά για να πραγματοποιήσουν τη σύναξη μίσους.

Μετά από συγκέντρωση στο σταθμό του ΟΣΕ, εκατοντάδες κόσμου κατευθύνθηκαν με πορεία στο Ξενοδοχείο Ρίο Beach, στέλνοντας μήνυμα αλληλεγγύης στους πρόσφυγες και καταδίκης των φασιστών. Ήταν μία νίκη του αντιρατσιστικού κινήματος που και στη Πάτρα, όπως και στο Ρέθυμνο και στη Μυτιλήνη, έδειξε ότι η μαζική κινητοποίηση των εργαζόμενων και της νεολαίας έχει τη δύναμη να στέλνει τους φασίστες στις τρύπες τους.

Νεκτάριος Χαιντάρ, ΚΕΕΡΦΑ Πάτρας

Κινητοποίηση την Πέμπτη 3 Νοέμβρη, στις 5μμ, έξω από τη βιοτεχνία ΑΣΤΡΟΝ (Αυγής 83, στο Ν. Ηράκλειο) καλούν μία σειρά σωματεία και τοπικοί φορείς σαν απάντηση στη ρατσιστική εργοδοτική επίθεση που δέχτηκε ο μετανάστης εργάτης Αφτάμπ Αχμέντ, εργαζόμενος στη συγκεκριμένη βιοτεχνία ιματισμού.

Η κινητοποίηση αποφασίστηκε σε μαζική σύσκεψη που κάλεσαν η ΚΕΕΡΦΑ, η Πακιστανική Κοινότητα και η Ένωση Μεταναστών Εργατών, στη Νέα Ιωνία την Τρίτη 25/10. Στη σύσκεψη συμμετείχαν αγωνιστές κι αγωνίστριες από την **ΚΕΕΡΦΑ**, την **Πακιστανική Κοινότητα**, τα **Σωματεία Εργαζομένων στους δήμους Ηρακλείου και Ν.Ιωνίας**, τα δημοτικά

Ρατσιστική εργοδοτική τρομοκρατία

σχήματα **Εκτός Σχεδίου** στη Ν.Ιωνία και **Ρήξη κι Ανατροπή** στο Ν.Ηράκλειο, την **Εργατική Λέσχη Ν.Ιωνίας**, το **Αυτοδιαχειριζόμενο Κοινωνικό Ια-**

Αφτάμπ Αχμέντ

τρέιο Ν.Ι - Ν.Φ, την αναρχική συνέλευση του **"Κενταύρου"**. Αποφασίστηκε επίσης να γίνει συγκέντρωση αλληλεγγύης στην Επιθεώρηση Εργασίας όταν οριστεί η ημερομηνία προσφυγής από τους δικηγόρους.

Η επίθεση στον Αφτάμπ Αχμέντ είναι ένα ακόμα δείγμα εργοδοτικής τρομοκρατίας σε βάρος μετανάστη εργάτη που εξαναγκάζονταν να δουλεύει με ανασφάλιστη μαύρη δουλειά, σε συνθήκες που θυμίζουν Μαυλάδα. Ο μετανάστης εργάτης εργαζόταν στην καλτσοποιία του εργοδότη Κ.Π το τελευταίο πεντάμηνο με αμοιβή 4 ευρώ την ώρα και χωρίς ένσημα, ενώ ταυτόχρονα δεχόταν

ρατσιστική συμπεριφορά από τον εργοδότη.

Όταν ζήτησε τα ένσημά του το αφεντικό του επιτέθηκε, τον χτύπησε στο πρόσωπο, τον έριξε κάτω και τον έπιασε με τα χέρια στο λαιμό. Μετά ζήτησε από τον εργάτη να του υπογράψει χαρτί ότι δεν του χρωστάει ένσημα κάτι που αρνήθηκε να κάνει. Τότε του φώναξε: “Αν κάνεις καταγγελία, όχι μόνο ξύλο όπως τώρα αλλά θα σε βρω και θα σε σκοτώσω.”

Ο εργάτης επικοινωνήσε με την Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδος και την ΚΕΕΡΦΑ και αποφάσισε να προχωρήσει σε καταγγελία στο Τμήμα

Ρατσιστικής Βίας το οποίο του υπόδειξε να το καταγγείλει στον πλησιέστερο Αστυνομικό Τμήμα δηλ. του Ν.Ηρακλείου. Ο Αφτάμπ παρά τις αρχικές δυσκολίες που αντιμετώπισε στο ΑΤ Ηρακλείου, κατέθεσε μήνυση για ρατσιστική επίθεση και για τα απλήρωτα ένσημα. Με θράσος ο Κ.Π. αντί να καταβάλει τα χρωστούμενα προχώρησε σε ψεύτικη μήνυση δύο ώρες μετά.

“Οι ρατσιστικές και εργοδοτικές επιθέσεις δε θα περάσουν. Να σταματήσει η δίωξη σε βάρος του εργάτη Αφτάμπ Αχμέντ. Να καταβληθούν τα ένσημα και όλα τα δεδουλευμένα με βάση τη συλλογική σύμβαση”, αναφέρει η ανακοίνωση της ΚΕΕΡΦΑ.

ΞΑΝΘΗ

Μαζική σύσκεψη σωματείων και φορέων με στόχο τη διοργάνωση αντιφασιστικού συλλαλητηρίου το Σάββατο 5 Νοέμβρη, την ημέρα που οι χρυσαυγίτες εγκαινιάζουν ξανά “γραφεία”-ορμητήρια των ταγμάτων εφόδου στην Ξάνθη, πραγματοποιήθηκε την περασμένη Τετάρτη 26/10, μετά από κάλεσμα της τοπικής ΚΕΕΡΦΑ.

Στη σύσκεψη συμμετείχαν μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου της ΕΛΜΕ και του Διδασκαλικού Συλλόγου Ξάνθης, ο πρόεδρος του Νομαρχιακού Τμήματος της ΑΔΕΔΥ, καθώς και μέλη πολιτικών οργανώσεων. Εκφράστηκε πολύ καθαρά η διάθεση των πρωτοβάθμιων σωματείων να συμμετέχουν στο μεγάλο αντιφασιστικό συλλαλητήριο ενάντια στα “εγκαίνια” των γραφείων και μάλιστα με την παρουσία του αρχιδολοφόνου Λαγού.

“Την Παρασκευή η τοπική επιτροπή της ΚΕΕΡΦΑ έκανε παρέμβαση στην Κεντρική Πλατεία την ώρα της παρέλασης της 28ης Οκτωβρίου, καλώντας τον κόσμο να διαδηλώσει μαζικά το Σάββατο ενάντια στο άνοιγμα γραφείων ορμητηρίων των ναζι της Χρυσής Αυγής”, μας είπε ο Παντελής Αποστολίδης από την ΚΕΕΡΦΑ Ξάνθης. “Δυναμική ήταν και η παρέμβασή μας το Σάββατο το μεσημέρι, που κατέληξε σε πικετοφορία στα μαγαζιά της πόλης. Ο κόσμος, ανταποκρινόμενος στα καλέσματά μας απ’ την ντουντούκα, ερχόταν να συζητήσει μαζί μας, να μας ενθαρρυνεί και να αγοράσει την Εργατική Αλληλεγγύη.

Χωριά

Το ίδιο βράδυ κάναμε εξορμήση στον **Κένταυρο**, ένα από τα μεγάλα ορεινά χωριά της μειονότητας. Σε όλα τα καφενεία του χωριού η αφίσα μας κολλήθηκε στην είσοδο. Χαμηλώνανε την ένταση της τηλεόρασης για να μας ακούσουν. Η μνήμη της μεγάλης αντιφασιστικής διαδήλωσης τον Απρίλη του 2013 είναι νωπή και ο κόσμος γνωρίζει καλά τι είναι οι φασίστες και πώς παλεύονται. Έλεγαν μάλιστα ότι η διαδήλωση στις 5 Νοέμβρη πρέπει να είναι ακόμα μεγαλύτερη. Η ανταπόκριση ήταν τόσο συγκινητική που ακόμα και νεαροί μαθητές αφήναν κάτι από το χαρτζιλίκι τους στο κουτί ενίσχυσης.

Την Κυριακή το βράδυ ανεβήκαμε στον **Εχίνο**. Ο κόσμος μόλις μας έβλεπε ήταν χαρούμενος κι έλεγε “να η ΑΝΤΑΡΣΥΑ”. Υπήρχε η διάθεση να κατέβει το χωριό οργανωμένα με πανό και με ιδιαίτερη ευχαρίστηση γεμίζαν με λεφτά το κουτί ενίσχυσης για τα έξοδα της καμπάνιας. Μαζέψαμε συνολικά 200 ευρώ. Τη Δευτέρα στις 8μμ παρεμβήκαμε στη σύσκεψη πρωτοβάθμιων σωματείων που καλεί το νομαρχιακό τμήμα της ΑΔΕΔΥ στα γραφεία της ΕΛΜΕ”.

Αντιφασιστικές οι παρελάσεις

Αντιφασιστικές εξορμήσεις στις παρελάσεις της 28ης Οκτώβρη έγιναν σε δεκάδες γειτονιές της Αθήνας, του Πειραιά και άλλων πόλεων, στέλνοντας το μήνυμα ότι η μάχη ενάντια στους απογόνους των ναζι και των ταγματασφαλιτών συνεχίζεται, παλεύοντας για να μπουν φυλακή οι δολοφόνοι νεοναζί της Χρυσής Αυγής και να είναι καλοδεχούμενα τα παιδιά των προσφύγων στα σχολεία.

Στην μαθητική παρέλαση στην **Αθήνα** την παράσταση έκλεψαν προσφυγόπουλα και μεταναστόπουλα όπου είτε κράτησαν τη σημαία είτε παρέλασαν πλάι πλάι με τους συμμαθητές τους, δείχνοντας ότι η ένταξή τους στα σχολεία είναι πλέον γεγονός. Οι αντιρατσιστές και οι αντιφασίστες της ΚΕΕΡΦΑ έκαναν παρέμβαση τόσο στην αρχή της παρέλασης στο Ζάππειο όσο και στο τέλος της στα Προπύλαια, καλώντας μαθητές, γονείς και εκπαιδευτικούς σε κλιμάκωση της μάχης για ανοιχτά σχολεία για όλα τα παιδιά και μαζικές προσλήψεις εκπαιδευτικών.

Στο **Περιστέρι** “η ΚΕΕΡΦΑ έκανε παρέμβαση στη διάρκεια της παρέλασης καλώντας σε απεργίες και καταλήψεις για να ανοίξουν τα σχολεία για τα προσφυγόπουλα, φέρνοντας σαν παράδειγμα την πρόσφατη κατάληψη των μαθητών του 2ου ΓΕΛ Περιστερίου”, μας είπε ο **Σπύρος**. “Δώσαμε 13 φύλλα της Εργατικής Αλληλεγγύης και συναντήσαμε πολύ καλή ανταπόκριση και από γονείς και μαθητές αλλά και από συναγωνιστές του ΚΚΕ που μοίραζαν προκηρύξεις για την απεργία στις 24/11. Ταυτόχρονα υπήρχε παρέμβαση ενάντια στους πλειστηριασμούς, ενώ στεφάνι κατέθεσε η Αριστερή Κίνηση Περιστερίου”.

“Στην **Καλλιθέα** έγινε παρέμβαση της ΚΕΕΡΦΑ και του ΣΕΚ στη Θησέως και Δαβάκη”, μας είπε η **Ιλιρίνα**, “όπου κάναμε τη σύνδεση ανάμεσα στη μάχη ενάντια στο φασισμό και το ρατσισμό με τη μάχη ενάντια στα μνημόνια. Παρά τον άσχημο καιρό μιλήσαμε με πολύ κόσμο και συγκεντρώσαμε υπογραφές”.

Στο **Ν. Ηράκλειο** “κάναμε παρέμβαση με τραπέζακι της ΚΕΕΡΦΑ, αφίσες και σημαίες στη συμβολή των οδών Μικράς Ασίας και Ηρακλείου”, μας είπε ο **Άγγελος**, “καλώντας τον κόσμο κυρίως στο συλλαλητήριο που οργανώνουμε μαζί με συνδικάτα και τοπικούς φορείς την 1η Νοέμβρη στο Ηράκλειο, ενάντια στη φασιστική σύναξη της Χρυσής Αυγής. Ενημερώσαμε μαζικά τον κόσμο και η ανταπόκριση ήταν πολύ μεγάλη”.

Παρεμβάσεις και εξορμήσεις έκαναν οι τοπικές ΚΕΕΡΦΑ στη **Ν. Σμύρνη**, στο **Κερατσίνι**, τη **Νίκαια**, τον **Πειραιά**, το **Ίλιον**, την **Πετρούπολη**, τα **Βριλήσσια**, το **Χαλάνδρι**, τη **Νέα Ιωνία**, τη **Νέα Φιλαδέλφεια**, το **Μαρούσι**.

“Πολιτική παρέμβαση έγινε κατά την διάρκεια της παρέλασης στην πλ. Ελευθερίας στο **Ηράκλειο Κρήτης**, από την ΚΕΕΡΦΑ και το ΣΕΚ”, μας περιγράφει ο Αλέξανδρος. “Το σύγχρονο όχι στο φασισμό, ήταν η συζήτηση που έκανε όλος ο κόσμος και πώς μπορούμε να εξασφαλίσουμε καλύτερες συνθήκες τόσο για τους ντόπιους όσο και για τους πρόσφυγες. Απ’ την εγγραφή των παιδιών των προσφύγων στα πρωινά σχολεία, την καταδίκη των νεοναζί δολοφόνων της ΧΑ μέχρι την ανατροπή των μνημονίων, μπορέσαμε να εξορμήσουμε με την Εργατική Αλληλεγγύη, συνδέοντας τις μάχες. Επίσης αντιφασιστική παρέμβαση με πικετες και τρικάκια έκανε η ΛΑΕ Ηρακλείου”.

Παρεμβάσεις έγιναν και στις παρελάσεις στα **Γιάννενα**, την **Ξάνθη**, τα **Χανιά**, την **Πάτρα** και στον εορτασμό για την απελευθέρωση της Θεσσαλονίκης από τον ΕΛΑΣ που έγινε για πρώτη φορά μετά από πάρα πολλά χρόνια την Κυριακή 30/10 στο Δημαρχείο και στην ιστορική περιήγηση που ακολούθησε.

Κατερίνα Θωίδου

Ν. ΗΡΑΚΛΕΙΟ

Αντιφασιστική διαδήλωση καλούσαν την Τρίτη 1η Νοέμβρη, στην πλατεία ΗΣΑΠ Νέου Ηρακλείου, σωματεία, αντιφασιστικές κινήσεις και φορείς της περιοχής, δίνοντας οργανωμένη απάντηση στη νεκροφιλική φέεστα - συγκέντρωση που ετοιμάζουν την ίδια μέρα οι νεοναζί δολοφόνοι της Χρυσής Αυγής στη Λ. Ηρακλείου.

Κάλεσμα για τη συγκέντρωση αποφάσισε ο Δήμος Ν. Ηρακλείου, το σωματείο εργαζομένων του Δήμου Ν. Ηρακλείου, η ΚΕΕΡΦΑ, το Δημοτικό σχήμα Νέου Ηρακλείου “Ρήξη και ανατροπή”, το Δημοτικό Σχήμα Ν. Ιωνίας “Εκτός Σχεδίου”, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, η ΛΑΕ, η ΟΡΜΑ.

“Η Χρυσή Αυγή δεν έχει θύματα – έχει δολοφόνους”, αναφέρει το κάλεσμα της ΚΕΕΡΦΑ, συμπληρώνοντας ότι “η θέση της είναι στη φυλακή”, “Καλοδεχούμενα τα παιδιά των προσφύγων στα σχολεία”.

“Οι αποκαλύψεις στη δίκη της Χρυσής Αυγής δεν αφήνουν καμία αμφιβολία ότι οι εντολές του Μιχαολιάκου και της υπόλοιπης ηγεσίας της ΧΑ ήταν αυτές που οδήγησαν τους Ρουπακιάδες στη δολοφονία του Παύλου Φύσσα και στις δολοφονικές επιθέσεις κατά των συνδικαλιστών του ΠΑΜΕ στο Πέραμα, κατά των Αιγύπτιων ψαράδων και δεκάδων μεταναστών και αγωνιστών του αντιφασιστικού κινήματος.

Η Χρυσή Αυγή είναι μια εγκληματική ναζιστική συμμορία και όχι ένα νόμιμο πολιτικό κόμμα που παριστάνει ότι τάχα κάνει και αντιπολίτευση.

Η εγκληματική δράση της Χρυσής Αυγής πηγάζει από τη ναζιστική ιδεολογία της. Είναι τσιράκια του συστήματος, τσιράκια των βιομηχάνων, των τραπεζιτών και των εφοπλιστών. Μετά από μια ολόκληρη περίοδο ενίσχυσης και προκλητικής ασυλίας από κυβερνήσεις, αστυνομία και «θε-

σμούς», η ναζιστική οργάνωση Χρυσή Αυγή είναι σήμερα αντιμέτωπη για πρώτη φορά με την δικαιοσύνη για τα εγκλήματά της. Η εξέλιξη αυτή δεν θα είχε καταστεί εφικτή χωρίς τη διαρκή κινητοποίηση χιλιάδων αντιφασιστριών και αντιφασιστών. Οι νεοναζί στάζουν ρατσιστικό δηλητήριο κατά των κατατρεγμένων και θαλασσοπνιγμένων προσφύγων. Οι νοσταλγοί του Χίτλερ ζητάνε την εξόντωσή τους με κλείσιμο των συνόρων, μαζικές απελάσεις, φράχτες στα σύνορα και στρατόπεδα συγκέντρωσης. Πρωτοστατούν σε εκδηλώσεις ρατσιστικού μίσους με το μανδύα των δήθεν «αγανακτισμένων κατοίκων» ενάντια στο δικαίωμα των προσφύγων στην εκπαίδευση, την υγεία, τη στέγαση.

Στις γειτονιές των Βορείων Προαστίων με τη μαζική, διαρκή και ενωτική αντιφασιστική δράση έχουμε κλείσει τα γραφεία τους στο Ηράκλειο και είναι ανεπιθύμητοι παντού! ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΜΕ”.

FAŞİSTLERİN İSKEÇE'DE YERİ YOK

ΕΞΩ ΟΙ ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΞΑΝΘΗ

ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΟ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟ

ΣΑΒΒΑΤΟ 5 ΝΟΕΜΒΡΗ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΛΑΤΕΙΑ, 5μμ

ΟΧΙ ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΡΜΗΤΗΡΙΑ ΤΩΝ ΤΑΓΜΑΤΩΝ ΕΦΟΔΟΥ

SALDIRI TABURLARININ BÜROLARINA HAYIR!

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΑ

AZINLIK TAN EYLİNİZİ ÇEKİN

ΝΑ ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΤΟΥΝ ΟΙ ΝΕΟΝΑΖΙ ΤΗΣ ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ

HRİSİ AVGI NAZİLERİ YARGILANSIN

ΚΕΕΡΦΑ

Κίνηση Ενωμένοι Ενάντια στο Ρατσισμό και τη Φασιστική Απειλή

İrkçilik ve Faşist Tehdide Karşı Birlik Hareketi

Αντιφασιστική διαδήλωση

Τρίτη 1 Νοεμβρίου, 6 μμ

Πλατεία ΗΣΑΠ Ηρακλείου

- Η Χρυσή Αυγή δεν έχει θύματα - έχει δολοφόνους!
- Στη φυλακή για πάντα οι δολοφόνοι νεοναζί!
- Καλοδεχούμενα τα παιδιά των προσφύγων στα σχολεία!

ΚΕΕΡΦΑ Κίνηση Ενωμένοι Ενάντια στο Ρατσισμό και τη Φασιστική Απειλή

Πορεία στην ομήχλη. Αυτά και άλλα πολλά μπορούν να ειπωθούν παρατηρώντας την προσπάθεια της συγκυβέρνησης με κορμό την αριστερά για πρώτη φορά. Η θέαση του κυβερνητικού έργου στο σύνολό του εμπεριέχει τα στοιχεία μιας πορείας που, είτε έμεινε στη μέση είτε αναγκάστηκε να γυρίσει πίσω.

Στα κρίσιμα οικονομικά ζητήματα η προσπάθεια ως γνωστόν εξαντλήθηκε στην πολύωρη διαπραγμάτευση με τη γνωστή οδυνηρή κατάληξη. Υπήρχαν, όμως, περιπτώσεις που, κάλλιστα, θα μπορούσαν να αποτελούν την εξαίρεση στο γενικότερο κανόνα των συνεχών διαπραγματεύσεων. Ίσως, η περίπτωση της ΕΡΤ θα μπορούσε να χαρακτηριστεί από τις ελάχιστες αν όχι η μοναδική. Όμως, το μέχρι που μπορείς, τελικά, να φτάσεις, εξαρτάται από τη διαδρομή που επιλέγεις να ακολουθήσεις.

Με αφετηρία την επίσημη επαναλειτουργία της ΕΡΤ(11/6/15), η λογική του μη ρεβανσιισμού, την περιόρισε και την καθήλωσε στη γνωστή, προ της επιχείρησης του μαύρου, παρακμαική κατάσταση. Νευραλγικές, για τη λειτουργία της, θέσεις καλύπτονται από πρόσωπα που συνέδραμαν στην κατάργησή της, ενώ, γίνονται και επιλογές από τον χώρο των αγοραίων ΜΜΕ.

Διορισμένη διοίκηση

Οι σημαντικές αποφάσεις για όλο το φάσμα λειτουργιών του δημόσιου ραδιοηλεκτρικού φορέα βρίσκονται στην αποκλειστική δικαιοδοσία της διορισμένης διοίκησης. Οι συνδικαλιστές, που είχαν κρατήσει ανοιχτή την ΕΡΤ ολόκληρη την περίοδο επιχείρησης επιβολής του μαύρου, παρακάμπτονται ή δαιμονοποιούνται. Οι όροι του μάρκετινγκ και της αγοράς κυριαρχούν σε επίπεδο ενημέρωσης, ενώ, επανέρχεται και η γνώριμη υπηρεσιακή κανονικότητα. Σε τίποτα δεν κλημιέταις-αλλαγές, η ΕΡΤ, το αυτοδιαχειριζόμενο εγχείρημα που υποστηρίχθηκε από ένα σημαντικό και δυναμικό κομμάτι της κοινωνίας, καθώς η παραγωγή της ενημέρωσης ταυτίζεται με τις διεργασίες στο εσωτερικό της, όταν, μάλιστα, παράλληλα τα συστημικά ΜΜΕ απαξιώνονται σε μια ιδιαίτερα κομβική πολιτικά περίοδο.

Πιο χαρακτηριστική περίπτωση της σημερινής κατάντιας του δημόσιου ραδιοηλεκτρικού φορέα αποτελεί η προβολή των θέσεων των στελεχών και των εκδηλώσεων της υπόδικης εγκληματικής ναζιστικής οργάνωσης. Το πρόσχημα της κοινοβουλευτικής εκπροσώπησης φαίνεται ότι βαραίνει στην επαγγελματική συνείδηση των ιδυνόντων της ενημέρωσης από το καθηγορητήριο για τη δολοφονία του νεαρού μουσικού Π. Φύσσα, τον άγριο ξυλοδαρμό Αιγύπτιων ψαράδων και τη δολοφονική επίθεση κατά συνδικαλιστών.

Το δρόμο τον έδειξαν οι εργαζόμενοι της ΕΡΤ Όχι στο ΣτΕ

Εν τω μεταξύ, οι ελλείψεις σε εξοπλισμό και προσωπικό ήταν γνωστά προβλήματα από την αρχή. Για την κάλυψη μέρους των επιτακτικών αναγκών σε ειδικότητες εργαζομένων η διαδικασία που επέλεξε η διοίκηση εναρμονίστηκε όχι με τις ανάγκες του προγράμματος αλλά με τις εντολές των δανειστών. Μετά από ασφαλιστικά μέτρα του συνδικαλιστικού φορέα τεχνικού και διοικητικού προσωπικού (ΠΟΣΠΕΡΤ) ακυρώθηκε σχετικός διαγωνισμός καθώς αναφερόταν σε θέσεις ορισμένου χρόνου, ενώ, το πρόβλημα αφορά σε πάγιες και διαρκείς ανάγκες.

Βεβαίως, μετά από αυτήν την εξέλιξη, η διοίκηση δεν παρέλειψε να κατηγορήσει και πάλι τους συνδικαλιστές για την υποστελέχωση του φορέα, ενώ, συνεχίζεται η υπαγωγή της ΕΡΤ στο καθεστώς των ΔΕΚΟ, που κάποιοι εμπνεύστηκαν προκειμένου να της ρίξουν το μαύρο.

Λίγες μέρες πριν από την απόφαση του ΣτΕ για το νόμο των τηλεοπτικών αδειών, αποτέμφθηκε από τη διοίκηση της ΕΡΤ το πρόσωπο που η ίδια η κυβέρνηση είχε επιλέξει ως επικεφαλής του ενημερωτικού τμήματος. Έτσι, για άλλη μια φορά, επαληθεύτηκε ότι η επιλογή των συμβιβασμών έχει ολέθρια αποτελέσματα, με κερδισμένο το κύκλωμα που ευνοεί συντηρητικές απόψεις, οι οποίες δεν σταμάτησαν να βάλλουν κατά του επίσημου ανοίγματος της ΕΡΤ και να εμποδίζουν κάθε προσπάθεια να ανταποκριθεί στο κοινωνικό της χαρακτήρα. Συνδυαστικά, ήρθε και η απόφαση του ΣτΕ με την οποία επιβεβαιώνεται ότι, στο καπιταλιστικό σύστημα νόμος είναι το δικίο του οικονομικά ισχυρού και τις όποιες – έστω υποτυπώδεις και σε πολλά σημεία αμφιβόλου σκοπιμότητας-αλλαγές, μπορεί με τηλεσίδικο τρόπο να μπλοκάρει η δικαστική εξουσία. Μοιραία εξέλιξη, και η κυβερνητική επιλογή για την προεδρία στο ΕΣΡ του γραφικού, αλλά, εξίσου αμετανόητου ακροδεξιού Βύρωνα Πολυδωρα σε πρώτο χρόνο και σε δεύτερο του πρώην αναπληρωτή διευθυνόντα συμβούλου της απεργοσπαστικής ΝΕΡΙΤ, Ροδόλφου Μορώνη.

Το караβάνι της δικαίωσης των άμεσων και στοιχειωδών κοινωνικών αιτημάτων στη δύσκολη περίοδο της οικονομικής κρίσης περνά μέσα από την οργάνωση του αγώνα, το συντονισμό των εργατικών και κοινωνικών φορέων και όχι μέσα από τη ρεαλιστική πολιτική των συμβιβασμών και των συμπληγισμών με τα αρπακτικά της κτηνώδους αγοράς.

***Πέτρος Πομόνης**
εργαζόμενος ΕΡΑ Ζακύνθου
Ειρήνη Φωτέλλη, εργαζόμενη ΕΡΤ*

Το Συμβούλιο της Επικρατείας

Με 14 ψήφους υπέρ έναντι 11 κατά, το Συμβούλιο της Επικρατείας κήρυξε αντισυνταγματικό το νόμο Παππά, με το πρόσχημα ότι συνταγματικά υπεύθυνος για τη διαδικασία αδειοδότησης των καναλιών είναι το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοηλεκδρόσης κι όχι η κυβέρνηση.

Ουσιαστικά μπλοκάρει για χάρη των καναλρχών όλη τη διαδικασία και διατάσσει την επιστροφή των χρημάτων σε **Μαρινάκη, Αλαφούζο, Κυριακού** και **Σαββίδη**. Πρόκειται για μια απόφαση - χαστούκι από τα δεξιά στην κυβέρνηση. Καμιά προμούρα δεν είχε το ΣτΕ για την προστασία των συμφερόντων των εργαζομένων στα ΜΜΕ.

Δεν πρέπει να εκπλήσει κανέναν το γεγονός ότι το ΣτΕ στη συγκεκριμένη αντιπαράθεση επιλέγει τη μεριά των καναλαρχών. Η αντίληψη των “ανεξάρτητων κι αντικειμενικών” θεσμών, όπως το ΣτΕ, που είναι υπεράνω συμφερόντων, δεν θα μπορούσε να απέχει περισσότερο από την πραγματικότητα.

Πρόκειται για έναν θεσμό που για μια ακόμη φορά αποφάσισε πολιτικά προς μια συγκεκριμένη κατεύθυνση. Δεν είναι η πρώτη φορά. Ποιάς ξεχνάει τις αποφάσεις που συγκεκριμένου οργάνου για τη συνταγματικότητα των μηνονίων, του κλεισίματος της ΕΡΤ, των περικοπών, των χαρατσιών κλπ. Όπως αντίστοιχα πράττουν δεκάδες δικαστήρια διαφόρων βαθμίδων που βγάζουν απεργίες παράνομες, καταδικάζουν φτωχούς για χρέη μερικών εκατοντάδων ευρώ, την ίδια στιγμή που φέρονται με το γάντι σε πολυεκατομμυριούχους.

Σεβασμός;

Και μπορεί αυτά να τα θυμήθηκαν ξαφνικά διάφορα κυβερνητικά στελέχη αμέσως μετά την ανακοίνωση του ΣτΕ, αλλά πόση είναι η αξιοπιστία τους, όταν το μοτίβο είναι “ο σεβασμός των αποφάσεων του ΣτΕ, όποιες κι αν είναι αυτές”.

Κι αν το χαστούκι του ΣτΕ συνιστά πέσιμο από τα δεξιά στην κυβέρνηση, σε καμία περίπτωση η αριστερή εναλλακτική δεν σημαίνει υπεράσπιση του νόμου Παππά.

Στην πραγματικότητα και παρά την κυβερνητική προπαγάνδα ο νόμος του Παππά είχε όλους τους συμβιβασμούς από την αρχή του. Κι ακολουθούσε την ίδια συμβιβαστική τροχιά που οδήγησε το ΣΥ-

ΡΙΖΑ, από την εκλογή του με υποσχέσεις για σκίσιμο μηνονίων στην αρχή του '15, στην υπογραφή του τρίτου μηνονίου και στο ξεπούλημα του ΟΧΙ μισό έτος αργότερα.

Δεν έκανε κάτι άλλο παρά να νομιμοποιήσει την ιδιωτικοποίηση των συχνотήτων, 27 χρόνια μετά την έναρξη της διαδικασίας, βάζοντας στο παιχνίδι ως νέους παίχτες γνωστούς πάμπλουτους μεγαλοκαρχιές - διατηρώντας ταυτόχρονα και κάποιους από τους παλιούς - την ίδια στιγμή που έθετε σε κίνδυνο τις δουλειές περισσότερων από 2.000 εργαζομένων. Κι όλο αυτό με τον χαρακτηρισμό του “αγώνα ενάντια στη διαπλοκή”.

Οι μιντιάρχες ανενόχλητοι κι αναμένοντάς τις αποφάσεις του ΣτΕ, συνέχισαν την προσφιλή τους τακτική της απληρωσιάς και των επιθέσεων στους εργαζόμενους, έχοντας το θράσος να υποκρίνονται τους υπερασπιστές τους απέναντι “στο μαύρο που ρίχνει η κυβέρνηση”.

Τα πρώτα βήματα της κατρακύλας που

Η μάχη στα ΜΜΕ

Τα κανάλια στο δημόσιο με εργατικό έλεγχο

χεύουν στο συνδικαλισμό και την ομοσπονδία των εργαζομένων, είτε στην Ετορεπ. Μόλις μια βδομάδα πριν είδαμε την προσπάθεια της διοίκησης να χρεώσει τα σχέδιά της για συρρίκνωση της ΕΡΤ στην ΠΟΣΠΕΡΤ, ενώ ταυτόχρονα ανακοινώθηκε η ίδρυση της ύποπτης Ένωσης Εργαζομένων ΕΡΤ, από ένα αόρατο Δ.Σ., που, αντί για αγώνες και διεκδικήσεις, μάλει για... “αλλαγή νοοτροπίας, δουλειά και όχι τυφλό διεκδικητισμό”.

Τις ίδιες ημέρες έγινε η απόπειρα φίμωσης της Ετορεπ με την εισβολή στο χώρο της και την κατάσχεση των μηχανημάτων εκπομπής. Η προσπάθεια για κλείσιμο της Ετορεπ δεν έχει σταματήσει από τις αρχές του 2015 μέχρι σήμερα.

Παράδειγμα

Υπάρχει άλλος δρόμος; Το παράδειγμα της ΕΡΤ των εργαζομένων είναι ο άλλος δρόμος. Αντί για επίθεση και ξήλωμα των κατακτήσεων της αυτοδιαχειριζόμενης ΕΡΤ, καθιέρωσή τους κι απλωμά τους σαν παράδειγμα για όλα τα ΜΜΕ. Όπως ούτως ή άλλως λειτουργούσε και λειτουργεί το παράδειγμα της ΕΡΤ, στα μυαλά χιλιάδων εργαζομένων.

Ταυτόχρονα σύγκρουση με τους μιντιάρχες και τη διαπλοκή τους σημαίνει κρατικοποίηση των καναλιών τους, χωρίς ούτε ένα ευρώ αποζημίωση στους ιδιους ανεξάρτητους, θεσμικούς ελέγχου κατά τα πρότυπα της ΕΡΤ. Όπως αντίστοιχα σημαίνει και σύγκρουση με τους, καθόλου ανεξάρτητους, θεσμικούς ελεγχουσίνης και του κράτους, όταν κάθε βήμα σε αυτή την κατεύθυνση δεχόταν την επίθεσή τους.

Παρά τα εμπόδια που τους έβαζε το “μαύρο”, η απληρωσιά, οι επιθέσεις της αστυνομίας και της δικαστικής εξουσίας, οι εργαζόμενοι της ΕΡΤ σε όλη τη χώρα, έδειξαν ότι ο καναλάρχης δεν χρεάζεται. Κι ότι χωρίς αυτόν – και τους ανθρωπους του – παράγεται πρόγραμμα πολύ ανώτερο από τα λαϊφτόντλ τηλεσκοπιδία της ιδιωτικής TV και πολύ πιο δημοκρατικό κι ανοιχτό στις ανάγκες των εργαζομένων από μια κυβερνητική τηλεόραση.

Αυτή είναι η προοπτική τόσο για την ΕΡΤ όσο και για τα ιδιωτικά κανάλια και οι εργαζόμενοι οι μόνοι που μπορούν να την υλοποιήσουν με τον τρόπο που το έκαναν χιλιάδες σύνδελφοί τους στο παρελθόν.

Στέλιος Μιχαηλίδης

Αρχικά η διαδικασία της αδειοδότησης μας έριξε στάχτη στα μάτια. Στη διαβούλευση στην οποία συμμετείχαν τα σωματεία μας υποτίθεται ότι όλα γίνονταν σεβαστά. Μπήκε το ελάχιστο όριο για τον αριθμό των εργαζόμενων, μπήκε πρόβλεψη για συμβάσεις αορίστου χρόνου, αντί για μπλοκάκια κλπ.

Όπως όμως διαμορφώθηκε ο αριθμός των καναλιών έδειξε ότι πολλοί από μας θα χάναμε τη δουλειά μας. Το επάγγελμά μας έτσι κι αλλιώς έχει ιδιαιτερότητα. Οι ολιγάρχες έχουν διαμορφώσει έτσι ολιγοπωλιακή την αγορά, οι κινηματογραφικές παραγωγές στην Ελλάδα είναι λίγες κι άρα οι περισσότερες θέσεις εργασίας βρίσκονται στην τηλεόραση. Οι καναλάρχες από και κι πέρα ως ολιγοπώλιο ρυθμίζουν αυτή την αγορά συνεννοούμενοι κι έτσι δεν υπάρχει άλλη διέξοδος για απασχόληση στο αντικείμενό μας. Έτσι και υπό την απειλή χιλιάδων απολύσεων βρεθήκαμε απέναντι από τη νομοθεσία Παππά.

Όπως όμως είδαμε ούτε η νομοθεσία που προτείνει η ΝΔ έχει καμία πρόβλεψη για τους εργαζόμενους. Προβλέπει το κάθε τι ώστε οι καναλάρχες να μην πληρώσουν πολλά, να τους δωθούν οι άδειες με ένα συμβολικό αντίτιμο αλλά δεν υπάρχει τίποτα σχετικό με τον αριθμό των εργαζόμενων και τις συνθήκες εργασίας σε αυτούς τους σταθμούς. Είναι φανερό ότι και η ΝΔ που έδωσε τα ρέστα της για να βγει αντισυνταγματικός ο νόμος Παππά κι έβαζε υποτίθεται μπροστά το ζήτημα των εργαζομένων, τώρα μας έχει

γραμμένους. Ουσιαστικά οι εργαζόμενοι συνθλιβόμαστε ανάμεσα στις συμπληγάδες του ΣΥΡΙΖΑ και της ΝΔ.

Όσο αφορά την απόφαση του ΣτΕ, μπορεί να προβλέπεται συνταγματικά αυτό που λέει, ότι το ΕΣΡ είναι υπεύθυνο για την αδειοδότηση, αλλά το ίδιο το Σύνταγμα λέει κι άλλα πράγματα. Ότι πρέπει να υπάρχουν Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας για όλους τους εργαζόμενους. Δυστυχώς όμως μια χαρά συνταγματικούς θεωρεί τους μνημονιακούς νόμους που διαλύουν και καταργούν τις ΣΣΕ, όπως αντίστοιχα έχει πράξει και για μια σειρά άλλα ζητήματα εις βάρος των εργαζομένων και υπέρ των μνημονίων.

Δεν υπάρχει άλλος δρόμος. Πρέπει να συνεχίσουμε τον αγώνα για να αλλάξουμε συνολικά το τοπίο στην τηλεόραση. Δεν βάζουμε μόνο τα οικονομικά κριτήρια της εργασίας μας. Έχουν κι αυτά σημασία αλλά δεν είναι συντεχνιακό το ζήτημα. Βάζουμε τη διεκδίκηση μιας άλλης τηλεόρασης. Τηλεοπτικά σχήματα δηλαδή που να μη στηρίζονται στο καπιταλιστικό μοντέλο λειτουργίας. Το παράδειγμα της αυτοδιαχειριζόμενης ΕΡΤ τον καιρό του “μαύρου” δείχνει τί πρέπει να γίνει. Έτσι ο κόσμος έχει πρόσβαση να πει την άποψή του, νέοι άνθρωποι αποκτούν τη δυνατότητα να εκφραστούν και να δημιουργήσουν κλπ. Είναι αντιδημοκρατικό, τα ΜΜΕ να βρίσκονται αποκλειστικά στα χέρια αυτών που έχουν εξουσία και χρήματα.

***Νότης Μπένος**, τεχνικός Alpha*

Τόσο αυτό που έχει συμβεί στο Μέγκα αλλά και όσα έχουν συμβεί γενικότερα στα κανάλια δεν έχει να κάνει σε τίποτα με “εξακαθάρισμα της διαπλοκής”. Είναι ένα παιχνίδι μεταξύ καναλαρχών και κυβέρνησης για να διαχειριστούν δικά τους προβλήματα εκατέρωθεν.

Η κυβέρνηση ήθελε να δείξει επικοινωνιακά ότι χτυπάει τη διαφθορά αλλά όπως φάνηκε κι από τους “νέους” καναλάρχες που πήραν τις άδειες, πρόκειται για ανθρώπους χωρίς καθόλου ξεκάθαρη την κατάσταση από πίσω τους. Άλλοι με ποινικές εκκρεμότητες, άλλοι με οικονομικές. Όλη η κοινωνία τους ξέρει.

Σε όλη αυτή την κατάσταση ο μοναδικός χαμένος είναι οι εργαζόμενοι. Με τη δήθεν αυτή “σύγκρουση” μεταξύ κυβέρνησης και καναλαρχών, δεχθήκαμε ένα ακόμα χτύπημα στα εργασιακά. Διαλύθηκε όλη η συνοχή μέσα στους τηλεοπτικούς σταθμούς και σε συνεργασία, κατά την άποψή μου, με τις ηγεσίες των σωματείων, διέσπασαν τον κόσμο. Στο Μέγκα έγινε κάτι τέτοιο. Άλλες αποφάσεις οι διοικητικοί, άλλες οι δημοσιογράφοι, άλλες οι τεχνικοί. Πολύς κόσμος έχει αποχωρήσει. Ο αριθμός των τεχνικών είναι στο επίπεδο του προσωπικού ασφαλείας. Οι αποχωρήσεις είναι μόνο προς το συμφέρον των επιχειρήσεων.

Αυτό που πρέπει να γίνει είναι ο αγώνας των εργαζομένων να μην είναι κλειστός απέναντι στην κοινωνία και να μην ταυτίζεται στα μάτια του κόσμου η μάχη τη δική μας με τα συμφέροντα των καναλαρχών. Δεν είναι εσωτερικό ζήτημα η επίθεση στους εργαζόμενους των ΜΜΕ.

Το μοντέλο σύγκρουσης με την κυβέρνηση και τους ιδιοκίτηες δεν μπορεί να είναι άλλο παρά αυτό που μας έδωσαν σαν παράδειγμα οι εργαζόμενοι της ΕΡΤ, τη διετία 2013-2015.

Ειδικά η κατάσταση στο Μέγκα, που πλέον οι ιδιοκίτηες απουσιάζουν σαν να μην τους ενδιαφέρει καν η ύπαρξη του καναλιού, μας δίνει το πράσινο φως για να περάσουμε σε διαδικασία αυτοδιαχείρισης. Οι ηγεσίες των σωματείων, μιλάω για ΕΣΗΕΑ, ΕΠΗΕΑ, ΕΤΙΤΑ, δεν είναι σε αυτή την κατεύθυνση. Οι λύσεις τους είναι άκαιρες κι αδιέξοδες. Ειδικά όταν βλέπεις μια κατάσταση που είτε από την βέρνηση, είτε από την εργοδοσία, δεν υπάρχει κανένα ενδιαφέρον για το τί γίνεται στο σταθμό και μάλιστα χρησιμοποιείται όλο αυτό για να απαξιωθούν τα εργασιακά συνολικά για τον κλάδο.

Αν κι έχει χαθεί πολύτιμος χρόνος, νομίζω ότι η αυτοδιαχείριση και το μοντέλο της ΕΡΤ του αγώνα παραμένει σαν προοπτική.

***Μανώλης Τρίκας**, τεχνικός Μεγα*

Η Αθήνα έκανε την αρχή

Έξι συζητήσεις περιλάμβανε το μονοήμερο της Αθήνας για το 1956. Στη συζήτηση με θέμα «ένας κόσμος σε αναβρασμό» ο Πάνος Γκαργκάνας έδωσε συνοπτικά το παγκόσμιο περίγραμμα της εποχής: Το Κίνημα των Μαύρων και της νεολαίας στις ΗΠΑ, η ήττα Βρετανίας-Γαλλίας στο Σουέζ, τα ρώσικα τανκς ενάντια στους εργάτες στη Βουδαπέστη, το τέλος της αποικιοκρατίας από την Αφρική ως την Ινδοκίνα, οι γυναίκες στους δρόμους της Νότιας Αφρικής, οι Αλγερινοί στους δρόμους της Γαλλίας, το αντιπολεμικό κίνημα στους δρόμους του Λονδίνου.

Στη συζήτηση για το Σουέζ, ο Κώστας Βλασσόπουλος τόνισε ότι «είναι μια πολύτιμη παρακαταθήκη για την Αριστερά που θέλει να συγκρουστεί με τον ιμπεριαλισμό και τους συμμάχους του σε όλη τη Μέση Ανατολή». «Έπαιξε καταλυτικό ρόλο στη διάλυση των αποικιακών αυτοκρατοριών» ώστε χρειάστη-

κε να φτάσουμε στο 1978 «προκειμένου οι Αμερικάνοι να ξαναποκτήσουν τον έλεγχο στην Αίγυπτο».

Ο Λέανδρος Μπόλαρης, παρουσιάζοντας μια σειρά από ντοκουμέντα και πηγές της εποχής, έδωσε την εικόνα μιας γνήσιας εργατικής επανάστασης στην Ουγγαρία του 1956 σε αντίθεση με όλες τις διαστρεβλώσεις, δεξιές και σταλινικές, που εξυτηρητώντας διαφορετικές σκοπιμότητες έτρεχαν να τις υιοθετήσουν ή να τις καταγγείλουν αντίστοιχα. Μεγάλο μέρος της εισήγησης αφορούσε την γενική απεργία και την οργάνωση της εργατικής τάξης μέσα από εργατικά συμβούλια στην παράδοση της Οκτωβριανής Επανάστασης.

Στη συζήτηση με θέμα «υπαρκτός σοσιαλισμός ή κρατικός καπιταλισμός» ο Κώστας Πίττας εξήγησε ότι «η δυναμική της κρίσης και της εξέγερσης στο ανατολικό μπλοκ το 1956 πήγαζε από την ταξική φύση αυτών των κοινωνιών. Ήταν κρατικοί καπιταλισμοί και

όχι σοσιαλιστικές κοινωνίες» που χτίστηκαν κατ' εικόνα και ομοίωση του κρατικού καπιταλισμού που είχε επικρατήσει στην ίδια την ΕΣΣΔ από τα τέλη της δεκαετίας του '20 επιφέροντας το τελικό χτύπημα στις κατακτήσεις της ρώσικης επανάστασης.

Στον «ιμπεριαλισμό σήμερα» αναφέρθηκε στην εισήγησή του ο Σωτήρης Κοντογιάννης. «Ένας αιώνας κλείνει φέτος από τότε που ο Λένιν έγραψε το βιβλίο του Ιμπεριαλισμός, το Ανώτατο Στάδιο του Καπιταλισμού και η ανάλυσή του παραμένει επίκαιρη τόνισε. Στη συνέχεια ανέλυσε τη σημερινή κρίση του παγκόσμιου ιμπεριαλισμού και την όξυνση των ανταγωνισμών ανάμεσα στις υπερδυνάμεις στη Μέση Ανατολή και στη Σινική Θάλασσα, ανταγωνισμούς στους οποίους εμπλέκονται δυναμικά και οι τοπικοί υπο-ιμπεριαλισμοί.

Το βασικό μέρος της εισήγησης της **Μαρίας Στύλλου**, με θέμα «Αριστερά, 60 χρόνια αγώνες» μπορείτε να διαβάσετε στη διπλανή σελίδα.

«Μπορούμε να είμαστε αισιόδοξοι»

Με επιτυχία ξεκίνησαν την Κυριακή 30 Οκτώβρη στην Αθήνα οι εκδηλώσεις που οργανώνει το περιοδικό Σοσιαλισμός από τα Κάτω σε μια σειρά από πόλεις σε όλη τη χώρα με θέμα «1956-2016 ένας κόσμος σε αναβρασμό». Ακολουθούν οι εκδηλώσεις στη Θεσσαλονίκη, τα Χανιά, το Ηράκλειο, την Ξάνθη, την Πάτρα, τα Γιάννενα και το Βόλο. Το πρόγραμμα και τις ημερομηνίες για όλες τις πόλεις μπορείτε να βρείτε στη διπλανή στήλη.

Πλουσία σε συμμετοχή, διάλογο και ερωτήματα ήταν και οι έξι συζητήσεις που έγιναν στα πλαίσια του μονοήμερου στην Αθήνα. Στην τελευταία συζήτηση αγωνιστές από όλες τις γενιές μετέφεραν την εμπειρία τους από τους αγώνες του τότε και του σήμερα.

«Η ανάπτυξη εκείνου του κινήματος μας επιτρέπει να έχουμε αισιοδοξία για την κατάσταση σήμερα. Από το 1956-58 μέχρι και τις αρχές της δεκαετίας του '70 είναι μια περίοδος συνειδητοποίησης του κινήματος. Όταν λέμε για τον Μάη του '68 είναι αυτή η τεράστια πορεία της δημιουργίας ενός επαναστατικού υποκειμένου» είπε ανάμεσα σε άλλα στην τοποθέτησή του ο πανεπιστημιακός **Μάκης Καβουριάρης**. «Δεν έγινε μόνο στη Γαλλία, εκεί ήταν το πιο εμβληματικό. Στις ΗΠΑ ενάντια στις διακρίσεις και τον πόλεμο στο Βιετνάμ. Η Κουβανέζικη επανάσταση, ο περίπλους του Τσε, η πολιτιστική επανάστα-

ση στην Κίνα. Τα δικαιώματα των γυναικών, η ισότητα των φύλων. Στις ανατολικές χώρες, μιλήσαμε σήμερα για την Βουδαπέστη, για Πράγα, για Βαρσοβία. Σε ανατολή και δύση ζήσαμε συγκλονιστικά πράγματα».

«Ένα συμπέρασμα που βγάζουμε από το 1956 είναι ότι όταν η εργατική τάξη κινείται είναι ικανή να φέρει αλλαγές, να περνάει συμπληγάδες» τόνισε στην τοποθέτησή του ο **Χρίστος Αργύρης**, μέλος ΔΣ στο Σωματείο του νοσοκομείου **Γεννηματά**. «Αλλά 60 χρόνια μετά χρειάζεται να είμαστε και πολύ καθαροί για

τι σοσιαλισμό παλεύουμε, ούτε αναπολώντας τα σταλινικά φαντάσματα του κρατικού καπιταλισμού, ούτε αναμασώντας τις ρεφορμιστικές αυταπάτες. Αν είμαστε ξεκάθαροι μπορούμε να είμαστε και ενωτικοί με όλο τον κόσμο που παλεύει.

«Το ότι συζητάμε σήμερα αυτά τα θέματα μας βοηθάει γιατί μας μεταφέρει τη συλλογική μνήμη της τάξης μας, ότι η εργατική τάξη έχει τη δύναμη να αλλάξει τα πράγματα» τόνισε η **Ιλιρίντα Μουσαράι**, φοιτήτρια Νομικής. «Είπε η Μαρία Στύλλου ότι το 1956 κάναμε καταλήψεις στη Νο-

μική για το θέμα των διδάκτρων. Εξήντα χρόνια μετά, είδαμε καταλήψεις σε όλη τη ΝΟΠΕ για τα δίδακτρα».

«Γεννήθηκα λίγο πριν το 1956. Αν φτάσαμε σήμερα, οι περισσότεροι εδώ μέσα, σε ένα χώρο της επαναστατικής αριστεράς να είναι νέα παιδιά, δεν είναι λίγο πράγμα» τόνισε ο **Αλέξανδρος Μαρτζούκος**, μέλος του ΔΣ του Σωματείου Ελλήνων Ηθοποιών. «Την επαναστατική αριστερά την κυνηγούσαν πάντα. Τώρα δεν απολογούμαστε εμείς, απολογούνται αυτοί».

Γιώργος Πίττας

Οι εκδηλώσεις συνεχίζονται

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Σάββατο 5 Νοέμβρη, ΕΔΟΘ, 12μες-8μμ

12.00μες Ένας κόσμος σε αναβρασμό
-1.30μμ Ομιλητής: Πάνος Γκαργκάνας
2.30μμ ΣΟΥΕΖ-η ήττα της αποικιοκρατίας
-4.00μμ στη Μέση Ανατολή
Ομιλητής: Κώστας Πίττας
4.30μμ Η εργατική επανάσταση στην Ουγγαρία
-6.00μμ Ομιλητής: Λέανδρος Μπόλαρης
6.30μμ Η Αριστερά, 60 χρόνια αγώνες
-8.00μμ Ομιλήτρια: Μαρία Στύλλου

ΧΑΝΙΑ

**Σάββατο 12 Νοέμβρη, 2μμ-8μμ
Εργατικό Κέντρο Χανίων**

2.00μμ ΣΟΥΕΖ-η ήττα της αποικιοκρατίας
-3.30μμ στη Μέση Ανατολή
Ομιλητής: Πάνος Γκαργκάνας
4.00μμ Η εργατική επανάσταση στην Ουγγαρία
-5.30μμ Ομιλητής: Λέανδρος Μπόλαρης
6.00μμ Η Αριστερά, 60 χρόνια αγώνες
-8.00μμ Ομιλήτρια: Μαρία Στύλλου

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

**Κυριακή 13 Νοέμβρη, 2μμ-8μμ
Εργατικό Κέντρο Ηρακλείου**

2.00μμ ΣΟΥΕΖ-η ήττα της αποικιοκρατίας
-3.30μμ στη Μέση Ανατολή
Ομιλητής: Πάνος Γκαργκάνας
4.00μμ Η εργατική επανάσταση στην Ουγγαρία
-5.30μμ Ομιλητής: Λέανδρος Μπόλαρης
6.00μμ Η Αριστερά, 60 χρόνια αγώνες
-8.00μμ Ομιλήτρια: Μαρία Στύλλου

ΞΑΝΘΗ

**Κυριακή 6 Νοέμβρη, 4.00μμ
Εργατικό Κέντρο Ξάνθης**

4.00μμ ΣΟΥΕΖ, η ήττα των ιμπεριαλιστών
-5.30μμ στη Μέση Ανατολή
Ομιλητής: Κώστας Πίττας
6.00μμ ΟΥΓΓΑΡΙΑ, εργάτες ενάντια
-8.00μμ στον κρατικό καπιταλισμό
Ομιλητής: Λέανδρος Μπόλαρης

ΠΑΤΡΑ

**Πέμπτη 3 Νοέμβρη, 7.00μμ
Μέγαρο Λόγου και Τέχνης**
Ομιλητής: Πέτρος Κωνσταντίνου

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

**Τετάρτη 9 Νοέμβρη, 7.00μμ
Συνεδριακό Κέντρο Περιφέρειας Ιωαννίνων**
Στοά Σαρκά, Α' κτίριο, Β' όροφος
Ομιλητής: Γιάννης Σηφακάκης

ΒΟΛΟΣ

**Πέμπτη 10 Νοέμβρη, 7.00μμ
ΘΟΛΟΣ, Πανεπιστήμιο Βόλου**
Ομιλητής: Γιάννης Σηφακάκης

Διδάγματα από τότε για το σήμερα

Μιλήσαμε για τις εξελίξεις το 1956 σε όλο τον κόσμο εκτός από την Ελλάδα. Όταν λέμε ότι σήμερα θέλουμε να χτίσουμε μια νέα Αριστερά στην Ελλάδα, σε αυτό συμμετέχουν και τα παιδιά του '56, που κάποιοι είμαστε εδώ σήμερα. Στη νέα αυτή Αριστερά δεν είναι μόνο το νέο κομμάτι, αλλά κι εκείνο που έχει τις εμπειρίες από εκείνες τις μάχες της δεκαετίας του '50 και ειδικά το 1956.

Να μείνουμε σε αυτή τη χρονιά. Τα πράγματα δεν ήταν διαφορετικά στην Ελλάδα, ούτε εδώ ήταν «ήρεμα». Η διαολεμένη αυτή χρονιά ξεκίνησε με την αναμέτρηση των εκλογών του Φλεβάρη του 1956 ανάμεσα στο κόμμα της κυρίαρχης τάξης και την Αριστερά. Από τη μια πλευρά σούμπιτη η κυρίαρχη τάξη με το νέο κόμμα της την ΕΡΕ, την Εθνική Ριζοσπαστική Ένωση, με αντιλήψεις τάχα ευρωπαϊκές που θα σηματοδοτούσε μια καινούργια Ελλάδα και το τέλος του εμφυλίου. Αρχηγός ο Κωσταντίνος Καραμανλής νέο τσικό της δεξιάς, των ανακτόρων, του στρατού, των αμερικάνων. Και από την άλλη η Δημοκρατική Ένωση που ήταν η ΕΔΑ και η συνεργασία της με όλα τα κομμάτια που νωρίτερα είχαν συνεργαστεί με το ΕΑΜ.

Η Δημοκρατική Ένωση βγήκε πρώτη με 48% και η ΕΡΕ πήρε 47%. Αλλά δεν μπόρεσε να φτιάξει κυβέρνηση. Η άρχουσα τάξη είχε στην κωλότση τη βία και τη νοθεία και με ένα εκλογικό σύστημα το λεγόμενο «τριφασικό», όπου ενώ η ΕΡΕ ήρθε δεύτερο κόμμα πήρε την κυβέρνηση με 160 βουλευτές. Αυτή ήταν η δύναμη των από πάνω να αλλάζουν τα νούμερα, αλλά η πραγματικότητα ήταν άλλη.

Το 1956, δεν υπήρχε μήνας που να μην υπήρχε απεργία. 330.000 εργαζόμενοι απήργησαν, διπλάσιοι από αυτούς που απήργησαν το 1955. Απεργίες σκληρές σε χώρους όπως στην κοινή ωφέλεια για να κρατικοποιηθεί γιατί ακόμα ήταν ιδιωτική, το ίδιο στις τράπεζες, και συντονισμός ανάμεσά τους.

Δεύτερος παράγοντας τα συλλαλητήρια για το Κυπριακό. Για την ελληνική κυρίαρχη τάξη ήταν καίριο ζήτημα όσον αφορά στη γεωπολιτική της θέση στην περιοχή. Είχε γίνει μέλος του ΝΑΤΟ τέσσερα χρόνια πριν. Ήταν απαραίτητη κολώνα η Ελλάδα για την περιοχή και κομμάτι του ρόλου που είχε ήταν αν θα μπορούσε να σταματήσει την εξέγερση στην Κύπρο -αλλά και εδώ το κίνημα συμπαράστασης- ενάντια στον αγγλικό ιμπεριαλισμό. Βιαζόταν να τα βρει με τους Άγγλους σε μια συμφωνία που η Κύπρος θα έμενε κάτω από τον έλεγχο των ιμπεριαλιστών ενώ έχαναν το Σουέζ, τη Μέση Ανατολή, την Αφρική.

Τρίτος παράγοντας ήταν το φοιτητικό κίνημα. Το βασικό ζήτημα ήταν η αύξηση των διδάκτρων. Όπως και σήμερα ο ελληνικός καπιταλισμός ήθελε να κάνει τα πανεπιστήμια να ανταποκριθούν στο άνοιγμα που πήγαν να κάνουν. Καινούργια κομμάτια φοιτητών, παιδιών μικρομεσαίων, αγροτών, εργατών είχαν μπει στα πανεπιστήμια και το θέμα ήταν να αυξηθούν τα διδάκτρα που ήδη υπήρχαν και να χειροτερέψουν οι όροι. Το φοιτητικό κίνημα ξεκίνησε τις καταλήψεις στις σχολές με νούμερο ένα τη Νομική. Έβαλε και το σύνθημα τρεις περίοδοι και τρεις μεταφορές. Θέλαμε εξεταστική περίοδο τον Ιούνη, τον Σεπτέμβρη, τον

ΑΣΟΕΕ 30 Οκτώβρη. Στιγμιότυπο από την τελετική συζήτηση "Η Αριστερά, 60 χρόνια αγώνες"

Γενάρη. Ήταν το αίτημα «δεν θα σας αφήσουμε να μας καθορίσετε με ποιον τρόπο θα σπουδάζουμε».

Αναγέννηση της Αριστεράς

Το 1956 είχε σαν αποτέλεσμα την αναγέννηση της αριστεράς σε όλο τον κόσμο και ιδιαίτερα στην Ελλάδα. Η αριστερά ήταν πολύ δυνατή αλλά αμέσως μετά τον εμφύλιο την τσάκισαν. Κι όμως ανακάλυψαν με επώδυνο τρόπο ότι η Αριστερά ξαναγεννιέται. Αυτό ήταν η ΕΔΑ που ενώ πριν δύο χρόνια έπαιρνε 7%, 8%, το 1956 έφτασε να παίρνει 18% -20 %. Ανέβηκε σαν ρουκέτα αλλά είχε δύο μεγάλες αδυναμίες. Η πρώτη ότι ήταν φιλοσοβιετική και η δεύτερη ότι ήταν ρεφορμιστική.

Φιλοσοβιετική σήμαινε ότι το 1956 η ΕΔΑ έλεγε για την Ουγγαρία ότι δεν μπορούσε να γίνει διαφορετικά παρά να επέμβει η ΕΣΣΔ απέναντι στους εξεγερμένους εργάτες και αυτό επηρέαζε αρνητικά τη δύναμη που μπορούσε να αποκτήσει η Αριστερά.

Ρεφορμιστική αριστερά σήμαινε ότι επιδίωκε τους συμβιβασμούς σύμφωνα με το εαμικό μοντέλο. Όπως και στο ΕΑΜ, όπου στο τέλος έγινε αυτό που ήθελαν οι Σύμμαχοι (Λίβανος, Καζέρτα, Βάρκιζα) η πολιτική της ΕΔΑ ήταν παρόμοια.

Όταν ήρθαν οι εκλογές του '58 και η ΕΔΑ βγήκε αξιωματική αντιπολίτευση, αυτό μεταφράστηκε ότι δεν πρέπει να το γυρίσουμε σε μαχητική αντιπολίτευση, ότι «δεν μας παίρνει και να κατεβάσουμε τους τόνους».

Το 1963 με τη δολοφονία Λαμπράκη, ο κόσμος στους δρόμους ήθελε να συγκρουστεί. Η ΕΔΑ είπε στην κηδεία Λαμπράκη, ούτε ένα αν-

τικυβερνητικό σύνθημα να μην ακουστεί, εκτός από το «ο Λαμπράκης ζει».

Στο δεύτερο συνέδριο της ΕΔΑ το 1962 (πόσο θυμίζει το δεύτερο συνέδριο του ΣΥΡΙΖΑ) η τοποθέτηση ήταν «να ανοίξουμε το κόμμα στο λαό». Κάθε φορά που ακούτε αυτό περιμένετε δεξιά στροφή. Σε τι μεταφράστηκε; Η ΕΔΑ έκανε τον περίφημο «ελιγμό» ότι στις εκλογές το 1964 δεν θα κατέβουμε στις μισές περιοχές και θα πάμε να ψηφίσουμε τον Γεώργιο Παπανδρέου. Έκοψε τα χέρια και τα πόδια της Αριστεράς.

Έδωσε τη δυνατότητα στην Ένωση Κέντρου να μπει μπροστά στο «114», στο «15% για την Παιδεία», στο εργατικό που παλεύαμε να πάρουμε πίσω τη ΓΣΕΕ από το συνδικαλιστικό της Ασφάλειας. Η κορύφωση ήρθε στα Ιουλιανά το 1965. Το κίνημα διεκδικούσε να ξηλώσει το παλατιανό πραξικόπημα. Μετά από 70 μέρες, τον κόσμο τον γύρισαν πίσω και εκεί πια αρχίζει η πτώση του κινήματος.

Μάθημα

Αυτή η εικόνα έχει σημασία για το σήμερα, δεν κοιτάμε με νοσταλγία, αλλά για να πάρουμε το μάθημα. Σήμερα ο αναβρασμός, όσον αφορά και τις υποκειμενικές και τις αντικειμενικές συνθήκες είναι μεγαλύτερων διαστάσεων. Τότε δεν υπήρχε οικονομική κρίση. Σήμερα υπάρχει και δεν μπορούν να την ελέγξουν. Στη Βρετανία ψήφισαν το Brexit. Ο πόλεμος στη Μέση Ανατολή διαιωνίζεται. Αυτή είναι η εικόνα των από πάνω.

Η εικόνα των από κάτω είναι δυναμική. Οι εργάτες που απεργούν σήμερα και διαδηλώνουν είναι πολλαπλάσιοι από αυτούς που ήταν

τότε. Η εργατική τάξη παγκόσμια και στην Ελλάδα είναι πολλαπλάσια. Τότε είχαμε τα πρώτα σκιρτήματα μιας νέας αριστεράς που συγκρούσαν με τις ρεφορμιστικές επιλογές, για να φτιαχτεί μετά το '68 μια αντικαπιταλιστική αριστερά -που και αυτή δεν συγκρίνεται με τα σημερινά, είναι μεγαλύτερη.

Η ρεφορμιστική αριστερά είναι πολύ πιο δεξιά από τότε. Η ΕΔΑ μοιάζει επαναστατική σε σχέση με τον ΣΥΡΙΖΑ, παρόλο που δεν ήταν. Αλλά σε αντίθεση με τότε, σήμερα δεν είναι μειοψηφίες η αριστερή αντιπολίτευση, αλλά εκατοντάδες χιλιάδες κόσμου πέρα από το ΣΥΡΙΖΑ που θέλει να παλέψει.

Με αυτόν τον κόσμο δίνουμε τις μάχες μαζί. Τώρα η αριστερά απ' έξω από το ΣΥΡΙΖΑ έχει τη δυνατότητα να δουλεύει ενωτικά πάνω σε όλα τα μεγάλα μέτωπα:

Στο θέμα του μνημόνιου, έχουμε μπροστά μας την απεργία στις 24 Νοέμβρη. Στο θέμα του ρατσισμού, το κίνημα αλληλεγγύης στους πρόσφυγες είναι τεράστιο.

Η αριστερά χτυπάει όλη μαζί και χτυπάει αποφασισμένα και δυνατά. Είμαστε πολύ πιο δυνατοί, οι από πάνω είναι πολύ αδύναμοι. Έχουμε να μάθουμε από το 1956 προχωρώντας εκεί που απαιτούν οι συνθήκες, στη νίκη. Αυτό σημαίνει να μεγαλώσουμε την αριστερά, την αντικαπιταλιστική αριστερά, να παλέψουμε η εργατική τάξη να πάρει την εξουσία, ενάντια στον ιμπεριαλισμό και τον πόλεμο, για μια άλλη κοινωνία με δυναμική τεραστίων διαστάσεων: στην εργατική δημοκρατία να έχουμε στην κορυφή των εργατικών συμβουλίων μια προσφυγοπούλα.

Μαρία Στύλλου

Από τις 19 έως τις 21 Οκτώβρη πραγματοποιήθηκε το 12ο συνέδριο της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Εργαζομένων του Υπουργείου Πολιτισμού (ΠΟΕ ΥΠΠΟ) στην Αθήνα.

Ο **Αντώνης Φώσκολος**, εργαζόμενος στην Ακρόπολη και σύνεδρος με την **Ενωτική Αγωνιστική Κίνηση** (ΕΑΚ) μας είπε: “Στις διαδικασίες συμμετείχαν πάνω από 200 σύνεδροι από όλη τη χώρα.

Η προσπάθεια της **ΠΑΣΚΕ** ήταν να περιορίσει τις όποιες νίκες είχαμε το προηγούμενο διάστημα στις δικές της διαπραγματευτικές ικανότητες. Σε αυτό απέδωσε για παράδειγμα το γεγονός ότι καταφέραμε να κρατήσουμε τους διαθέσιμους και δεν απολύθηκαν, ξεχνώντας ότι για μια ολόκληρη περίοδο οι εργαζόμενοι του ΥΠΠΟ, μόνιμοι και συμβασιούχοι, δώσαμε μάχες με απεργίες, πολλές μάλιστα επαναλαμβανόμενες, με πολλές κινητοποιήσεις, ακόμα και καταλήψεις στην κεντρική υπηρεσία, την Ακρόπολη και αλλού. Αντίστοιχες ήταν οι τοποθετήσεις της **ΔΑΚΕ**.

Την ίδια στιγμή η **Αυτόνομη Παρέμβαση** που πρόσκειται στο ΣΥΡΙΖΑ προσπαθούσε να δι-

Συνέδριο ΥΠ.ΠΟ Όχι στις νοθείες

καιολογήσει τις επιθέσεις της κυβέρνησης αναπαράγοντας τα επιχειρήματα ότι οι υποχωρήσεις στα μνημόνια είναι αναγκαστικές αλλά σύντομα θα βγούμε από την κρίση, ενώ η **ΔΑΣ** (ΚΚΕ) έμεινε περισσότερο σε ένα καταγγελτικό λόγο χωρίς προτάσεις δράσεις. Μόνο κάποιοι σύνεδροι της ΕΑΚ αναφερθήκαμε στους αγώνες που δώσαμε το προηγούμενο διάστημα ως αφετηρία για τη συνέχεια. Τονίσαμε ότι με πρώτο σταθμό την απεργία της ΑΔΕΔΥ στις 24 Νοέμβρη θα πρέπει να κλιμακώσουμε με οργάνωση από τα κάτω, στα σωματεία και τους χώρους. Επίσης αναδείξαμε τις κρίσιμες πολιτικές μάχες ενάντια στο ρατσισμό και τους φασίστες.

Μπορεί το συνέδριο να μην κατέληξε κάπου, αλλά τα μέτωπα είναι ανοιχτά. Η υποχρηματοδότηση δεν καθυστερεί απλά έργα αλλά κάνει το υπουργείο αναποτελεσματικό ενώ δίνει και αφορμή για να συνεχιστεί η πολιτική των ιδιωτικοποιήσεων, να μουν δηλαδή οι

ιδιώτες που έχουν ήδη κάνει την εμφάνισή τους πιο βαθιά στο υπουργείο και τις υπηρεσίες τους. Το θέμα της μονιμοποίησης των συμβασιούχων είναι επίσης ένα μεγάλο μέτωπο. Οι γραφειοκράτες στο συνέδριο αρνήθηκαν όχι μόνο την εγγραφή τους στις δυνάμεις της Ομοσπονδίας αλλά και την οποιαδήποτε κάλυψή τους στα αιτήματα και τις κινητοποιήσεις τους. Θα χρειαστεί οι δυνάμεις της ΕΑΚ και οι εργαζόμενοι της βάσης να οργανώσουμε τη μάχη και γι’ αυτό.

Το μόνο στο οποίο κατέληξε τελικά το συνέδριο ήταν η παραχάραξη του εκλογικού αποτελέσματος στην κατανομή των εδρών αφαιρώντας από την ΕΑΚ τη μία από τις τρεις έδρες που δικαιούνταν στο 33μελές Γενικό Συμβούλιο. Καταθέσαμε ένσταση για το θέμα, καθώς σήμαινε ότι θα χάναμε τη μία έδρα που μας αντιστοιχεί στην 11μελή Εκτελεστική Επιτροπή”.

ΕΚΑ Δεν συνεδρίασε η δοτή διοίκηση

Μάχη ενάντια στο δικαστικό πραξικόπημα που βρίσκεται εδώ και μερικές εβδομάδες σε εξέλιξη στο Εργατικό Κέντρο Αθήνας, στην υπηρεσία κυβέρνησης-αφεντικών και των επιθέσεων που ετοιμάζουν παρέα με το κουαρτέτο στα εργασιακά και το συνδικαλισμό, δίνει η Αγωνιστική Ταξική Ενότητα (ΕΚΑ).

Όπως αναφέρει στην τελευταία ανακοίνωσή της στις 26/10: “Δυναμική και καθοριστική ήταν η παρουσία δεκάδων εργαζομένων από σωματεία της Αθήνας και ταξικών συνδικαλιστών στην πρώτη απόπειρα συνεδρίασης της διορισμένης διοίκησης στο Εργατικό Κέντρο Αθήνας, χτες Τρίτη 25/10/2016. Δεκάδες συναγωνιστές και συναγωνίστριες απέτρεψαν έμπρακτα τις παρατάξεις ΕΑΚ (ΜΕΤΑ-ΕΚΑ & ΕΜΕΙΣ-Φωτόπουλου), ΠΑΣΚΕ, ΔΑΚΕ, ΝΕΑ ΠΟΡΕΙΑ, να συνεδριάσουν ως διορισμένη διοίκηση σύμφωνα με την τραγελαφική προσωρινή διαταγή του Μονομελούς Πρωτοδικείου της 14/10/2016.

Η ΑΤΕ-ΕΚΑ κάλεσε από την πρώτη στιγμή σε μαζική παράσταση διαμαρτυρίας για την ματαίωση της συνεδρίασης της δοτής διοίκησης, προχώρησε σε δημόσια καταγγελία-δήλωση μη συμμετοχής της σε οποιοδήποτε διορισμένο ΔΣ και συνέχισε να αναδεικνύει τις κυβερνητικές και εργοδοτικές επιδιώξεις πίσω από τις κινήσεις της «ΝΕΑΣ ΠΟΡΕΙΑΣ», του «Συλλόγου Εργαζομένων ALPHA BANK» και του «Κλαδικού Σωματείου Υπαλλήλων Ασφαλείας» κατά του 29ου συνεδρίου”.

ΟΚΑΝΑ Στοπ στο κλείσιμο μονάδων

Στάση εργασίας και Γενική Συνέλευση πραγματοποίησαν οι εργαζόμενοι του ΟΚΑΝΑ την Τετάρτη 26/10, προκειμένου να αποφασίσουν τη στάση τους μετά την προαναγγελία κλεισίματος μονάδων μεθαδόνης, με αρχή τη μονάδα που βρίσκεται στο Κρατικό της Νίκαιας.

Όπως ανακοινώθηκε από το Σύλλογο μετά τη συνέλευση έγινε παράσταση διαμαρτυρίας στο γραφείο του Προέδρου του ΟΚΑΝΑ, ο οποίος αναγκάστηκε να δώσει περιθώριο τουλάχιστον είκοσι ημερών για να γίνει διάλογος.

Το κλείσιμο της μονάδας του Κρατικού Νίκαιας εντάσσεται σε μία γενικότερη αναδιοργάνωση του οργανισμού που γίνεται με αποκλειστικά

λογιστικά και οικονομικά κριτήρια. Και όπως καταγγέλλει ο Σύλλογος πρόκειται για «αυθαίρετο, αντιεπιστημονικό, αντιδημοκρατικό και αυταρχικό τρόπο λήψης των αποφάσεων από τη Διοίκηση του Οργανισμού και είναι φανερό ότι δεν μπορεί και δεν πρέπει να γίνει ανεκτός από κανένα εργαζόμενο στον ΟΚΑΝΑ». Πρόσφατα μάλιστα καταργήθηκε οριστικά η άτυπη λίστα αναμονής για ένταξη σε προγράμματα χορήγησης μεθαδόνης, με αποτέλεσμα οι νέες εισαγωγές να αφορούν πλέον αποκλειστικά και μόνον τη χορήγηση βουπρενορφίνης, κάτι που όπως καταγγέλλει ο Σύλλογος Εργαζομένων ΟΚΑΝΑ αποτελεί «προσπάθεια της Διοίκησης του Οργανισμού να περάσει, από το παράθυρο, τη συνταγογράφηση σε ιδιώτες».

Πλούτος υπάρχει, με αντικαπιταλιστική ρήξη να τον μοιράσουμε

Με βάση την ΕΛΣΤΑΤ (www.statistics.gr/the-greek-economy), το διαθέσιμο εισόδημα των νοικοκυριών είναι γύρω στα 31 δις το β’ τρίμηνο φέτος, γύρω στα 124 δις θα κυμανθεί ετησίως το 2016, στο ίδιο περίπου επίπεδο ήταν και το 2015 (το υπόλοιπο εθνικό εισόδημα, μέχρι τα 176 δις ΑΕΠ, το 2015, είναι οι δαπάνες για ακαθάριστες επενδύσεις (17 δις) και οι δαπάνες της κυβέρνησης (35 δις).

Οι αρθρογράφοι υπογραμμίζουν ότι έχουμε 0,7% μείωση του εισοδήματος των νοικοκυριών στο β’ τρίμηνο, σε σχέση με πέρσι. Η πιο καθοριστική πλευρά όμως αυτών των δεδομένων, που προσπερνούν και ουσιαστικά αποκρύπτουν τα ΜΜΕ, είναι η αξιολόγηση του ύψους του συνολικού διαθέσιμου εισοδήματος των νοικοκυριών, το πώς μοιράζεται και το πόσοι το παράγουν.

Αν επιχειρούσουμε μια πρώτη αριστερή αντικαπιταλιστική ρήξη, προφανώς θα βάζαμε άμεσο στόχο να μοιράσουμε το υφιστάμενο εισόδη-

μα στα νοικοκυριά. 124 δις ευρώ το χρόνο αν τα διαιρέσουμε με τα 11.000.000 κατοίκους της χώρας, προκύπτουν περίπου 11.000 ευρώ ανά κάτοικο διαθέσιμο εισόδημα για κατανάλωση. Άρα για μια τετραμελή οικογένεια προκύπτει διαθέσιμο εισόδημα 44.000 ευρώ το χρόνο, ποσό που είναι ικανό για να καλύψει πλήρως όλες τις σύγχρονες ανάγκες της.

Είναι πραγματικό κατόρθωμα του συστήματος ότι με την τρομοκρατία και τις εκστρατείες αποπροσανατολισμού που επιδίδονται, βγάζουν από τον ορίζοντά μας αυτή την ρεαλιστική δυνατότητα, που λύνει όλα τα σημερινά οικονομικά προβλήματα της μεγάλης πλειοψηφίας, σε βάρος βέβαια της μειοψηφίας, που σήμερα ζει πλουσιοπάροχα.

Και βέβαια μια τέτοια ρήξη θα βάλει στο τραπέζι άμεσα και τον επόμενο στόχο. Δεν μπορούμε παράλληλα να μοιράσουμε την εργασία προκειμένου να μηδενίσουμε την ανεργία και να παράγουμε το ίδιο συνολικό εισόδημα, το υφιστάμενο,

αυτό που παρήγαμε και πέρσι και πρόπερσι;

Το σημερινό εθνικό εισόδημα (ΑΕΠ) παράγεται από τα 3,2 εκ. εργαζόμενους (1,8 ιδ.τομέας+0,7δημόσιος+0,7 εκ αυταπασχολούμενοι). Στην παραγωγή συμμετέχουν επίσης 0,3 εκ. εργοδότες και εκτός παραγωγής μετράμε περίπου 1,5 εκ ανέργους, σύνολο 5 εκ. όσοι μπορούν δυνητικά δύνανται να εργαστούν.

Εισόδημα

Δεν υπάρχει κανένας αντικειμενικός οικονομικός περιορισμός που μας εμποδίζει να μοιράσουμε σε περισσότερους, τη σημερινή εργασία που παράγει το σημερινό εισόδημα. Το μόνο «επακόλουθο» θα είναι η μείωση του χρόνου εργασίας/εργαζόμενο.

Θα δουλεύουμε όλοι, θα μηδενίσουμε την ανεργία, αλλά θα δουλεύουμε λιγότερες ώρες ο καθένας, προκειμένου να διατηρήσουμε τον ίδιο αριθμό συνολικών ωρών ,άρα το ίδιο τελικό παραγόμενο προϊόν, άρα το ίδιο διαθέσιμο εισόδημα για τα

νοικοκυριά.

Αν τα 3,5 εκ. δουλεύουν κατά μέσο όρο τη μέρα 3,5x8= 28 ώρες, τότε προκύπτουν 28/5=5,6 ώρες/εργαζόμενο, αν μοιράσουμε τις υφιστάμενες ώρες εργασίας μεταξύ των σημερινών εργαζομένων και των σημερινών ανέργων και εργαζομαστε όλοι. Συνοψίζοντας, τα στοιχεία δείχνουν ότι έχουμε αυτή τη στιγμή μια οικονομία που δεν χρηματοδοτείται πλέον από ξένο δανεισμό, άρα μια οικονομία που τη χρηματοδοτούμε μόνοι μας (αφού έχει μηδενιστεί το δίδυμο έλλειμμα: το έλλειμμα στο εξωτερικό εμπόριο αγαθών και υπηρεσιών όπου έχουμε, το 2015, 53 δις για εξαγωγές και 53,3 δις για εισαγωγές, όσο και το δημοσιονομικό έλλειμμα, όπου έχουμε ισοσκελισμένο, πρωτογενώς, ισοζύγιο)

Άρα μπορούμε, με αντικαπιταλιστική ρήξη, να μηδενίσουμε την ανεργία και να εξασφαλίσουμε 44.000 εισόδημα σε κάθε τετραμελή οικογένεια, χωρίς να επιδιώξουμε καν περαιτέρω ανάπτυξη, χωρίς να επιβαρύνουμε τις σημερινές επενδύ-

σεις, χωρίς να αλλάξουμε καν τα πολύ σφικτά σημερινά δημοσιονομικά (το διαθέσιμο εισόδημα μεγαλώνει όταν μειώνονται οι φόροι και οι ασφαλιστικές εισφορές).

Αρκεί να αλλάξουμε το συσχετισμό δύναμης. Και ταυτόχρονα μπορούμε να διασφαλίσουμε τα 44.000 ευρώ εισόδημα/τετραμελή οικογένεια, μηδενίζοντας την ανεργία και δουλεύοντας ο καθένας 5, 6 ώρες εργασίας την ημέρα.

Είναι εφικτές αυτές οι δύο πρώτες, αλλά τόσο ζωτικές για τις εργαζόμενες μάζες,μεταρρυθμίσεις, μέσα στο καπιταλιστικό σύστημα ή θα πρέπει να τις προετοιμάζουμε μόνο σαν ρήξεις, σαν συγκρούσεις που αμέσως θα γενικευτούν σε γενικές ρήξεις, σαν κομμάτι ενός μεταβατικού αντικαπιταλιστικού προγράμματος;

Μάλλον η απάντηση είναι αυτονόητη μετά και τις εμπειρίες που συσσωρεύτηκαν με τη διακυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ.

Γιάννης Θεοχάρης,

μέλος ΔΣ του Σωματείου εργαζόμενων στην Ιντρακόμ

Ποια είναι η κατάσταση σήμερα στη Συρία;

Η ανθρωπιστική καταστροφή στη Συρία σήμερα είναι η μεγαλύτερη από τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Πάνω από το μισό του πληθυσμού έχει εκτοπιστεί. Πέντε με έξι εκατομμύρια βρίσκονται μέσα στη Συρία και άλλοι τόσοι εκτός Συρίας. Υπάρχουν τουλάχιστον 600.000 νεκροί. Ενάμισι εκατομμύριο ανάπηροι και τραυματίες, 250.000 φυλακισμένοι ή εξαφανισμένοι. Τουλάχιστον 60.000 έχουν δολοφονηθεί με βασανιστήρια. 3 εκατομμύρια σπίτια έχουν καταστραφεί. Χιλιάδες κατεστραμμένα σχολεία, νοσοκομεία, εργοστάσια.

Η κατάσταση είναι εξαιρετικά δύσκολη. Διανύουμε μια περίοδο υποχώρησης της επανάστασης, υποχώρησης του ειρηνικού λαϊκού κινήματος στη Συρία, υποχώρησης του «Ελεύθερου Συριακού Στρατού» σαν εκφραστή της λαϊκής αντίστασης. Ωφελημένοι βγαίνουν το καθεστώς του Άσαντ και άλλες αντεπαναστατικές δυνάμεις όπως οι ΗΠΑ και οι σύμμαχοί τους, οι αντιδραστικές ισλαμιστικές σεχταριστικές οργανώσεις όπως το ISIS και η Αλ Νούσρα.

Είμαστε σε δύσκολη κατάσταση, αλλά το λαϊκό κίνημα εξακολουθεί να είναι ζωντανό. Όπως μπορείτε να δείτε, κάθε φορά που σταματάνε τα όπλα έστω και για λίγο, ο κόσμος βγαίνει στους δρόμους, ακόμα και μέσα στη Δαμασκό σε περιοχές που ελέγχονται από το καθεστώς, ακόμα και σε περιοχές που ελέγχονται από αντιδραστικές δυνάμεις. Ακόμα ζωντανό, λοιπόν.

Την κατάσταση κάνει ακόμα πιο περίπλοκη η άμεση επέμβαση των ιμπεριαλιστικών και περιφερειακών δυνάμεων στη Συρία. Μετά τη συμμαχία των ΗΠΑ το 2014, πέρσι ήρθε η σειρά της Ρωσίας να επέμβει στρατιωτικά και τώρα ακολούθησε και ο στρατός της Τουρκίας. Έχουμε μια κατάσταση, λοιπόν, όπου στη Συρία δρουν δυνάμεις κατοχής, πολλές και διαφορετικές αντιεπαναστατικές δυνάμεις και το επαναστατικό κίνημα. Είμαστε αντιμετώπι με πολλούς εχθρούς ταυτόχρονα.

Οι ΗΠΑ και η Ρωσία ισχυρίζονται ότι παρεμβαίνουν στην περιοχή για να «φέρουν την ειρήνη», το ίδιο και η ΕΕ.

Είναι μια εντελώς λάθος τοποθέτηση. Δύο χρόνια έχουν περάσει ήδη από την αμερικανική επέμβαση στη Συρία, λένε «ενάντια στο ISIS», αλλά δεν έχει έρθει καμιά ειρήνη και το ISIS εξακολουθεί να είναι παρόν. Δεν έχουν να κάνουν με την ειρήνη αυτά, είναι γεωστρατηγικές επεμβάσεις.

Έχουμε δει τα αποτελέσματα αυτών των επεμβάσεων. Το ίδιο το ISIS, για παράδειγμα, είναι το άμεσο απότοκο της ιμπεριαλιστικής επέμβασης των ΗΠΑ στο Ιράκ. Μετά από την επιχείρηση «καταιγίδα της Ερήμου» και τον πρώτο πόλεμο στο Ιράκ το 1991, το Ιράκ ήταν αποκλεισμένο για δώδεκα χρόνια και ένα εκατομμύριο Ιρακινοί έχασαν συνολικά τη ζωή τους. Μετά, η δεύτερη επέμβαση που έγινε το 2003 κατέστρεψε όλη την υποδομή της χώρας, το πλήγμα πάνω στην ιρακινή κοινωνία ήταν συντριπτικό.

Οι ΗΠΑ πρωτοστάτησαν στην ανοικοδόμηση ενός νέου φιλοκατοχικού ιρακινού κράτους πάνω στη βάση του διαχωρισμού ανάμεσα στους Σίιτες και στους Σουνίτες μουσουλμάνους. Οι Σουνίτες αποκλείστηκαν εντελώς από αυτό το νέο καθεστώς. Έτσι είδαμε μέλη και υποστηρικτές του Μπααθικού κόμματος

«Παλεύουμε στη Συρία ενάντια σε όλες τις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις και όλες τις αντεπαναστατικές δυνάμεις»

Ο Γκαγιάτ Ναϊσί, μέλος του Επαναστατικού Αριστερού Ρεύματος στη Συρία μίλησε στον Γιώργο Πίττα

και του Σαντάμ να στρέφονται στο Ισλάμ!

Κάτω από αυτές τις συνθήκες γεννήθηκε το ISIS. Μετά ήρθε στη Συρία και εκεί πάτησε πάνω στην καταστροφή που έφερνε ο πόλεμος που διεξήγε το καθεστώς στα ανατολικά της Συρίας, σε μια επίσης κατεστραμμένη κοινωνία. Οι ΗΠΑ και το καθεστώς του Άσαντ είναι υπεύθυνοι για την ανάπτυξη του ISIS και παρεμφερών οργανώσεων.

Οι ΗΠΑ δεν επιδιώκουν την ανατροπή του καθεστώτος του Άσαντ. Ήθελαν να επιβιώσει, αλλά αδύναμο οικονομικά και στρατιωτικά, ώστε να μην μπορεί να είναι απειλή για το Ισραήλ. Για τις ΗΠΑ η διατήρηση του καθεστώτος στη Συρία είναι πολύ σημαντική για τη διατήρηση της σταθερότητας της ιμπεριαλιστικής τάξης στην περιοχή. Δεν θα ήθελαν με τίποτα μια μη αναστρέψιμη νίκη της επανάστασης για τον αντίκτυπο που θα είχε ιδιαίτερα στις χώρες του Κόλπου.

Στρατηγική, τώρα, της Ρωσίας μέσα από την επέμβασή της στη Συρία είναι μια μόνιμη στρατιωτική παρουσία στην περιοχή. Με αυτόν τον τρόπο προσπαθεί να επιτύχει την επαναφορά της σαν μια από τις Μεγάλες Δυνάμεις που δεν μπορεί κανείς να αγνοεί και στην περιοχή αλλά και στο παγκόσμιο σκηνικό. Η Ρωσία στηρίζει πιο ενεργά τον Άσαντ.

Και οι δύο θέλουν να εξασφαλίσουν την παρουσία τους στη Συρία. Υπάρχει κάποιου τύπου συμφωνία ανάμεσα στις ΗΠΑ και στη Ρωσία, αυτό φάνηκε στη Γενεύη το 2012 και επιβεβαιώθηκε στη Βιέννη πέρσι το Νοέμβρη. Τι προβλέπει; Κατάπαυση του πυρός. Συζήτηση για το σχηματισμό μιας μεγάλης κυβέρνησης που να περιλαμβάνει την αντιπολίτευση. Αυτή η κυβέρνηση θα προετοιμάσει

δημοκρατικές εκλογές. Όμως το καθεστώς δεν μπορεί να συμφωνήσει να αποδεχτεί δομικές αλλαγές στη φύση του.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι επίσης υπεύθυνη γι' αυτό που συμβαίνει σήμερα στη Συρία, όχι μόνο για το πολεμικό σκέλος. Οι επαναστάσεις της Αραβικής Άνοιξης έβαζαν στο στόχαστρο τις πιο άγριες νεοφιλελεύθερες πολιτικές που εφαρμόζονται εδώ και χρόνια από τα καθεστώτα κάτω από τις απαιτήσεις των ευρωπαϊκών και άλλων «θεσμών».

Ποια ήταν τα αιτήματα και πώς οργανώθηκε η επανάσταση το 2011;

Συνεχίζοντας από την προηγούμενη ερώτηση ο Μπασάρ Άσαντ εφάρμοσε την πιο επιθετική νεοφιλελεύθερη πολιτική μέσα σε λίγα χρόνια γιατί θεωρούσε ότι δεν θα έχει να αντιμετωπίσει τη λαϊκή αντίσταση. Πιο επιθετική απ' ό, τι στο Μαρόκο, τη Σαουδική Αραβία ή την Αίγυπτο γιατί θεωρούσε ότι δεν έχει αντιπολίτευση. Σαν αποτέλεσμα αυτής της πολιτικής τα τελευταία χρόνια συγκροτήθηκε στη Συρία μια νέα μπουρζουαζία, μια ιδιωτική μπουρζουαζία συνδεδεμένη με το καθεστώς. Οι φτωχοί έγιναν περισσότεροι. Όταν ανέλαβε ο Μπασάρ Άσαντ την εξουσία το 2000, κάτω από το όριο φτώχειας ζούσε το 11% των κατοίκων της Συρίας. Μέσα σε δέκα χρόνια, σύμφωνα με τα Ηνωμένα Έθνη, το ποσοστό ανέβηκε στο 33% του πληθυσμού.

Ήταν μια λαϊκή επανάσταση που στο κέντρο της ήταν οι εργαζόμενοι και οι φτωχοί. Το καταλαβαίνει κανείς αυτό κοιτώντας τις πόλεις και τις συνοικίες που ξεκίνησε η επανάσταση. Ζούμε εδώ και δεκαετίες κάτω από το δικτατορικό καθεστώς της οικογένειας Άσαντ και της μαφίας που έχει γύρω της. Δεν είναι δημοκρατία να περνάει η εξουσία από τον πατέρα στο γιο, είναι μοναρχία. Αρχικά ήταν να γίνει ο πρωτότοκος γιος διάδοχος, αλλά σκοτώθηκε σε ατύχημα και έτσι ήρθε ο Μπασάρ! Ήταν ένα αστυνομικό καθεστώς που κυνηγούσε όλες τις αριστερές δυνάμεις στη Συρία και γενικότερα όσες δεν ήλεγχε. Χιλιάδες σοσιαλιστές και κομμουνιστές φυλακίστηκαν, βασανίστηκαν ακόμα κι εκτελέστηκαν από το καθεστώς.

Έτσι ο λαός στην αρχή ζητούσε μεταρρυθμίσεις. Για τους μισθούς, το βιοτικό επίπεδο, περισσότερη ελευθερία, κοινωνική δικαιοσύνη και αξιοπρέπεια. Το καθεστώς απάντησε πυροβολώντας και σκοτώνοντας ειρηνικούς διαδηλωτές. Δεν είχε άλλη γλώσσα να χρησιμοποιήσει. Δύο μήνες μετά, το Μάη του 2011 ο λαός ζητούσε την ανατροπή του καθεστώτος.

Συγκροτήθηκαν από τα κάτω τα όργανα της αυτοοργάνωσης. Ήταν οι «τοπικοί συντονισμοί», που οργάνωναν τον αγώνα, τις διαδηλώσεις στη γειτονιά, τη συνοικία, την πόλη. Δεν υπήρχε ένας κεντρικός, αλλά υπήρχαν πάρα πολλοί, χιλιάδες τέτοιοι συντονισμοί, σε κάθε γειτονιά ο κόσμος έφτιαχνε τον δικό του. Τέλος του 2011 και αρχή του 2012, ιδρύεται ο Ελεύθερος Συριακός

Στρατός. Στην αρχή σαν μια μορφή λαϊκής αντίστασης για να προστατεύσουν το κίνημα που διαδήλωνε ειρηνικά αλλά δεχόταν τις επιθέσεις του καθεστώτος. Πολλοί φαντάροι που λιποτακτούσαν συμμετείχαν.

Ολόκληρα κομμάτια άρχισαν να ελευθερώνονται από τον έλεγχο του καθεστώτος και τότε άρχισαν να δημιουργούνται οι μορφές αυτό-αντιπροσώπευσης που ονομάστηκαν «τοπικά συμβούλια» και ανάλαβαν την οργάνωση της καθημερινής ζωής, κουζίνες, να λύνουν πρακτικά ζητήματα της κοινότητας.

Οι πολιτικές δυνάμεις που είχαν την ηγεσία σε αυτό το κίνημα ήταν στην πλειοψηφία τους δημοκρατικές, κοσμικές, αριστερές, τουλάχιστον στην αρχή. Σε αντίθεση με την προπαγάνδα, δεν ήταν ισλαμικές. Αυτό άλλαξε όταν το καθεστώς μέσα στον πρώτο χρόνο δολοφόνησε τρεις γενιές ηγετών αυτού του κινήματος γιατί αποτελούσαν κίνδυνο γι' αυτούς.

Μέσα σε αυτό το περιβάλλον αναπτύχθηκαν τα ισλαμιστικά και φαναταμενταλιστικά στοιχεία με τη βοήθεια ξένων παραγόντων, όπως της Σαουδικής Αραβίας που φοβόταν τις συνέπειες του ενδεχόμενου μια εξέγερση να νικήσει στη Συρία. Άρχισαν να λειτουργούν διασπαστικά στην επανάσταση. Στο μεταξύ η σύγκρουση άρχισε να γίνεται όλο και πιο ένοπλη. Αυτή είναι η γλώσσα που προτιμούσε και το καθεστώς.

Ποιοι είναι οι στόχοι και οι πρωτοβουλίες του Επαναστατικού Αριστερού Ρεύματος;

Το Επαναστατικό Αριστερό Ρεύμα είναι μια επαναστατική σοσιαλιστική οργάνωση, που ιδρύθηκε στη Συρία στη διάρκεια του πρώτου μήνα της επανάστασης το 2011. Εξακολουθούμε να είμαστε εκεί και να παλεύουμε για τη νίκη της επανάστασης.

Αυτό που χρειάζεται είναι να αναπτύξουμε ένα σχηματισμό που θα προωθήσει μια εναλλακτική ενάντια σε ΟΛΕΣ τις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις και ενάντια σε όλες τις αντεπαναστατικές δυνάμεις στη Συρία. Ένας τέτοιος ανοιχτός συνασπισμός επαναστατικών δυνάμεων βρίσκεται σήμερα σε διαδικασία συγκρότησης με άλλες δυνάμεις της Αριστεράς στη Συρία και επίσης με ομάδες που υπερασπίζονται τη δημοκρατία.

Τα αιτήματα και οι στόχοι μας: Πρώτα από όλα να σταματήσουν οι βομβαρδισμοί, να σταματήσουν οι ιμπεριαλιστικές και περιφερειακές επεμβάσεις στη Συρία. Να αποχωρήσουν όλες οι σεχταριστικές милітіες. Απελευθέρωση όλων των φυλακισμένων και κρατούμενων αγωνιστών.

Να διαμορφώσουμε τις συνθήκες να οργανωθεί η Αριστερά σε ένα τρίτο ισχυρό μέτωπο ενάντια σε όλες τις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις και τις αντεπαναστατικές δυνάμεις. Για να είμαστε δυνατοί και να πετύχουμε την κοινωνική δικαιοσύνη, αξιοπρέπεια, την ανεξαρτησία, την χειραφέτηση, όλα αυτά τα οποία παλεύει ο λαός και η επανάσταση τόσα χρόνια.

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΙΛΙΟΝ

•ΤΕΤΑΡΤΗ 2/11 στις Μηλίας το Λάζο 7.30μμ
Κρατικός καπιταλισμός
Ομιλητής: Μιχάλης Βερβέρης
•ΤΕΤΑΡΤΗ 9/11 στις Μηλίας το Λάζο 7.30μμ
Ουγγαρία 1956 – εργατική επανάσταση
ενάντια στον κρατικό καπιταλισμό
Ομιλητής: Χρήστος Βαρβέρης

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/11 Μεγ. Αλεξάνδρου 59, 8μμ
Ουγγαρία 1956 – εργατική επανάσταση
ενάντια στον κρατικό καπιταλισμό
Ομιλήτρια: Λίλιαν Μπουρίτη

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/11 στέκι Αριστερής Κίνησης
(Ιάσωνος και Ακροπόλεως 18) 7.30μμ
Ουγγαρία 1956 – εργατική επανάσταση
ενάντια στον κρατικό καπιταλισμό
Ομιλητής: Κώστας Λάππας

ΑΝΘ ΛΙΟΣΙΑ – ΜΕΝΙΔΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/11 καφέ Μαγαζί 7μμ
Σουέζ 1956 – Η ήττα της αποικιοκρατίας
Ομιλήτρια: Μαρία Παπτιά

ΠΑΝΝΕΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/11
στοά Σαρκά, Α'κτίριο, Β' ορ, 7μμ
Χιλή '72-'73 - η τραγωδία του κοινο-
βουλευτικού δρόμου
Ομιλήτρια: Αρετή Κανελοπούλου

ΒΟΛΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/11 Θόλος 4μμ
Τι είναι και για τι παλεύει το ΣΕΚ
Ομιλητής: Δημήτρης Στεφανάκης

Συνεδριάσεις Εργατικών Ομάδων

ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ

ΣΑΒΒΑΤΟ 5/11
στοά βιβλίου 5.30μμ
ΕΠΙΣΤΙΤΣΜΟΣ
ΔΕΥΤΕΡΑ 7/11
Εργατικό Κέντρο 12μμ
ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 9/11
Εργατικό Κέντρο 6μμ

ΥΓΕΙΑ

ΣΑΒΒΑΤΟ 12/11
Αγ. Σάββας 2.30μμ
ΔΗΜΟΣΙΟ
ΔΕΥΤΕΡΑ 21/11
Λέκκα 23-25, 4ος ορ., 3.30μμ

ΛΑΡΙΣΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/11 καφέ Κουρμπέτι 3μμ
Ο ιμπεριαλισμός σήμερα
Ομιλητής: Πέτρος Θεοδοσιάδης

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/11
καφέ Άνω Πουρναρούσα 7μμ
Η στρατηγική του εργατικού ελέγχου
Ομιλητής: Νίκος Βούλτσος

ΚΥΨΕΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/11 καφέ Κοσμικών 7μμ
Τι είναι και για τι παλεύει το ΣΕΚ
Ομιλήτρια: Σοφία Σισμάνη

ΕΞΑΡΧΕΙΑ

•ΤΕΤΑΡΤΗ 2/11
καφέ White Rabbit (υπόγειο) 7.30μμ
Είναι η ανθρώπινη φύση εμπόδιο στο
σοσιαλισμό;
Ομιλητής: Χρήστος Κορναράκης
•ΤΕΤΑΡΤΗ 9/11
καφέ White Rabbit (υπόγειο) 7.30μμ
Ουγγαρία 1956 – εργατική επανάσταση
ενάντια στον κρατικό καπιταλισμό
Ομιλητής: Λευτέρης Μπάνος
•ΤΕΤΑΡΤΗ 16/11
καφέ White Rabbit (υπόγειο) 7.30μμ
Κρατικός καπιταλισμός
Ομιλητής: Σωκράτης Ταγγόπουλος

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ – ΓΚΥΖΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/11
στέκι ΑΝΤΑΡΣΥΑ (Ραγκαβή 69) 7μμ
Σουέζ 1956 – Η ήττα της αποικιοκρατίας
Ομιλητής: Βασίλης Μάραντος

ΓΑΛΑΤΣΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/11 ΕΛΜΕ Γκράβα 7μμ
Ένας κόσμος σε αναβρασμό
Ομιλητής: Γιώργος Πίττας

ΠΑΤΗΣΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/11 καφέ Λα Ροζέ 7.30μμ
Σουέζ 1956 – Η ήττα της αποικιοκρατίας
Ομιλήτρια: Κατερίνα Παπαδούλη

ΠΕΡΡΙΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/11
καφέ Ίχνος (Κολοκοτρώνη 34) 7μμ
Ουγγαρία 1956 – εργατική επανάσταση
ενάντια στον κρατικό καπιταλισμό
Ομιλητής: Μιχάλης Πέππας

ΧΑΝΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/11 Σύλλογος Δασκάλων 7μμ
Καλοδεχούμενοι οι πρόσφυγες:
Ανοιχτά σύνορα, ανοιχτές πόλεις,
ανοιχτά σχολεία
Ομιλητής: Στέλιος Γιαννούλης

ΧΑΝΙΑ ΔΥΤΙΚΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/11 Εργατικό Κέντρο 7μμ
Καλοδεχούμενοι οι πρόσφυγες:
Ανοιχτά σύνορα, ανοιχτές πόλεις,
ανοιχτά σχολεία
Ομιλητής: Σεραφεΐμ Ρίζος

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/11 καφέ Κρίκος 7μμ
Σουέζ 1956, η ήττα της αποικιοκρατίας
Ομιλητής: Νεκτάριος Δαργάκης

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

•ΤΕΤΑΡΤΗ 2/11 καφέ 1968 (στοά Βενι-
ζέλου & Αγ.Πάντων) 7μμ
1956 – 60 χρόνια αγώνες για την αρι-
στερά του σοσιαλισμού από τα κάτω
Ομιλητής: Δημήτρης Τσώλης
•ΤΕΤΑΡΤΗ 9/11 καφέ 1968 (στοά Βενι-
ζέλου & Αγ.Πάντων) 7μμ
Ουγγαρία 1956 – εργατική επανάσταση
ενάντια στον κρατικό καπιταλισμό
Ομιλήτρια: Ιλιρίντα Μουσαράϊ

ΗΡΑΚΛΕΟ ΚΡΗΤΗΣ (ΒΟΡΕΟ)

•ΤΕΤΑΡΤΗ 2/11
Εργατικό Κέντρο 7.30μμ
Ούτε σοσιαλδημοκρατία
ούτε σταλινισμός
Ομιλητής: Μύρωνας Μαρκάκης
•ΤΕΤΑΡΤΗ 9/11
Εργατικό Κέντρο 7.30μμ
Πώς λειτουργούν τα σοβιέτ
Ομιλητής: Αλέξανδρος Παπαϊωάννου

ΜΑΡΟΥΣΙ

•ΤΕΤΑΡΤΗ 2/11 καφέ Βαβέλ 7.30μμ
Σουέζ, η ήττα της αποικιοκρατίας
Ομιλήτρια: Δημήτρα Τζάκου
•ΤΕΤΑΡΤΗ 9/11 καφέ Βαβέλ 7.30μμ
Αμερικάνικες εκλογές
Ομιλητής: Σωτήρης Κοντογιάννης

ΧΑΛΑΝΔΡΙ

•ΤΕΤΑΡΤΗ 2/11 καφέ Big Mouth 8μμ
Σουέζ, η ήττα της αποικιοκρατίας
Ομιλήτρια: Μαριλένα Κουντούρη
•ΤΕΤΑΡΤΗ 9/11 καφέ Big Mouth 8μμ
Ο κρατικός καπιταλισμός

ΒΡΙΑΝΣΙΑ

•ΠΕΜΠΤΗ 3/11
στέκι Δράση για μια άλλη Πόλη 6μμ
Ουγγαρία 1956, εργάτες ενάντια στον
κρατικό καπιταλισμό
Ομιλητής: Ορέστης Ηλιάς
•ΠΕΜΠΤΗ 10/11
στέκι Δράση για μια άλλη Πόλη 6μμ
Ο ιμπεριαλισμός σήμερα
Ομιλητής: Θάνος Βυνιάς

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

•ΠΕΜΠΤΗ 3/11 EPT-OPEN 7μμ
Η εργατική εναλλακτική
Ομιλητής: Σταμάτης Χατζηδήμου
•ΠΕΜΠΤΗ 10/11 EPT-OPEN 7μμ
Ένας κόσμος σε αναβρασμό
Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Μαρτίνη

ΖΟΓΡΑΦΟΥ

ΠΕΜΠΤΗ 3/11 καφέ Κικιρικού 8μμ
Σουέζ, η ήττα της αποικιοκρατίας
Ομιλητής: Τόλης Μαριγούδης

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

ΠΕΜΠΤΗ 3/11
Σύλλογος Ιμβρίων 7.30μμ
1956 – Η στρατηγική
του σοσιαλισμού από τα κάτω
Ομιλητής: Παναγιώτης Παπαπαναγιώτου

ΙΛΙΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 3/11
σαλονάκι ΦΕΠΑ (εστίες) 7μμ
Ουγγαρία 1956, εργάτες ενάντια στον
κρατικό καπιταλισμό
Ομιλήτρια: Κωνσταντίνα Σερπάνου

ΒΥΡΩΝΑΣ

ΠΕΜΠΤΗ 3/11 καφέ Μπουκάλι
(Κολοκοτρώνη 44) 8μμ
Ουγγαρία 1956 – εργατική επανάσταση
ενάντια στον κρατικό καπιταλισμό
Ομιλητής: Δάνος Πηνιάτογλου

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

ΠΕΜΠΤΗ 3/11 καφέ Νότος 7μμ
Κρατικός καπιταλισμός
Ομιλήτρια: Ευγενία Βρούσο

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

ΠΕΜΠΤΗ 3/11 καφέ Quiz 7.30μμ
Σουέζ, η ήττα της αποικιοκρατίας
Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη

ΝΙΚΑΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 3/11 δημαρχείο 7.30μμ
1956 – 60 χρόνια αγώνες για την αρι-
στερά του σοσιαλισμού από τα κάτω
Ομιλήτρια: Κατερίνα Θωϊδού

ΗΡΑΚΛΕΟ ΚΡΗΤΗΣ (ΝΟΤΙΟ)

ΠΕΜΠΤΗ 3/11 Εργατικό Κέντρο 8μμ
Η Τουρκία μετά την απόπειρα
πραξικοπήματος
Ομιλητής: Κώστας Γκούμας

ΑΙΓΑΛΕΟ

ΠΕΜΠΤΗ 3/11
Στέκι (Ρήγα Φερραίου) 6μμ
Ουγγαρία 1956 – εργατική επανάσταση
ενάντια στον κρατικό καπιταλισμό
Ομιλήτρια: Λίλιαν Μπουρίτη

ΚΟΥΚΑΚΙ – ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 3/11 καφέ Ξύλινη βέσπα
(Ζίννη 30) 8μμ

Σουέζ 1956, η ήττα της αποικιοκρατίας
Ομιλήτρια: Τάνια Βριζάκη

ΚΟΛΩΝΟΣ-ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ

•ΠΕΜΠΤΗ 3/11 καφέ Τρίπορτο
(Παραμυθίας & Αρτεμυσίου) 7μμ
Σουέζ, η ήττα της αποικιοκρατίας
Ομιλητής: Δημήτρης Τσώλης
•ΠΕΜΠΤΗ 10/11 καφέ Τρίπορτο
(Παραμυθίας & Αρτεμυσίου) 7μμ
1956 – 60 χρόνια αγώνες για την
Αριστερά του σοσιαλισμού από τα κάτω
Ομιλητής: Αλεξάνδρος Μαρτζούκος

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ

•ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 4/11
καφέ Σκαντζόχοιρος 6.30μμ
Ένας κόσμος σε αναβρασμό
Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Μαρτίνη
•ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 11/11
καφέ Σκαντζόχοιρος 6.30μμ
Κρατικός καπιταλισμός

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 9/11
στέκι Ρήξης και Ανατροπής 7μμ
99 χρόνια από την
Οκτωβριανή επανάσταση
Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 9/11
στέκι Εκτός Σχεδίου 7.30μμ
Ένας κόσμος σε αναβρασμό
Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Μαρτίνη

Στις σχολές

ΝΟΠΕ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 4/11
καφέ Αλντεμπαράν 1μμ
1956 – Η στρατηγική
του σοσιαλισμού από τα κάτω
Ομιλήτρια: Έλλη Πανταζοπούλου

ΤΗ ΑΘΗΝΑΣ – ΣΠΤΚΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 4/11
αίθουσα προβολών 2.30μμ
1956 – Η στρατηγική του σοσιαλισμού
από τα κάτω
Ομιλητής: Παντελής Παναγιωτακόπουλος

ΔιΕΕξόδος

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 4/11

αμφιθέατρο ΑΣΟΕΕ, 18.30
Ευρωπαϊκή Ένωση και κρίση
Ομιλητές:
Σταύρος Μαυρουδέας,
καθηγητής πολιτικής οικονομίας
πανεπιστήμιο Μακεδονίας
Άρης Χατζηστεφάνου,
δημοσιογράφος, δημιουργός του
ντοκιμαντέρ «This is not a coup»

Εξορμήσεις με την εργατική αλληλεγγυή

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/11

ΑΝΘ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7.30μμ

ΠΕΜΠΤΗ 3/11

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6μμ
ΑΝΘ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 4/11

ΒΥΡΩΝΑΣ Hondos Center 7μμ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης (Ιασωνίδου) 7μμ
ΙΛΙΣΙΑ Σκλαβενίτης 7μμ
ΜΕΝΙΔΙ πλ. Αγ.Βλάση 6.30μμ
ΒΟΛΟΣ Τόπαλη & Ερμού 6μμ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΚΕΝΤΡΟ Αγ. Λαμπράκη 6.30μμ
ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ πεζόδρ. Καλαμαριάς 6.30μμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ πλατεία Επταλόφου 6.30μμ
ΚΑΜΑΡΑ Ναυαρίνου και Τσιμισκή 6.30μμ
ΤΟΥΜΠΑ Πάρκο Αγ. Θεράποντα 6.30μμ
ΧΑΡΙΛΑΟΥ Οσία Ξένη 6.30μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 5/11

ΚΑΛΛΙΘΕΑ πλατεία Κύπρου 11.30μμ
ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ Πλαταιών 12μμ
ΚΟΥΚΑΚΙ Μετρό Νέου Κόσμου 12μμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Λαϊκή Πανόρμου 11.30μμ
ΠΑΤΗΣΙΑ ΗΣΑΠ Άνω Πατήσια 11.30μμ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Παύλου Φύσσα 1130μμ
ΜΑΡΟΥΣΙ πεζόδρομος 12μμ
ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ Δεκελείας (έξω από λαϊκή
συνέλευση) 12μμ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ πλατεία Χαλανδρίου 12μμ
ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ πεζόδρομος Μ. Ασίας 12μμ
ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Everest (πλατεία) 12μμ
ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή 11.30μμ
ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ Goody's πλατεία 11μμ
ΖΟΓΡΑΦΟΥ Γαρδένια 11μμ
ΙΛΙΟΝ κεντρική πλατεία 12μμ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Τζάντε (Πετρουπόλεως) 12μμ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ Coffee Way Σιντριβάνι 11μμ
ΠΑΣΑΛΙΜΑΝΙ Σωτήρος 11.30μμ
ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ πλ. Ελευθερίας 11.30μμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ «κελάρι» πεζόδρομος
Εθνικής Αντίστασης 12μμ
ΚΥΨΕΛΗ Γερμανός, πλατεία 11.30μμ
ΓΑΛΑΤΣΙ Βείκου και Γαλασιού 11.30μμ
ΞΑΝΘΗ κεντρική πλατεία 12.30μ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ δημαρχείο 12.30μ
ΠΑΤΡΑ πλ. Όλγας 11.30μμ
ΗΡΑΚΛΕΙΟ Λιοντάρια 11μμ
ΧΑΝΙΑ πλατεία Αγοράς 11μμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ πεζόδ. Μιχ. Αγγέλου 11.30μμ

Στις σχολές

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/11

ΑΣΚΤ Διάδρομος 12μμ
ΠΑΝΤΕΙΟ 11μμ αίθριο
ΤΕΙ ΑΘ. 11μμ
ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ είσοδος 12μμ
ΦΜΣ 2μμ
ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ 3μμ εσωτ. αίθριο
ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ 1μ
ΡΕΘΥΜΝΟ διάδρ. κοινωνικών επιστημών 12μμ
ΙΑΤΡΙΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ 12μμ
ΦΥΣΙΚΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ 11μμ
ΒΙΟΛΟΓΙΚΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ 11μμ
ΘΟΛΟΣ (ΠΑΝΕΠ. ΒΟΛΟΥ) 11μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 4/11

ΑΣΚΤ Διάδρομος 12μμ
ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΟ 11μμ
ΤΕΙ ΑΘ. 11μμ
ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ 3μμ εσωτ. αίθριο
ΠΑΝΤΕΙΟ 11μμ αίθριο
ΦΥΣΙΚΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ 11μμ
ΒΙΟΛΟΓΙΚΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ 11μμ

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ μέσα από την

ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέ -
σα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία
απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σο-
σιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο
όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέ-
ρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού
πλούτου και προγραμματίσουν την παραγω-
γή και τη διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπι-
νες ανάγκες.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ και όχι ρεφορμισμό

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις.
Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση.
Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς
μία τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρα-
τός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστι-
κό κράτος λειτουργεί για να προστατεύει τα
συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Η εργατι-
κή τάξη θα χρειαστεί το δικό της κράτος,
στηριγμένο στην άμεση δημοκρατία, στα

συμβούλια αντιπροσώπων απ' τους χώρους
δουλείας και στην εργατική πολιτοφυλακή.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟ όχι "σοσιαλισμό σε μια χώρα" ή "σοσιαλισμό με εθνικά χρώματα"

Η εμπειρία της Ρωσίας αποδεικνύει ότι ακό -
μα και μια νικηφόρα εργατική σοσιαλιστική
επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του 1917 δεν
μπορεί να επιβιώσει σε απομόνωση. Τα καθε -
στώτα της ΕΣΣΔ μετά την επικράτηση του
σταλινισμού, της Κίνας και των άλλων ανατο-
λικών χωρών ήταν κρατικοί καπιταλισμοί.

Γι' αυτό παλεύουμε για τη διεθνιστική ενότη -
τα των εργατών σε όλον τον κόσμο χωρίς
διακρίσεις εθνικότητας γλώσσας, θρησκείας,
φύλου, φυλής ή σεξουαλικής προτίμησης.
Υποστηρίζουμε όλα τα εθνικοαπελευθερωτι -
κά κινήματα που αντιστέκονται στην ιμπερια-
λιστική καταπίεση. Η δύναμη που θα τσακί-
σει τελειωτικά τον ιμπεριαλισμό είναι η ενό -
τητα της εργατικής τάξης σε διεθνή κλίμακα
από τη Νέα Υόρκη ως τη Σεούλ και από το
Λονδίνο ως το Σάο Πάολο.

Αντιπαλεύουμε κάθε μορφή σοβινισμού, ρα-
τσιαισμού ή σεξιστικών διακρίσεων που απει-
λεί να διασπάσει τους εργάτες.

Απέναντι στην αντιτουρκική πολεμοκαπηλεία
της "δικής μας" άρχουσας τάξης υποστηρί -
ζουμε το σύνθημα Έλληνες και Τούρκοι
εργάτες ενωμένοι.

Είμαστε αντίθετοι στην καταπίεση των μειο-
νοτήτων στη Θράκη και τη Μακεδονία και
στα μέτρα αστυνόμευσης των μεταναστών.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ της εργατικής πρωτοπορίας

Η εργατική τάξη μπορεί να απελευθερώσει
τον εαυτό της και όλους τους καταπιεσμέ-
νους μέσα από τη δική της δράση. Για να
κερδηθούν όλα τα κομμάτια της τάξης σε αυ-
τή την πάλη είναι απαραίτητο να οργανωθούν
τα πιο ξεκάθαρα και μαχητικά τμήματα σε
ένα επαναστατικό σοσιαλιστικό εργατικό κόμ-
μα. Ενα τέτοιο κόμμα μπορεί να πείθει τους
εργάτες για την επαναστατική προοπτική πα-
ρεμβαίνοντας στους μαζικούς αγώνες. Είμα-
στε αντίθετοι σε κάθε αντίληψη υποκατάστα-
σης της τάξης, απ' όπου και αν προέρχεται.

Στην ταραγμένη δεκαετία του '60 καμιά επαναστατική οργάνωση δεν τρόμαξε την αμερικάνικη κυρίαρχη τάξη περισσότερο από το Κόμμα των Μαύρων Πανθήρων που ιδρύθηκε πενήντα χρόνια πριν, τον Οκτώβρη του 1966, στο γκέτο των μαύρων στο Όκλαντ της Καλιφόρνια.

Το 1966, η αυξανόμενη αυτοπεποίθηση και οι μεγάλες προσδοκίες (που είχε γεννήσει στο κίνημα των μαύρων η νίκη της κατάργησης του διαχωρισμού ανάμεσα σε μαύρους και λευκούς στον αμερικάνικο νότο μόλις δύο χρόνια πριν) ήρθε αντιμέτωπη με τον φόβο και την άγρια καταστολή ενός συστήματος που ένοιωθε ότι απειλείται.

Τον Αύγουστο του 1965 στη συνοικία Γουατς του Λος Άντζελες στην καρδιά της Καλιφόρνια ξέσπασε εξέγερση με αφορμή την αστυνομική βία απέναντι σε ένα μαύρο μοτοσυκλετιστή. Την εξέγερση που κράτησε πέντε ολόκληρες μέρες κατέστειλε η Εθνοφρουρά αφήνοντας πίσω της 34 νεκρούς και ολόκληρα οικοδομικά τετράγωνα κατεστραμμένα. Ο πόλεμος στο Βιετνάμ έμοιαζε να μεταφέρεται στην καρδιά των ΗΠΑ. Λίγους μήνες νωρίτερα, ένας από τους πιο ριζοσπάστες ηγέτες του κινήματος των Μαύρων, ο **Μάλκολμ Χ** είχε δολοφονηθεί στη διάρκεια ομιλίας του.

Όλο και περισσότεροι μαύροι αγωνιστές, ανάμεσά τους και ο ηγέτης του μαύρου κινήματος **Μάρτιν Λούθερ Κινγκ** (που δολοφονήθηκε επίσης το 1968) άρχισαν να ανακαλύπτουν ότι ο ειρηνικός τρόπος διαμαρτυρίας έβρισκε μπροστά του τοίχο: Στον αμερικάνικο νότο βρίσκονταν αντιμέτωποι με ρατσιστικές καμπάνιες, όπως αυτές του ακροδεξιού **Τζορτζ Γουάλας** στην Αλαμπάμα, που δεν αποδέχονταν το τέλος του διαχωρισμού ανάμεσα σε μαύρους και λευκούς που είχε επιτευχθεί μόλις λίγο πριν. Σε νότο και βορρά, οι μαύροι ήταν αντιμέτωποι με την ανεργία, τη φτώχεια, την αστυνομική καταστολή. Την ίδια στιγμή που χιλιάδες μαύροι πολεμούσαν στο Βιετνάμ, τα αδέρφια τους έρχονταν αντιμέτωποι με την εθνοφρουρά και το στρατό.

Πρωτοβουλία

Το Κόμμα των Μαύρων Πανθήρων για την Αυτοάμυνα, όπως ήταν το αρχικό του όνομα, ξεκίνησε με πρωτοβουλία δυο συμφοιτητών στο Κολλέγιο του Οκλαντ, των **Μπόμπι Σιλ** και **Χιούι Νιούτον**. Βασισμένη σε ένα νόμο που επέτρεπε την οπλοφορία, οι Μαύροι Πάνθηρες μπορούσαν να κυκλοφορούν ελεύθεροι σαν μια ένοπλη ομάδα που πραγματοποιούσε περιπολίες περιφρούρησης για να προστατεύσει τις γειτονιές των μαύρων από την αστυνομική βία.

Η σθεναρή τους στάση έγινε πηγή έμπνευσης. Χιλιάδες μαύροι νέοι και νέες άρχισαν να στρατολογούνται στους Μαύρους Πάνθηρες που αυξήθηκαν ραγδαία και απλώθηκαν σε όλες τις μεγάλες πόλεις της Αμερικής. Ένα από τα βασικότερα εργαλεία τους ήταν η εφημερίδα τους, ο "Μαύρος Πάνθηρας". Η πώλησή της θα ήταν μια από τις βασικές κομματικές δουλειές για ένα μέλος και έγινε ο βασικός τρόπος για να αναπτυχθούν σε ολόκληρες τις ΗΠΑ. Το 1970 "Ο Μαύρος Πάνθηρας" είχε ένα αναγνωστικό κοινό της τάξης των 250.000 ατόμων, ενώ το κόμμα αριθμούσε πάνω από 10.000 μέλη.

Ταυτόχρονα συνέχισαν τη δράση τους μέσα στις γειτονιές ανοίγοντας κοινοτικές τράπεζες τροφίμων και κλινικές υγειονομικής περίθαλψης. Δημιούργησαν ένα κοινωνικό δίκτυο που

60 χρόνια από τους Μαύρους Πάνθηρες

έφτανε να μοιράζει το 1971 μέχρι και 20.000 γεύματα την ημέρα. Και αγωνίστηκαν σκληρά για να απλώσουν στη συνείδηση του απλού κόσμου το πρόγραμμα των 10 σημείων τους.

Έμπνευση

Μαύροι και λευκοί αγωνιστές εμπνέονταν όχι μόνο από την πρακτική, αλλά και από τις ιδέες τους. Οι Πάνθηρες επηρεασμένοι από τις απόψεις του Μάλκολμ Χ στο πρόγραμμα των «δέκα σημείων» απαιτούσαν: ελευθερία, δουλειά, στέγαση, παιδεία και υγεία, τη δυνατότητα να αποφασίζουν οι ίδιοι οι μαύροι για την κοινότητά τους, άμεσο τέλος στην αστυνομική βία και τις δολοφονίες ανθρώπων, σταμάτημα του πολέμου στο Βιετνάμ, απελευθέρωση όλων των μαύρων κρατουμένων στις αμερικάνικες φυλακές.

Ενώ το Κόμμα των Μαύρων Πανθήρων ξεκίνησε σαν ριζοσπαστική οργάνωση βασισμένη στο μαύρο εθνικισμό έστριψε προς τον αντικαπιταλισμό, φτάνοντας να υιοθετεί τελικά τη στρατηγική της σοσιαλιστικής προοπτικής. Επηρεασμένοι από τα γραπτά του Μαρξ, του Λένιν αλλά και του Μάο για την πολιτιστική επανάσταση, πολύ συχνά οι Μαύροι Πάνθηρες αναφέρονταν στους εαυτούς τους σαν σοσιαλιστές επαναστάτες. «Εμείς δεν πολεμάμε το ρατσισμό με ρατσισμό. Πολεμάμε τον ρατσισμό με την αλληλεγγύη. Δεν παλεύουμε τον εκμεταλλευτικό καπιταλισμό θέλοντας να δημιουργήσουμε ένα μαύρο καπιταλισμό. Πολεμάμε τον καπιταλισμό με τον επαναστατικό σοσιαλισμό», θα έλεγε σε μια ομιλία του ο μαύρος πάνθηρας **Μπόμπι Χάτον**.

Αυτή η στάση του κόμματος των Μαύρων Πανθήρων είχε αντίκτυπο και στον τρόπο με τον οποίο προσπαθούν να συνδεθούν με άλλες καταπιεσμένες ομάδες. Με φτωχούς λευκούς και οργανώσεις της αριστεράς, με γυναίκες κινήματα ενάντια στο σεξισμό και LOAT κινήματα για την σεξουαλική απελευθέρωση.

“Ο, τι προσωπικές απόψεις και ανασφάλειες και να έχουμε για την ομοφυλοφιλία και τα διάφορα απελευθερωτικά κινήματα των ομοφυλοφίλων και των γυναικών, θα πρέπει να προσπαθήσουμε να ενωθούμε μαζί τους σε μια επαναστατική πορεία. Όταν έχουμε συνέδρια, συλλαλητήρια και διαδηλώσεις, θα πρέπει να υπάρχει πλήρης συμμετοχή του γκέι απελευθερωτικού κινήματος και του γυναικείου απελευθερωτικού κινήματος”, έλεγε ο Νιούτον σε ένα λόγο του προς τα μέλη του κόμματος, τονίζοντας πως οι Πάνθηρες θα έπρεπε να είναι η συγκολλητική ουσία για να πολεμήσουν μαζί την καταπίεση και την εκμετάλλευση.

Για την αμερικάνικη άρχουσα τάξη που ήταν ήδη θορυβημένη από τις συνεχιζόμενες εξεγέρσεις των μαύρων στο Νιούαρκ του Νιού Τζέρσεϊ και στο Ντιτρόιτ, η αυξανόμενη δημοτικότητα των Πανθήρων ήταν μια απειλή που έπρεπε να ληφθεί πολύ σοβαρά υπόψη. Είναι τότε που ο διευθυντής του FBI **Έντγκαρ Χούβερ** ονομάζει τους Μαύρους Πάνθηρες ως "τη μεγαλύτερη απειλή για την εσωτερική ασφάλεια των Ηνωμένων Πολιτειών".

Εντείνοντας την καταστολή εναντίον της οργάνωσης η αστυνομία ξεκίνησε επιδρομές, παρενοχλήσεις και μια μεγάλη εκστρατεία διείσδυσης στην οργάνωση με κατασκόπους και προβοκάτορες. Η πολιτική της ένοπλης αυτοάμυνας των Πανθήρων χρησιμοποιήθηκε από το κράτος για να δικαιολογήσει την καταστολή. Μεταξύ του Δεκέμβρη του 1967 και του Δεκέμβρη του 1969, 28 Πάνθηρες σκοτώθηκαν από την αστυνομία και εκατοντάδες περισσότεροι συνελήφθησαν με ψεύτικες κατηγορίες. Το πιο ακραίο παράδειγμα της καταστολής ήρθε στο Σικάγο το Δεκέμβρη του 1969, όταν οι αξιωματικοί που συνδέονταν με την κομητεία και το γραφείο του εισαγγελέα, οπλισμένοι με πολυβόλα, καραμπίνες και πιστόλια, εισέβαλαν σε ένα διαμέρισμα και δολοφόνησαν τους τοπικούς ηγέτες **Φρεντ Χάμπτον** και **Μαρκ Κλαρκ**

στον ύπνο τους.

Ο Μπόμπι Χάτον πυροβολήθηκε και αυτός και σκοτώθηκε από την αστυνομία το 1968. Το 1969 υπολογίστηκε ότι 384 Πάνθηρες φυλακίστηκαν. Παρά την τρομοκρατία και την προαπαγάνδα στα ΜΜΕ, το 1970 μια δημοσκόπηση στο περιοδικό Time διαπίστωνε ότι το 25% των μαύρων Αμερικανών - πάνω από 5 εκατομμύρια άνθρωποι – συνέχισαν να στηρίζουν τους Πάνθηρες. Μαζί τους ήταν και όλο το αντιπολεμικό κίνημα και η νεολαία.

Το μέγεθος της καταστολής ήταν πολύ μεγάλο για να μπορέσει να το διαχειριστεί μια νέα, άπειρη, αλλά και αδύναμη πολιτικά οργάνωση. Η ιδέα ότι η ένοπλη αυτοοργάνωση μπορούσε να απαντήσει αποτελεσματικά στο μεγαλύτερο αστυνομικό κράτος του κόσμου έδειχνε τα όρια της.

Αδυναμίες

Σαν αποτέλεσμα αυτής της αδυναμίας τους πρώτους μήνες του 1971 και κάτω από την άγρια δολοφονική καταστολή το κόμμα άρχισε να διασπάται. Ένα μικρό κομμάτι συνέχισε την αδιέξοδη πορεία της ένοπλης σύγκρουσης της οργάνωσης. Η ηγεσία αφήνοντας πίσω την πολιτική της ένοπλης αυτοάμυνας, στράφηκε προς τον κοινοβουλευτισμό. Το 1972 ο Μπόμπι Σιλ έβαλε υποψηφιότητα για δήμαρχος του Όκλαντ υποστηρίζοντας πως οι μαύροι πρέπει να επωφεληθούν από τις νέες δυνατότητες που ανοιγόταν στην εκλογική πολιτική. Όμως ούτε ο κοινοβουλευτικός δρόμος έφερε τις αναμενόμενες αλλαγές με αποτέλεσμα αρκετά γρήγορα οι Μαύροι Πάνθηρες να χάσουν τη μαζική τους επorroή και λίγα χρόνια μετά να διαλυθούν.

Η μεγάλη αδυναμία των Μαύρων Πανθήρων ήταν ότι αν και αναφέρονταν στο Μαρξ και τον Λένιν, ήταν ότι έτειναν να εστιάζουν την προσοχή τους όχι στην εργατική τάξη, αλλά στην τάξη των μόνιμα ανέργων, τα "αδέρφια από το μπλοκ" για να χρησιμοποιήσουμε τα λόγια των Πανθήρων. Έτσι, ενώ προσπάθησαν σε κάποια σημεία να χτίσουν οργανωτικά δίκτυα σε εργοστάσια όπως αυτό της General Motors στο Φρεμόντ της Καλιφόρνια, τους έλειπε η συστηματική δουλειά και ο στρατηγικός προσανατολισμός στη δύναμη της τεράστιας αμερικάνικης εργατικής τάξης. Ήταν μια αδυναμία που αφορούσε και το αντιπολεμικό και συνολικά το κίνημα στις ΗΠΑ. Την ίδια ακριβώς περίοδο, το παράδειγμα της αυτοοργάνωσης και των απεργιών των μαύρων εργατών στην αυτοκινητοβιομηχανία του Ντιτρόιτ (DRUM) έδειχνε τις δυνατότητες που υπήρχαν μέσα στους χώρους εργασίας.

Με όλες τους τις αδυναμίες, οι Μαύροι Πάνθηρες ήταν και θα είναι πηγή έμπνευσης για το παγκόσμιο κίνημα. Έδειξαν πως κομμάτια του κινήματος μπορούν να μετακινηθούν από τη ριζοσπαστική διαμαρτυρία στην επαναστατική δράση. Πενήντα χρόνια μετά, το πρόγραμμα των 10 σημείων τους στέκεται ως ένα σύνολο ιδεών και συγκεκριμένων αιτημάτων ενάντια στο ρατσισμό και αμφισβητώντας το καπιταλιστικό σύστημα. Η ηχώ του προγράμματος των 10 σημείων και η κληρονομιά των Μαύρων Πανθήρων μπορεί να ακουστεί στις απαιτήσεις του Occupy Wall Street, στα τραγούδια των διαδηλωτών του κινήματος Black Lives Matter (Οι ζωές των Μαύρων μετράνε) και στη δημιουργία μιας νέας ριζοσπαστικής αριστεράς στις ΗΠΑ.

Κυριάκος Μπάνος

Απαντήσεις στον ατέλειωτο κατήφορο

“Στη δεξιά κατολίσθηση, κλιμάκωση της αντίστασης” είναι ο τίτλος του νέου τεύχους του περιοδικού “Σοσιαλισμός από τα Κάτω”.

Η **Μαρία Στύλλου**, στο άρθρο με τον ίδιο τίτλο, σχολιάζει το δεύτερο συνέδριο του ΣΥΡΙΖΑ, σκιαγραφώντας πρώτα το ζοφερό υπόβαθρό του. Η αποτυχία να ξεπεραστεί η οικονομική κρίση ή ακόμη και να χαραχθεί μια πολιτική, σε ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο, κάνουν τις υποσχέσεις του ΣΥΡΙΖΑ για το χρέος ανέκδοτο. Η κλιμάκωση των ιμπεριαλιστικών πολέμων και η προσπάθεια να βρεθούν κι άλλοι “συννοριοφύλακες” για την ΕΕ-Φρούριο (Αίγυπτος, Λιβύη), σε συνδιασμό με την εφαρμογή της συμφωνίας Τουρκίας-ΕΕ κάνουν την Ελλάδα σύμμαχο σε έναν όλο και περισσότερο κυριολεκτικό πόλεμο ενάντια στους πρόσφυγες.

Όλο και πιο δεξιά καταρκαυλάει ο ΣΥΡΙΖΑ στην περίοδο που κάνει το δεύτερο συνέδριό του. Προσπαθεί να συσπειρώσει το κόμμα και να διατηρήσει την επιρροή του, διότι γνωρίζει τη σημασία της σχέσης του με την τάξη, όπως και όλα τα ρεφορμιστικά κόμματα σε καιρό που κάνουν τις μεγαλύτερες υποχωρήσεις. Το άρθρο κλείνει με αναφορά στο δεύτερο συνέδριο της ΕΔΑ το 1962 (και τους συμβιβασμούς της στις επιλογές της Ένωσης Κέντρου) και στο 12ο συνέδριο του ΚΚΕ το 1987 (όπου με τη στρατηγική των πλατιών συμμαχιών με αστικά κόμματα έκανε τη μεγαλύτερη δεξιά προσαρμογή του παρουσιάζοντας τον εαυτό του σαν την “αριστερή πρόταση”).

Στο άρθρο “Καπιταλισμός και αναπηρία” η **Δήμητρα Κυρίλλου** επιχειρηματολογεί ότι η αναπηρία είναι αποτέλεσμα της ίδιας της απαίτησης του καπιταλιστικού συστήματος παραγωγής για μέγιστη απόδοση στην εργασία. Εξηγεί τη μετάβαση από το “ιατρικό μοντέλο” (η αναπηρία είναι ατομικό πρόβλημα που πρέπει να θεραπευθεί) στο “κοινωνικό μοντέλο” (την αναπηρία δεν την προκαλεί η βλάβη αλλά η κοινωνία, με το στιγματισμό και τους περιορισμούς). Περιγράφει πώς τα κινήματα χειραφέτησης των αναπήρων, σαν μαχόμενο κομμάτι του κινήματος που είναι, κέρδισαν υποδομές για ανεξάρτητη διαβίωση, κόντρα στη λογική της “φιλάνθρωπίας”, κατακτήσεις όμως που είναι οι πρώτες στο στόχαστρο από τα μνημόνια και την κρίση.

Στη συζήτηση που ανοίγει μέσα στην Αριστερά για ζητήματα όπως το υποκείμενο της ιστορίας, η στρατηγική των επαναστατών, η φύση των κρίσεων, επιχειρούν να συμβάλουν τα άρθρα “Είναι το προεκαριότο προλεταριάτο;”, “Χρειαζόμαστε το ενιαίο μέτωπο σήμερα;” και “Μια αποκρυπτογράφηση που δεν τελειώνει ποτέ”.

Ο **Σωτήρης Κοντογιάννης**, ξεκινώντας από το παράδειγμα της νικηφόρας απεργίας των ντελιβεράδων της Βρετανίας, εξηγεί ότι η προσπά-

θεια των αφεντικών να διαλύσουν την εργατική δύναμη σε επισφαλείς σχέσεις εργασίας σκοντάφτει στην ανάγκη του καπιταλισμού να ενώνει την εργατική τάξη. Οι θεωρίες που βλέπουν το τέλος της εργατικής τάξης ή την ξεχωρίζουν από το προεκαριότο υποθέτοντας αντιπαραθετικά συμφέροντα, δείχνουν υποτίμηση προς τη δύναμή της και χάνουν απ’ τα μάτια το ρόλο της ως ιστορικό νεκροθάφτη του καπιταλισμού.

Ενιαίο Μέτωπο

Ο **Λέανδρος Μπόλαρης** απαντώντας στο επιχείρημα ότι είναι πλέον αδύνατη η στρατηγική του ενιαίου μετώπου, με το ΣΥΡΙΖΑ σαν κυβερνήση να εφαρμόζει νεοφιλελεύθερες πολιτικές και το ΚΚΕ να αρνείται κάθε άνοιγμα, εξηγεί ότι οι αγώνες δεν κερδίζονται με τους εργάτες διασπασμένους, αντιθέτως η δύναμή τους να κερδίσουν αλλά και να πιέσουν τις ηγεσίες βρίσκεται στη μαζικότητά τους. Κάνοντας μια αναδρομή στην περίοδο που γέννησε την αναγκαιότητα και τα ερωτήματα του ενιαίου μετώπου (δεκαετία ’20 – αρχές ’30), φτάνει στο σήμερα, με παραδείγματα ενιαιομετωπικής δράσης, όπως η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο και η ΚΕΕΡ-ΦΑ, που έχουν καθορίσει σημαντικές μάχες.

Ο **Πάνος Γκαργκάνας**, παρουσιάζει το νέο βιβλίο του Άλεξ Καλλίνικος - “Η αποκρυπτογράφηση του κεφάλαιου – Το Κεφάλαιο του Μαρξ και η πορεία του”, το φιλόδοξο έργο που επιχειρεί να συνεισφέρει στην προσπάθεια να κατανοήσουμε τη μέθοδο και τις κατακτήσεις της σκέ-

ψης του Μαρξ, και συμπυκνώνει τις αναζητήσεις των αγωνιστών της αριστεράς από την εποχή του μέχρι σήμερα. Εκτός από φιλοσοφική μελέτη, πρόκειται για ένα βιβλίο που επιχειρεί να δώσει απαντήσεις στα ζητήματα που απασχολούν την αριστερά: “κατόρθωσε η νεοφιλελεύθερη αναδιάρθρωση του καπιταλισμού να βάλει το σύστημα σε νέα τροχιά ανάπτυξης; Κατόρθωσε να πολιτοποιήσει την εργατική τάξη ώστε να είναι ανίκανη να δράσει ως συλλογικό υποκείμενο;”

Η άνοδος της ακροδεξιάς και η μάχη του κινήματος εναντίον της είναι σταθερά σημεία ενασχόλησης του περιοδικού αλλά και πεδία μεγάλης συζήτησης μέσα στην Αριστερά. Σε αυτό το τεύχος παρουσιάζονται δύο συνεντεύξεις με αφορμή τη Διεθνή Συνάντηση ενάντια στο ρατσισμό και το φασισμό που διοργάνωσε η ΚΕΕΡΦΑ στις 15-16 Οκτώβρη. Ο **David Albrich** από την Likswende, αδελφή οργάνωση του ΣΕΚ στην Αυστρία, με αφορμή τις νέες εκλογές του Δεκέμβρη, εξηγεί τι κόμμα είναι το FPO, ένα φασιστικό κόμμα με δεσμούς προς τις ναζιστικές οργανώσεις της Αυστρίας. Περιγράφει τη στήριξη που έδωσε ο κόσμος στους πρόσφυγες πέρσι, το πώς οργανώθηκε για να αντιμετωπίσει το FPO στο δρόμο, καθώς και το

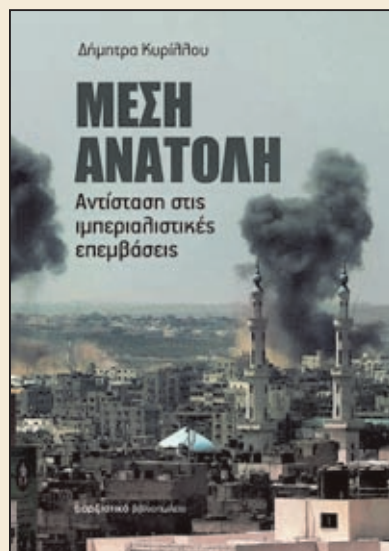
ρόλο της αριστεράς κι επαναστατικής αριστεράς μέσα στο κίνημα αλληλεγγύης και το αντιφασιστικό κίνημα.

Ο **Volkhart Mosler** από το Die Linke στη Γερμανία, μιλάει για το AfD, ένα αρχικά αντι-ΕΕ κόμμα με εθνικοσυντηρητικά, ακροδεξιά και φασιστικά στοιχεία, για το περσινό άνοιγμα των συνόρων και το κύμα αλληλεγγύης με το οποίο συνοδεύτηκε, τα προβλήματα του Die Linke στο να χαράξει στρατηγική ενάντια στο ρατσισμό, στην ίδρυση της συμμαχίας “Ξεσηκωθείτε ενάντια στο ρατσισμό” τον περασμένο Μάρτιο με στόχο να τσακιστεί το AfD στους δρόμους, στα σχολεία, στους χώρους δουλειάς. Τέλος, εξηγεί ότι το δίκτυο Marx21 του οποίου είναι μέλος, παλεύει μέσα στο Die Linke ώστε αυτό να χτίσει ένα καθαρό αντικαπιταλιστικό-αντιρατσιστικό προφίλ, να υπερασπίζεται τους μουσουλμάνους και τη θρησκευτική ελευθερία και να είναι κομμάτι των κοινωνικών αγώνων.

Στις βιβλιοκριτικές αυτού του τεύχους, ο “**Κόκκινος Δεκέμβρης**” του **Τάσου Κωστόπουλου** παρουσιάζεται από τον Κώστα Βλασόπουλο, το “**Γυναικείο Ζήτημα**” της **Αλεξάνδρας Κολλοντάι** από την Κατερίνα Θωίδου, το “**Κάτσε καλά Γεράσιμ**” του **Δημήτρη Σκλαβενίτη** από τον Γιώργο Πίττα, η “**Εξέγερση των Τίμστερς**” του **Φάρελ Ντομπε** από τη Λένα Βερδέ, καθώς και το πρώτο τεύχος της θεωρητικής και πολιτικής επιθεώρησης “**Τετράδια μαρξισμού**” από τον Λέανδρο Μπόλαρη.

Α.Φ.

Διαβάστε
επίσης

Θα τα βρείτε στο
**μαρξιστικό
βιβλιοπωλείο**

Φειδίου 14
πίσω από Τιτάνια-ΡΕΞ
τηλ. 2105247584
www.marxistiko.gr

ΔΙΚΗ MARFIN Αθώοι οι Σίψας και Αντρέεβ

Ομόφωνα αθώοι κρίθηκαν από το δικαστήριο ο Θοδωρής Σίψας και ο Παύλος Αντρέεβ (Ανδρεάδης) για τον φονικό εμπρησμό της MARFIN και την βομβιστική επίθεση στο βιβλιοπωλείο ΙΑΝΟΣ κατά τη διάρκεια της μεγάλης απεργιακής πορείας στις 5/5/10.

Είναι μια απόφαση που δικαιώνει τους δύο κατηγορούμενους που από την πρώτη στιγμή δήλωναν ότι δεν έχουν καμιά σχέση με τα δύο περιστατικά. Αντίθετα, η απόφαση είναι καταπέλτης για τις φυλλάδες, τα αστικά κόμματα και τα παπαγαλάκια τους που εδώ και τόσο καιρό είχαν «σταυρώσει» τους δύο κατηγορούμενους.

Το δικαστήριο έκανε δεκτή την εισήγηση της εισαγγελέως έδρας, που ζήτησε απαλλαγή και των δύο ελλείψει ικανών ενδείξεων ενοχής. Θυμίζουμε ότι όσα τους αποδίδονταν ήταν όσα τους αποδίδονται στην δικογραφία σχηματίστηκαν μέσω ανώνυμης επιστολής που είχε πάει στην Ασφάλεια.

Ο Θ. Σίψας στην απολογία του τόνισε ότι «σκεφτόμουν πως εγώ πήγα να βοηθήσω και τώρα με κατηγορούν για κάτι που δεν έχω πράξει και μάλιστα για ένα τόσο βαρύ έγκλημα». Έκανε δηλαδή κάτι που δεκάδες διαδηλωτές επιχείρησαν πριν φτάσει η Πυροσβεστική (την οποία για ώρα εμποδίζαν τα ΜΑΤ).

Ο Π. Αντρέεβ στην δική του απολογία επανέλαβε πως δεν ήταν καν στο συλλαλητήριο εκείνη την ημέρα. «Δεν ήμουν καν στην πορεία. Δούλευα στον Διόνυσο εκείνη την ημέρα».

Τέλος, υπενθυμίζουμε ότι από τη μεριά της διοίκησης της Τράπεζας καταδικάστηκαν το 2013 ο διευθύνοντας σύμβουλος της Marfin Κωνσταντίνος Βασιλακόπουλος, ο υπεύθυνος ασφαλείας του κτιρίου Εμμανουήλ Βελονάκης και η διευθύντρια του καταστήματος, Άννα Βακαλοπούλου. Τα στελέχη δεν «έλαβαν κανένα μέτρο πυροπροστασίας ή εκκένωσης του κτιρίου», ανέφερε τότε η καταδικαστική απόφαση.

Εκδήλωση για τη μάχη της Ηλεκτρικής

Την Τετάρτη στις 26/10 πραγματοποιήθηκε στο Κερατσίνι εκδήλωση - συζήτηση με θέμα 72 χρόνια από τη μάχη της Ηλεκτρικής και την απελευθέρωση της Αθήνας, με βασικούς ομιλητές τον Θανάση Διαβολάκη και τον Μιχάλη Πέττα.

Την κουβέντα άνοιξε ο Θανάσης, δίνοντας εικόνες από αληθινές μαρτυρίες για τις μάχες του εργατικού κινήματος στη διάρκεια της κατοχής στην περιοχή του Κερατσινίου και του Πειραιά πριν φτάσουμε στην μάχη της Ηλεκτρικής που ήταν μία σημαντική νίκη για το ΕΑΜ/ΕΛΑΣ. Χαρακτηριστικά είπε "εάν τότε οι Γερμανοί είχαν καταφέρει να ανατινάξουν το εργοστάσιο της Ηλεκτρικής τότε αυτό θα ήταν μια μεγάλη καταστροφή όχι μόνο για το Κερατσίνι αλλά και για όλη την Αθήνα".

Το λόγο πήρε ο Μιχάλης τονίζοντας τη διαδικασία της απελευθέρωσης και τις μάχες που έδωσε τότε το εργατικό κίνημα ενάντια στους ναζί. Τόνισε ότι η στρατηγική της ταξικής συνεργασίας του ΚΚΕ οδήγησε το κίνημα της Αντίστασης σε ήττα. Στη συνέχεια της εκδήλωσης είχαμε αρκετές παρεμβάσεις και ερωτήσεις. Μια αρκετά συγκινητική παρέμβαση ήταν αυτή του

κ. Λ. Κοντουδάκη που μας μετέφερε πολλές ιστορίες από τις μάχες του ΕΑΜ στα Χανιά. Η μάχη της Ηλεκτρικής ήταν σπουδαία μάχη όχι μόνο λόγω της νίκης αλλά γιατί θα μας θυμίζει ότι η εργατική τάξη στην πόλη μας έχει πλούσια ιστορία μαχών ενάντια στη φτώχεια και το φασισμό που μας δίνει δύναμη για να συνεχίσουμε.

Ευγενία Βρούσσο

Έκλεισε ο διαγωνισμός για το αεροδρόμιο Καστελλίου στο Ηράκλειο Κρήτης στις 27 Οκτώβρη. Τη μοναδική προσφορά έκανε η κοινοπραξία της εταιρίας ΓΕΚ ΤΕΡΝΑ με την ινδική εταιρία GMR Infrastructure.

Η διαδικασία ολοκληρώθηκε μετά από πολλές αναβολές, ενώ αναμένεται σε περίπου μία εβδομάδα η επίσημη ανακοίνωση αν ο φάκελος της κοινοπραξίας είναι πλήρης σε σχέση με τις προϋποθέσεις του διαγωνισμού, τα τεχνικά χαρακτηριστικά του έργου και την οικονομική προσφορά. Στην κοινοπραξία η ΤΕΡΝΑ συμμετέχει με το 90%, ενώ η GMR με το υπόλοιπο 10%. Ο προϋπολογισμός του έργου είναι 850 εκατομμύρια ευρώ.

Θυμίζουμε ότι η κατασκευή

ΚΑΣΤΕΛΛΙ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ Όχι στο αεροδρόμιο των πολυεθνικών

του αεροδρομίου Καστελλίου έχει ως στόχο την αντικατάσταση του αεροδρομίου Νίκος Καζαντζάκης που βρίσκεται έξω από την πόλη του Ηρακλείου.

Η τοπική πρωτοβουλία «ΟΧΙ αεροδρόμιο στο Καστέλλι-Πρωτοβουλία Πολιτών για τη Διάσωση, Προβολή και Αειφόρο Ανάπτυξη της Πεδιάδος» σε ανακοίνωσή της εντοπίζει τα προβλήματα που θα δημιουργήσει στην περιοχή η δημιουργία του νέου αεροδρομίου στην περιοχή.

«Κατά την κατασκευή του υπολογίζεται ότι θα εκριζωθούν πάνω από 200.000 ελαι-

όδεντρα, θα ταπεινωθούν γύρω βουνά και λόφοι, όγκου 10.7 εκατ. κυβικά μέτρα, ενώ κατά τη λειτουργία του αναμένεται η δραματική υποβάθμιση της γης, του νερού και της αγροτικής παραγωγής τεράστιας έκτασης της ενδοχώρας του Ηρακλείου».

Και προσθέτει ότι: «Δεν έχει αξιολογηθεί το σημαντικό κοινωνικό, οικονομικό κόστος. Εξαιτίας της αλλαγής χρήσεων γης και κυρίως από την υποβάθμιση της ποιότητας και της αξίας των παραγόμενων γεωργικών και κτηνοτροφικών προϊόντων μεγάλης έκτασης της ενδοχώρας, ανα-

μένεται η απώλεια χιλιάδων θέσεων εργασίας και σημαντικού εισοδήματος από τον πρωτογενή τομέα, που αποτελεί τη βάση της οικονομίας της περιοχής. Οι απώλειες αυτές δεν είναι δυνατό να καλυφθούν από τις προβλεπόμενες, χαμηλόμισθες ως επί το πλείστον, θέσεις εργασίας στο νέο αεροδρόμιο. Χιλιάδες αγρότες και κτηνοτρόφοι της ενδοχώρας αναμένεται να μετατραπούν σε άνεργους ή κακοπληρωμένους εργάτες».

Ολόκληρη την ανακοίνωση μπορείτε να διαβάσετε στο μπλογκ της Πρωτοβουλίας (<http://tinyurl.com/hqoe92v>).

Οι συμφωνίες για το Διεθνές Εμπόριο δεν σταματούν την κρίση

Η συνέχεια από τη σελίδα 2

Όμως μάλλον αυτή η συμφωνία έχει καεί. Παρόλο που η TPP υπογράφηκε τον περασμένο Φεβρουάριο, η Χίλαρυ Κλίντον, κάτω από την πίεση της καμπάνιας του Ντόναλντ Τραμπ ενάντια στις παγκόσμιες εμπορικές συμφωνίες, έχει αποσύρει την αρχική της υποστήριξη στη συμφωνία. Όποιος από τους δύο και να μπει τελικά στο Λευκό Οίκο, η TPP μοιάζει δύσκολο να επικυρωθεί από τις ΗΠΑ.

Η TTIP, από την άλλη, πάντα υποστηριζόταν περισσότερο από την ΕΕ παρά από τις ΗΠΑ, σαν ένας τρόπος επανεκκίνησης της ευρωπαϊκής οικονομίας. Είχε ήδη προβλήματα και πριν από το βρετανικό δημοψήφισμα, αλλά το brexit θα αποσύρει έναν από τους πιο ισχυρούς υποστηρικτές της απελευθέρωσης του εμπορίου στις Βρυξέλλες.

Ο πρόσφατος χαμός που έγινε πάνω στην συμφωνία CETA (Comprehensive Economic and Trade Agreement) ανάμεσα στην ΕΕ και τον Καναδά υπογραμμίζει τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει η TTIP. Η CETA, ενώ βρισκόταν πέντε χρόνια υπό διαπραγμάτευση, σχεδόν κατέρρευσε μετά την απόφαση του κοινοβουλίου της Βαλονίας, του γαλλόφωνου μέρους του Βελγίου, να τη μπλοκάρει.

Ένας συμβιβασμός της τελευταίας στιγμής επέτρεψε τελικά η CETA να υπογραφεί το σαββατοκύριακο. Ο Ζαν Κλοντ Γιουνκέρ, πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής τουίταρε: «Η CETA είναι από σήμερα το νέο χρυσό στάνταρ στις εμπορικές συμφωνίες». Ακόμα και για τα δεδομένα του Γιουνκέρ, είναι μια ασυνήθιστα βλακώδης δήλωση.

Μηνύουν τα κράτη

Αυτό στο οποίο εναντιώθηκε το κοινοβούλιο της Βαλονίας ήταν το κομμάτι εκείνο της CETA που θέτει σε λειτουργία ένα μηχανισμό ISDS (σ.τ.μ μηχανισμός επίλυσης διαφορών Επενδυτή-κράτους). Το ISDS της CETA επιτρέπει σε πολυεθνικές επιχειρήσεις να μηνύουν τα κράτη που την υπογράφουν αν θεωρούν ότι αυτά επέφεραν οικονομική βλάβη στα συμφέροντά τους στα πλαίσια της συμφωνίας.

Το ISDS περιλαμβάνεται επίσης στην TPP και στην TTIP δίνοντας περισσότερη εξουσία στις πολυεθνικές πάνω σε εκλεγμένες κυβερνήσεις. Η εκδοχή αυτού του μηχανισμού στην TTIP έχει αποτελέσει στη Γερμανία ένα μεγάλο παράγοντα αντιπολίτευσης στην αμερικανο-ευρωπαϊκή συμφωνία. Ενώ με το συμβιβασμό που έσωσε τη CETA, το Βέλγιο και η Βαλονία επιτρέπουν στην καναδοευρωπαϊκή συμφωνία να εφαρμοστεί μόνο μερικώς, κρατώντας την άρνησή τους απέναντι στο ISDS. Η CETA δεν έχει ακόμη «περάσει τον κάβο».

Στο μεταξύ, η ανάπτυξη του παγκόσμιου εμπορίου βρίσκεται σε οξεία επιβράδυνση. Ο αρθρογράφος των Financial Times, Μάρτιν Γουλφ έγραψε την περασμένη βδομάδα: «Ανάμεσα στο 1960 και το 2015, το παγκόσμιο εμπόριο αυξήθηκε κατά μέσο όρο κατά 6,6%, ενώ το παγκόσμιο ΑΕΠ αυξήθηκε κατά μέσο όρο 3,5%. Όμως το τελευταίο διάστημα 2008-2015, ο μέσος όρος ετήσιας ανάπτυξης του παγκόσμιου εμπορίου ήταν κατά μέσο όρο 3,4% ενώ το παγκόσμιο ΑΕΠ μεγάλωσε κατά 2,4%. Όχι μόνο η ανάπτυξη του εμπορίου επιβραδύνεται, αλλά το χάσμα ανάμεσα στην ανάπτυξη του εμπορίου και την ανάπτυξη του ΑΕΠ έχει πέσει δραστικά».

Τίποτε από αυτά δεν σημαίνει ότι ο νεοφιλελευθερισμός έχει τελειώσει. Αλλά η οικονομική στασιμότητα του παγκόσμιου καπιταλισμού μετά το κραχ του 2007-08 τον κάνει όλο και πιο αδύνατο.

KΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

“Εγώ, ο Ντάνιελ Μπλέικ”

– συγκληονιστικός Κεν Λόουτς

“**Η** σύγχρονη μεγάλη βιομηχανία εξισώνει σε τέτοιο τεράστιο βαθμό τις οικονομικές συνθήκες όλων των χωρών που αγκάλιασε, που είναι ζήτημα αν έχω να πω τίποτα άλλο στο Γερμανό αναγνώστη από ό,τι είπα στον Αμερικανό και στον Αγγλο”, έγραφε ο Φρίντριχ Ένγκελς τον Ιούλη του 1892 στον πρόλογο της Γερμανικής έκδοσης ενός από τα σημαντικότερα πρώιμα έργα του (50 σχεδόν χρόνια μετά την πρώτη κυκλοφορία του το 1845) “Η κατάσταση της εργατικής τάξης στην Αγγλία”.

Αυτός θα μπορούσε να είναι και ο τίτλος της νέας ταινίας του **Κεν Λόουτς**, όχι μόνο γιατί παρουσιάζει με τον πιο σκληρό τρόπο την σημερινή κατάσταση της εργατικής τάξης στην Αγγλία, αλλά επιπλέον γιατί αυτή η εικόνα μπορεί πραγματικά να περιγράψει την κατάσταση της εργατικής τάξης στα κράτη του ανεπτυγμένου καπιταλισμού σε όλο τον πλανήτη.

“Εγώ ο Ντάνιελ Μπλέικ, κάνω αίτηση για επίδομα αναπηρίας” γράφει σε μια από τις επίσημες φόρμες που συμπληρώνει ο Ντάνιελ Μπλέικ όταν μετά από ένα καρδιακό επεισόδιο που τον βρήκε πάνω στη σκαλωσιά στην οικοδομή που δουλεύει εδώ και δεκαετίες, αναγκάζεται να ζητήσει επίδομα. Ο σημαντικότερος εν ζωή Άγγλος σκηνοθέτης και βετεράνος του πολιτικού σινεμά Κεν Λόουτς, στην καινούρια του ταινία “I, Daniel Blake” (Εγώ, ο Ντάνιελ Μπλέικ) που πήρε το Χρυσό Φοίνικα στο φετινό φεστιβάλ των Κανών και βγαίνει στα σινεμά αυτή την Πέμπτη 3/11, κινηματογραφεί τη ζωή του Ντάνιελ.

Στις εργατογειτονιές του Νιούκαστλ, η ιδιωτική εταιρία που έχει αναλάβει την διαδικασία επιλογής των επιδοτούμενων για λογαριασμό του κράτους αρνείται να αποδεχτεί την διάγνωση της καρδιοπάθειας του Ντάνιελ και επιμένει να τον αναγκάζει να ψάχνει για δουλειά έτσι ώστε να μπορεί

να συνεχίσει να αιτείται, τουλάχιστον για το επίδομα ανεργίας. Στις ουρές του γραφείου για τα επιδόματα ο Ντάνιελ γνωρίζει την Κέιτι, μια άνεργη μητέρα δυο παιδιών που δυσκολεύεται να βρει ακόμα και το φαγητό για τον γιο και την κόρη της.

Ίδια συναισθήματα

Οι ζωές του μεσόκοπου καρδιοπαθούς οικοδόμου ή της ανύπαντρης Κέιτι που στέκεται στις ουρές των συσσιτίων παλεύοντας για την επιβίωση της μονογονεϊκής της οικογένειας φαντάζουν σαν υποδεέστερες, μίζερες και εντελώς καθημερινές, ειδικά δίπλα στις ηρωικές μορφές των επαναστατών που επανειλημμένως ο Λόουτς έχει παρουσιάσει στην μεγάλη οθόνη. Και όμως τα ίδια συναισθήματα οργής και μίσους απέναντι στο σύστημα αλλά και του θαυμασμού, του σεβασμού και της ηρωικότητας που γεννιούνται στο “Γη και Ελευθερία” ή στο “Ο άνεμος χορεύει το κριθάρι” κατακλύζουν και το θεατή του “Εγώ, ο Ντάνιελ Μπλέικ”.

Ο Κεν Λόουτς αποφασίζοντας να ασχοληθεί με το θέμα της ανεργίας και της επιβίωσης της εργατικής τάξης στην Βρετανία καταφέρνει να δημιουργήσει ένα αριστούργημα. Η μαεστρία που χειρίζεται το αστικό αγγλικό τοπίο, με την παρουσίαση της διαβάθμισης της πόλης, το σύγχρονο κέντρο που κρύβει περίτεχνα τη σκληρή ζωή στις εργατογειτονιές και στις βιομηχανικές ζώνες, αλλά και ο τρόπος που δουλεύει με τους ηθοποιούς, σε μια ντοκιμαντερίστικου τύπου υποκριτική, είναι στοιχεία της φιλμογραφίας του. Όμως αυτή η ταινία πάει ένα βήμα πιο πέρα. Αυτή η μάχη για την επιβίωση που βιώνουν εκατομμύρια άνθρωποι στις ανεπτυγμένες μεταγαλουπόλεις του καπιταλισμού είναι που

μετατρέπει την ταινία του Λόουτς από κινηματογραφικό σε πολιτικό γεγονός.

“Αυτό είναι που ζούμε στην καθημερινότητά μας. Τα δεξιά ΜΜΕ έχουν καταφέρει να παρουσιάζουν αυτούς που ζητάνε αξιοπρεπή επιδόματα σαν ζητιάνους. Παρουσιάζουν μονίμως τις κυβερνητικές απόψεις αλλά κρύβουν την δική μας ακόμα και όταν παλεύουμε και βγαίνουμε στου δρόμους. Όμως αυτή η ταινία λέει την αλήθεια, περιγράφει αληθινές ιστορίες”, τόνισε μιλώντας στην εφημερίδα **Socialist Worker** (Σοσιαλιστής Εργάτης) του Λονδίνου η **Πόλα Πέτερς** ακτιβίστρια, μια από τις ηγετικές μορφές του αναπηρικού κινήματος της Αγγλίας και βασικό μέλος της πρωτοβουλίας Ανάπηροι Ενάντια στις Περικοπές (Disabled People Against Cuts – Dpac).

Δεν είναι η πρώτη φορά που ο στρατευμένος στην αριστερά Λόουτς γίνεται η φωνή των φτωχών. Στην αρχή ακόμα της πορείας του, το 1966, προβάλλεται στο BBC η σειρά “Cathy Come Home” που αφηγείται την ιστορία ενός νεαρού ζευγαριού, της Κάθι και του Ρεγκ. Όταν ο Ρεγκ τραυματίζεται χάνει τη δουλειά του και λίγο μετά χάνουν και το σπίτι τους. Τότε αρχίζουν να ζουν παράνομα σε άδεια σπίτια και σε καταφύγια για τους άστεγους. Στο τέλος οι κοινωνικές υπηρεσίες τους παίρνουν το παιδί. Η αποδοχή εκείνης της σειράς από το κοινό ήταν τόσο μεγάλη που πολλοί την θεωρούν ακόμα ως βασικό σημείο πίεσης για τις παροχές που θα έδινε το Βρετανικό κράτος απέναντι στους άστεγους στις αρχές της δεκαετίας του ’70.

Αυτή είναι και η μαγεία του σινεμά του Λόουτς: αποτελεί πυξίδα για το πολιτικό σινεμά γιατί τελικά γίνεται όπλο στα χέρια του κινήματος και των καταπιεσμένων.

K.M.

Η Λαμπεντούζα έγινε παράσταση

Και στην Αθήνα και στα Χανιά ανεβαίνει τις επόμενες μέρες το έργο του Άντερς Λουστγκάρτεν, “Λαμπεντούζα”.

Πρόκειται για την ιστορία του Στέφανου, ενός ψαρά από τη Λαμπεντούζα που έχει φτάσει στο σημείο να περισυλλέγει πρόσφυγες, αν δεν μαζεύει τα πτώματά τους. Την ίδια στιγμή στην Αγγλία η Ντενιζ μια Κινεζοεγγλέζα εργαζόμενη φοιτήτρια, πηγαίνει πόρτα πόρτα για να μαζέψει δόσεις καταναλωτικών δανείων για λογαριασμό μιας εισπρακτικής εταιρείας. Είναι μιγάδα, είναι διαφορετική και εισπράττει διακρίσεις από εκείνους που θέλουν να την ξεφορτωθούν. Άβολες δουλειές, για ανθρώπους που η φτώχεια, η κρίση, η ανεργία τους έχουν ρίξει στο περιθώριο. Κι όμως υπάρχει ελπίδα και ζεστασιά, που θα τη βρουν εκεί που καθόλου δεν το περιμένουν.

Η παράσταση που είναι ένα πραγματικό χτύπημα στο ρατσισμό αλλά και ένα δυνατό μήνυμα αλληλεγγύης και ανθρωπισμού συγκλόνισε όταν ανέβηκε για πρώτη φορά στο Σόχο του Λονδίνου το 2015 και αμέσως άρχισε να παίζεται σε διάφορα μέρη σε Αμερική και Ευρώπη.

“Ναι, η «Λαμπεντούζα» του Άντερς Λουστγκάρτεν αποτελεί μια τεράστια εμπειρία ζωής, ένα φάρο φωτεινό, που φωτίζει τον δρόμο της απελευθέρωσης κι όχι τον δρόμο του μαρτυρίου και της καταστολής”, αναφέρει γράφοντας για την παράσταση ο **Ειρηναίος Μαράκης** εξηγώντας πως, “το έργο παίρνει θέση στα σημαντικά ζητήματα του καιρού μας κι εκφράζει αυτό που πολλοί θέλουν να εκφράσουν αλλά που η καθημερινή αλλοτρίωση δεν τους επιτρέπει”.

Η παράσταση ανεβαίνει στα **Χανιά** από το Θέατρο Κυδωνία και την Εταιρεία Θεάτρου Μνήμη στις **4-5-6** και **11-12-13** Νοέμβρη.

Και στην Αθήνα η παράσταση ξεκίνησε να παίζεται από τις 28/10 και για κάθε **Τετάρτη, Παρασκευή, Σάββατο** και **Κυριακή** στο **Θέατρο του Ν. Κόσμου** σε σκηνοθεσία **Βαγγέλη Θεοδωρόπουλου**.

Οι Ικαριώτες πρόσφυγες

Το Σάββατο 5 Νοέμβρη στις 8μμ, στις 7 Στροφές (πλατεία Ευγένειας, Νικομηδείας 27-29) στο Κερατσίνι παρουσιάζεται για πρώτη φορά κομμάτι από το ντοκιμαντέρ «Έλληνες πρόσφυγες πολέμου στο Β’ Παγκόσμιο Πόλεμο – η περίπτωση των Ικαριωτών» που ετοιμάζει ο τομέας «Νέων Μέσων» της ΕΡΤ. Η εκδήλωση, στην οποία θα παρευρεθούν συντελεστές της παραγωγής, είναι αφιερωμένη στους πρόσφυγες του τότε και του τώρα και έρχεται λίγες μόλις μέρες πριν την επίσημη παρουσίαση του ντοκιμαντέρ από την ψηφιακή ΕΡΤ.

Στην έρευνα μιλούν πολλοί επιζώντες της περιόδου εκείνης παρουσιάζοντας τις συνθήκες που οδήγησαν πάνω από 3.000 Ικαριώτες να γίνουν πρόσφυγες. Οι πρόσφυγες πολέμου **Μάκης Καβουριάρης**, **Σπύρος Πλακίδας**, **Χρήστος Σταυρινάδης**, **Νίκος Καρίμαλης**, **Αντιγόνη Ρωμυλίου**, **Πάτρα Σιμάκη** – **Σπέη**, **Ευαγγελία Καρούτσου** – **Τσαντίρη**, **Μαρία Πατεράκη**, θυμούνται την προσφυγική τους διαδρομή. Επίσης παρουσιάζεται η ιστορία του Ικαριώτη ήρωα **Φώτη Σπανού**, που εκτός των στρατιωτικών κατορθωμάτων έσωσε και πολύ κόσμο από την πείνα. Πολλοί είναι και οι απόγονοι προσφύγων εξιοστορούν τις περιπέτειες των προγόνων τους όπως αυτοί τους τις αφηγήθηκαν.

ΙΣΠΑΝΙΑ Κυβέρνηση ζόμπι

Έντεκα μήνες μετά τις εκλογές της 20ης Δεκέμβρη 2015 και τέσσερις μήνες μετά τις νέες εκλογές του περασμένου Ιούνη, το ισπανικό κράτος έχει πλέον κυβέρνηση, την “ολοκαίνουργια” κυβέρνηση του Μαριάνο Ραχόι, που κυβερνάει από το 2011 και μύριζε σαπίλα ήδη πριν από τις εκλογές.

Το ισπανικό πολιτικό σύστημα κατέφερε με νύχια και δόντια -κυριολεκτικά- να στήσει μια κυβέρνηση μετά από δυο εκλογικές αναμετρήσεις, αλλά δεν μπορεί να πανηγυρίσει την επιτυχία του, γιατί ξέρει ότι ο τρόπος με τον οποίο τα κατάφερε προμηνύει αναστάτωση πολύ γρήγορα. Στην πορεία αυτής της προσπάθειας, κατόρθωσαν να μισοδιαλύσουν το **Σοσιαλιστικό Κόμμα** και να μετατρέψουν τη συμμαχία **Ποδέμος-Ενωμένης Αριστεράς** σε επί της ουσίας αξιωματική αντιπολίτευση.

Το Λαϊκό Κόμμα του Ραχόι στήνει την νέα του κυβέρνηση με τις ψήφους των **Θιουδαδάνος** (“Πολίτες”, δεξιό κόμμα που πριμοδοτήθηκε από τα ΜΜΕ τα τελευταία δύο χρόνια ως πιθανή εναλλακτική απέναντι στην κρίση των δυο παλιών κομμάτων) και του Σοσιαλιστικού Κόμματος (PSOE). Η νέα ηγεσία του PSOE για το καλό της... πατρίδος,

απείχε από την ψήφο εμπιστοσύνης, για να δώσει τη δυνατότητα στον Ραχόι να φτιάξει κυβέρνηση και να μην συνεχίσει η χώρα σε ακυβερνησία.

Όλοι παραδέχονταν ότι η κυβέρνηση του Ραχόι ήταν μια αδύναμη κυβέρνηση ήδη πριν από τις εκλογές. Και τώρα, πρέπει να συνεχίσει, επιβάλλοντας μέτρα που δεν κατάφερε να επιβάλει στα τέσσερα χρόνια που είχε την πλειοψηφία, αλλά ως κυβέρνηση κοινοβουλευτικής μειοψηφίας. Η κυβέρνηση Ραχόι αφού πέρασε μια σειρά σκληρά μέτρα στην αρχή της θητείας της -με πιο σημαντικό τον αντεργατικό νόμο που έδωσε ακόμη μεγαλύτερα περιθώρια στα αφεντικά να αλλάζουν εργασιακές σχέσεις, στη συνέχεια οι δυνατότητές της στόμωσαν, μπροστά στη γενικευμένη αντίσταση, την άνοδο της Αριστεράς, αλλά και έναν κύκλο τεράστιων σκανδάλων.

Απώλεια

Η μακροσυρτή κρίση των δύο μεγάλων κομμάτων μεταφράζεται σε απώλεια εννιά εκατομμυρίων ψήφων από το 2008 ως τις εκλογές του περασμένου Ιούνη - από 22,5 εκατομμύρια ψήφους έπεσαν στα 13,3. Όλα αυτά, οδηγούσαν ακόμη και σημαντικό τμήμα της ίδιας της

Διαδήλωση στη Βαλένθια ενάντια στις περικοπές στην Παιδεία την περασμένη βδομάδα

δεξιάς, στο συμπέρασμα ότι για να σταθεροποιηθεί το σκηνικό, ο Ραχόι έπρεπε να πάει σπίτι του. Τώρα αναγκάζονται να τον στηρίξουν, τυπικά για τέσσερα ακόμη χρόνια, στηριγμένο σε δύο πολιτικές πατερίτσες.

Παράλληλα, η ΕΕ δεν άργησε ούτε στιγμή να τριξεί τα δόντια. Σε επιστολή που έστειλε στην ισπανική κυβέρνηση απαιτεί άμεσα περικοπές 5,5 δισεκατομμυρίων ευρώ από τον προϋπολογισμό του 2017, μιας και όπως λέει, ο προϋπολογισμός που έχει κατατεθεί ήταν της υπηρεσιακής κυβέρνησης. Η ΕΕ “κατανο-

εί” ότι μια υπηρεσιακή κυβέρνηση δεν έχει μεγάλες δυνατότητες, αλλά μια κανονική κυβέρνηση πρέπει να κατεβάσει το έλλειμμα στο 3,1%, αντί για το 3,6% που ήταν το σχέδιο της υπηρεσιακής. Η ΕΕ έχει κάνει αρκετή υπομονή με τον Ραχόι. Τον πιέζουν εδώ και τρία χρόνια να επιταχύνει τις περικοπές, αλλά του άφηναν πάντα και περιθώριο, καθώς δεν ήθελαν να χαλάσουν ένα από τα ελάχιστα παραδείγματα μιας μονοκομματικής δεξιάς κυβέρνησης. Τώρα, όλοι οι σχεδιασμοί πρέπει να ξεκινήσουν από την αρχή.

Το μεγάλο πολιτικό γεγονός δεν είναι ο σχηματισμός κυβέρνησης, αλλά η τεράστια κρίση που έχει ξεσπάσει στο PSOE. Ολόκληρη η προεκλογική εκστρατεία του PSOE ήταν στηριγμένη στο ότι αποτελούσε την μοναδική, σοβαρή εναλλακτική λύση απέναντι στη συνέχιση της διεφθαρμένης διακυβέρνησης του Ραχόι. Η ρητορική αυτή και η αντι-δεξιά ψήφος του κόσμου έγινε πατσαβούρι και το PSOE αποφάσισε να γίνει το κοινοβουλευτικό στήριγμα της Δεξιάς.

Η στροφή πραγματοποιήθηκε μέσω πραξικοπήματος. Ο μέχρι πρόσφατα ηγέτης του κόμματος, **Πέδρο Σάντσεθ**, αποπέμφθηκε καθώς παραιτήθηκε η πλειοψηφία της εκτελεστικής γραμματείας του κόμματος. Η εφημερίδα **Ελ Παίς**, η “ναυαρχίδα” της ισπανικής κεντροαριστεράς, είχε ξεκινήσει ανοιχτό πόλεμο κατά του Σάντσεθ, ζητώντας να στηριχθεί ο Ραχόι πάση θυσία και να κοπούν οι οποιεσδήποτε σκέψεις για κυβέρνηση της “αριστεράς”. Ο **Φελίπε Γκονθάλεθ**, ο ιστορικός ηγέτης του κόμματος, και σκιώδης συντονιστής της πιο δεξιάς πτέρυγας έριξε το βάρος του για να αποτελειώσει τον Σάντσεθ. Το κόμμα ωστόσο βρίσκεται σε τέτοια κατάσταση που κανείς δεν μπορούσε να αναλάβει την ηγεσία -και μια “επιτροπή διαχείρισης” ανέλαβε να δώσει το ΟΚ στον Ραχόι. 15 βουλευτές του κόμματος δεν υπάκουσαν στη γραμμή της αποχής και καταψήφισαν τη Δεξιά. Ο ίδιος ο Σάντσεθ παραιτήθηκε από βουλευτής, δηλώνοντας ότι θα διεκδικήσει ξανά την ηγεσία του κόμματος.

Η βάση του κόμματος έχει υποστεί σοκ. Τα

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ Βαθιά κρίση

κεντρικά γραφεία του κόμματος στη διάρκεια των εσωκομματικών ψηφοφοριών ήταν περικυκλωμένα από διαδηλωτές, μέλη του PSOE ενάντια στους αποστάτες.

Η κρίση του PSOE έχει επιπτώσεις πολλαπλής αποσταθεροποίησης για το ισπανικό κράτος. Το PSOE υπήρξε ο βασικός πυλώνας για την ομαλή και ελεγχόμενη μετάβαση από τη δικτατορία του Φράνκο στη δημοκρατία. Στα χρόνια της δεκαετίας του '70, η δεξιά ήταν δύσκολα διακρινόμενη από τους μηχανισμούς του Φράνκο και αδύναμη για να στήσει σοβαρό και ενιαίο κόμμα. Ήταν το PSOE που ανέλαβε να βγάλει τα κάστανα από τη φωτιά, υπογράφοντας (μαζί με το ΚΚ) τις συμφωνίες της Μονκλόα που έδιναν άφεση αμαρτιών στη φρανκική δεξιά. Η **UGT**, το συνδικάτο που μέχρι σήμερα συνδέεται με το PSOE, μετατράπηκε στο βασικό εργαλείο εγγύησης της κοινωνικής ειρήνης.

Το 1982 ανέλαβε την εξουσία, εκφράζοντας όλη τη διάθεση της αλλαγής μετά από 45 χρόνια δικτατορίας και δεξιάς, και έκανε τη στροφή προς τις πολιτικές λιτότητας με το καλημέρα, πολύ πιο γρήγορα από την κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ ή την κυβέρνηση Μιτεράν στη Γαλλία. Το 1986 ο Γκονθάλεθ μετατράπηκε σε ήρωα της άρχουσας τάξης, καταφέροντας να κερδίσει το Ναι σε δημοψήφισμα για την παραμονή στο ΝΑΤΟ, παρότι το PSOE ήταν υποτίθεται μέχρι πρόσφατα αντι-

ΝΑΤΟϊκό. Στην αρχή της τρέχουσας κρίσης ήταν η “σοσιαλιστική” κυβέρνηση Θαπατέρο που ξεκίνησε την επίθεση για χάρη της αποπληρωμής του χρέους, και τελικά ηττήθηκε ανοίγοντας δρόμο στον Ραχόι.

Υπάρχει μια ακόμη διάσταση που κάνει την κρίση του PSOE ακόμη πιο επικίνδυνη για το ισπανικό κατεστημένο. Πρόκειται για το καταλανικό ζήτημα. Χωρίς το PSOE, δύσκολα θα είχε αποφύγει το ισπανικό κράτος την εδαφική διάσπαση μετά την πτώση της δικτατορίας. Ανάμεσα στα ιστορικά κατορθώματα του Γκονθάλεθ ήταν ένα διαρκές πάρε-δώσε με τον καταλανικό εθνικισμό που κράτησε την Ισπανία ενιαία. Τώρα, το πάνω χέρι στο PSOE το παίρνει η ανδαλουσιανή πτέρυγα που είναι οι πιο προκλητικά “αντι-καταλανοί” (και αντι-βάσκοι). Από τους 15 βουλευτές που δεν υπάκουσαν στη γραμμή, οι επτά είναι από την Καταλωνία. Απειλείται άμεσα η εδαφική διάσπαση πρώτα του ίδιου του PSOE. Αποτέλεσμα είναι ότι η νέα κυβέρνηση πέρα από την κλασική δεξιά, στηρίζεται στους Θιουδαδάνος (που έχουν τις ρίζες τους στον αντι-καταλανισμό) και στην πιο αντι-καταλανική πτέρυγα του PSOE, την ίδια στιγμή που στην Καταλωνία κυβερνάει μια τοπική κυβέρνηση η οποία δηλώνει ανοιχτά ότι οδεύει προς την κήρυξη ανεξαρτησίας.

Νίκος Λούντος

Αποχές και διαδηλώσεις

Η νέα κυβέρνηση δεν έχει περίοδο χάριτος από κανέναν. Αντίθετα μάλιστα, το κίνημα στο ισπανικό κράτος εν μέρει περιμενε με ανυπομονησία το σχηματισμό μιας κυβέρνησης για να οργανώσει τους αγώνες πιο συγκεκριμένα. Την περασμένη βδομάδα, δάσκαλοι, καθηγητές και φοιτητές βγήκαν στους δρόμους με στάσεις εργασίας και αποχές από τα μαθήματα ανά περιφέρεια κόντρα στις περικοπές στην παιδεία και στην επιβολή νέου πιο σκληρού συστήματος εξετάσεων.

Η μέρα δράσης οργανώθηκε με πρωτοβουλία της ριζοσπαστικής αριστεράς μέσα στα συνδικάτα των εκπαιδευτικών και μετατράπηκε σε ένα μαζικό πανηγύρι - με πορείες ακόμη και μαθητών δημοτικού στα χωριά της Ανδαλουσίας (όπου, καθόλου ασήμαντο, κυβερνάει η **Σουσάνα Ντίαθ**, η επίσημη εκπρόσωπος της δεξιάς πτέρυγας του PSOE). Ήδη προετοιμάζονται βήματα για μια αποχή φοιτητών σε όλη τη χώρα για τις 24 Νοέμβρη. Ενώ η πρωτοβουλία “Πορείες Αξιοπρέπειας” που έχει μετατραπεί σε συντονισμό όλων των επιμέρους κινημάτων αφού έκανε μια πετυχημένη βδομάδα δράσης τον Οκτώβρη καλεί σε συλλαλητήρια στις 19 Νοέμβρη.

Μέσα σε όλα αυτά, η Αριστερά ξαναπαίρνει κουράγιο. Το Ποδέμος και η Ενωμένη Αριστερά, τα είχαν βάψει μαύρα μετά τις εκλογές του Ιούνη, κατηγορώντας τον κόσμο ότι φοβήθηκε την “αστάθεια”. Κυνηγούσαν τον Πέδρο Σάντσεθ παρακαλώντας τον να κάνει κυβέρνηση μαζί τους. Αν είχε πετύχει αυτό το σενάριο, τα ίδια πραξικοπήματα που έκαναν οι αποστάτες εντός του PSOE θα τα είχε υποστεί η κυβέρνησή τους. Ο **Πάμπλο Ιγκλέσιας** επιχειρεί μια στροφή στα αριστερά του Ποδέμος, κάνοντας αυτο-κριτική για την υπερβολική συγκέντρωση στους θεσμούς και υποτίμηση των κινημάτων. Ο ίδιος βέβαια μόλις πριν από ένα μήνα, έλεγε πως η αλλαγή των πραγμάτων από το πεζοδρόμιο ανήκει οριστικά στο παρελθόν. Είναι η αταλάντευτη επιμονή των κινημάτων στο ισπανικό κράτος που επιβάλλει αυτές τις αλλαγές γραμμής των ρεφορμιστικών ηγεσιών. Και η ίδια δύναμη είναι που μπορεί να καθορίσει ότι η ζωή της νέας κυβέρνησης του Ραχόι θα είναι πολύ σύντομη.

ΗΠΑ Ένα οργισμένο “εκλογικό σώμα”...

Μια βδομάδα μετά τις αμερικάνικες προεδρικές εκλογές στις 8 Νοέμβρη, ο απερχόμενος πρόεδρος των ΗΠΑ, ο Μπάρακ Ομπάμα θα επισκεφτεί την Αθήνα και θα συναντηθεί με τον Παυλόπουλο και τον Τσίπρα. Ο Αμερικάνος πρόεδρος θα έρθει στις 15 Νοέμβρη τη μέρα που θα ξεκινάνε οι εκδηλώσεις και οι διαδηλώσεις για την εξέγερση του Πολυτεχνείου.

Είναι σημάδι της κατάντιας της κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ να «καταφέρει» αυτή την σύμπτωση. Ακόμα και ο Σημίτης το 1999 είχε σπρώξει την επίσκεψη του Μπιλ Κλίντον μετά το τρίημερο του Πολυτεχνείου. Η κυβέρνηση προσπαθεί να πλασάρει αυτή την επίσκεψη σαν βήμα της ρεαλιστικής –υποτίθεται– στρατηγικής της για την «ελάφρυνση» του χρέους και σαν απόδειξη των προοδευτικών διεθνών συμμαχιών της. Το κάνει την στιγμή που η αίγλη του Ομπάμα έχει ξεφτίσει.

Διάψευση

Όταν το 2008 εκλεγόταν ο πρώτος Μαύρος πρόεδρος στην ιστορία των ΗΠΑ, οι ελπίδες για την «αλλαγή» που υποσχόταν συγκινούσαν εκατομμύρια στις ΗΠΑ και σε όλον τον κόσμο. Ήταν χαρακτηριστικό ότι για την Ομπάμα είχαν ψηφίσει σε εντυπωσιακά ποσοστά η νεολαία, οι ισπανόφωνοι, οι γυναίκες και οι πιο φτωχοί. Ακόμα και το 2012 όταν ο Ομπάμα επανεκλέχτηκε η εικόνα δεν είχε αλλάξει: το 63% των ψηφοφόρων του είχαν εισόδημα από 30 χιλιάδες δολάρια το χρόνο και κάτω.

Ο Ομπάμα διέψευσε αυτές τις ελπίδες. Οι πολιτικές του ωφέλησαν τον αμερικάνικο καπιταλισμό, αλλά

έκαναν πολύ λίγα ως τίποτα για τους εργάτες και τους φτωχούς. Το 2014 το μέσο ετήσιο εισόδημα σε κάθε νοικοκυριό ήταν 4 χιλιάδες δολάρια μικρότερο από το 2007. Η πιο προβεβλημένη μεταρρύθμισή του, για την υγειονομική περίθαλψη, θα σημάνει ότι το 2023 θα υπάρχουν ακόμα 31 εκατομμύρια Αμερικάνοι χωρίς καμιά απολύτως κάλυψη (από τα 45 εκατομμύρια το 2012) αλλά εν τω μεταξύ θα έχει γεμίσει ακόμα περισσότερο τα θησαυροφυλάκια των εταιρειών που λυμαίνονται την Υγεία.

Ακόμα και οι ελπίδες ότι η εκλογή του θα ήταν η αρχή του τέλους για τον ρατσισμό, έχουν διαψευστεί οικτρά –με τις εκατοντάδες δολοφονίες Μαύρων από την αστυνομία

(258 το 2015, 173 μέχρι τον Σεπτέμβρη του 2016) που πυροδότησαν ένα ολόκληρο κίνημα στις ΗΠΑ με σύνθημα **black lives matter**.

Στην εξωτερική πολιτική ο Ομπάμα έκανε μια στροφή από την εποχή του προκατόχου του Μπους. Εν μέρει, αυτή η στροφή αντανάκλα την πραγματικότητα που αντιμετωπίζει ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός. Οι πόλεμοι στο Αφγανιστάν και το Ιράκ κατέληξαν σε ακριβοπληρωμένες ήττες και οι προτεραιότητες μετατοπίζονται στον Ειρηνικό, για την αντιμετώπιση της Κίνας.

Όμως, αυτό δεν σημαίνει ότι ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός έπαψε να είναι σε πόλεμο επί θητείας Ομπάμα. Από το 2009 μέχρι σήμερα, περισσότεροι από 2.500 άνθρωποι

έχουν χάσει τη ζωή τους από επιθέσεις των μη-επανδρωμένων αεροσκαφών (drones) από το Πακιστάν μέχρι την Σομαλία. Αυτές τις επιθέσεις τις είχε εγκαινιάσει ο Μπους και τις κορύφωσε ο Ομπάμα. Αυτή τη στιγμή αμερικάνικα αεροπλάνα βομβαρδίζουν σε Συρία και Ιράκ.

Κρίση

Τόσο η Κλίντον όσο κι ο Τραμπ είναι αντιπρόσωποι μιας πολιτικής ελίτ που στο μυαλό των περισσότερων Αμερικάνων μοιάζει όλο και πιο απομακρυσμένη από τις έγνοιες και τα προβλήματά τους. Η ίδια η επιρροή του Τραμπ σε κάποιες από τις πιο φτωχές κατηγορίες των λευκών Αμερικάνων είναι δείγμα αυτής της αποξένωσης και της κρίσης.

Όμως, η αμφισβήτηση και η αποξένωση δεν πάνε μόνο προς τα δεξιά, όπως θέλουν να μας πείσουν τα «επίσημα» ΜΜΕ που προωθούν την υποψηφιότητα της Κλίντον ως το «μικρότερο κακό».

Η καμπάνια του Μπέρνι Σάντερς για το χρίσμα των Δημοκρατικών είναι η ζωντανή απόδειξη της αριστερής στροφής μεγάλων τμημάτων της αμερικάνικης κοινωνίας. Ο Σάντερς αυτοαποκαλείται «δημοκρατικός σοσιαλιστής», και κήρυττε μια «πολιτική επανάσταση» για το 99% ενάντια στο πλουσιότερο 1% του πληθυσμού –το σύνθημα δηλαδή του κινήματος **Occupy** το 2012.

Είναι ενδεικτικός ο αριθμός των ψήφων που συγκέντρωσαν ο Σάντερς και ο Τραμπ στις καμπάνιες τους. Ο Σάντερς 9,3 εκατομμύρια και ο Τραμπ 10,6 εκατομμύρια. Στην κατηγορία αυτών που έχουν εισόδημα από 30 χιλιάδες δολάρια το χρόνο και κάτω, ο Σάντερς πήρε 1.670.000 ψήφους και ο Τραμπ 1.272.000.

Οι ΗΠΑ δεν είναι μόνο η χώρα των Τραμπ και των Κλίντον, των ρατσιστών και των πολεμοκάπηλων. Είναι και η χώρα όπου τα κινήματα ξαναγεννιούνται εδώ και χρόνια. Από το αντιπολεμικό κίνημα μέχρι το **Occupy**. Από τις απεργίες των δασκάλων στο Ουισκόνσιν και το Σικάγο μέχρι τους αγώνες στα φαστ-φουντ που κερδίζουν τα 15 δολάρια την ώρα για κατώτατο μισθό και το αντιρατσιστικό κίνημα που ξαναβγαίνει στους δρόμους.

Σε αυτούς τους αγώνες και τα κινήματα βρίσκεται η ελπίδα της αλλαγής και αυτά θα βρει μπροστά του όποιος κι αν κερδίσει τις εκλογές.

Λέανδρος Μπόλαρης

...απέναντι σε ένα πολεμοχαρο γεράκι και έναν σεξιστή ρατσιστή

Το «επίσημο» πολιτικό σκηνικό στις ΗΠΑ πηγαίνει όλο και πιο δεξιά. Την αμερικάνικη προεδρία θα την διεκδικήσουν την επόμενη βδομάδα η Χίλαρι Κλίντον και ο Ντόναλντ Τραμπ. Είναι οι λιγότερο δημοφιλείς υποψήφιοι πρόεδροι στην σύγχρονη ιστορία των ΗΠΑ. Δεν είναι παράξενο. Η Κλίντον «χρειάζεται» τον Τραμπ για να φανεί πιο προοδευτική και ο Τραμπ «χρειάζεται» την Κλίντον για να δείξει ότι είναι «ενάντια στο κατεστημένο». Δεν υπάρχει επιλογή του μικρότερου κακού ανάμεσα στους δυο τους.

Ο Τραμπ είναι ένας ρατσιστής και σεξιστής κροίσος που κολυμπάει στα δισεκατομμύρια. Μια από τις διάσημες ατάκες του ήταν «το όμορφο σε μένα είναι ότι είμαι τόσο πολύ πλούσιος». Τις προηγούμενες μέρες έκαναν το γύρο του κόσμου διαρροές που αποκάλυπταν πως κοκορευόταν για τις επιδόσεις του στην σεξουαλική παρενόχληση. Ο Τραμπ υπόσχεται να απελάσει έντεκα εκατομμύρια «παράνομους» μετανάστες και

υπόσχεται ότι θα χτίσει «ένα πραγματικά μεγάλο τείχος» στα νότια σύνορα για να μην μπαίνουν οι μετανάστες από το Μεξικό. Ζητάει πιο σκληρά μέτρα ενάντια στους Μουσουλμάνους που ζουν στις ΗΠΑ και θέλει να «λύσει τα χέρια» των μπάτσων να πυροβολούν ανεμπόδια.

Αν ο Τραμπ μπορεί να παριστάνει τον αντίπαλο του «κατεστημένου» που νοιάζεται για τον «απλό κοσμάκη» που υποφέρει, σε μεγάλο βαθμό το οφείλει στη Χίλαρι Κλίντον. Μπορεί στα τελευταία ντημπέητ να υιοθέτησε μια ελαφρώς προοδευτική φρασεολογία, αλλά αυτό δεν πείθει.

Η Κλίντον καταρχάς είναι ένα πολεμοκάπηλο γεράκι. Είναι υπέρ της πιο βαθιάς και ανοιχτής πολεμικής εμπλοκής των ΗΠΑ σε

όλα τα θερμά σημεία του πλανήτη. Όταν ήταν για παράδειγμα υπουργός Εξωτερικών από το 2009 μέχρι το 2013 ήταν υπέρ της ανοιχτής επέμβασης στην Συρία. Πρόσφατα, σε μια ομιλία της ομολόγησε ότι «η επιβολή της ζώνης απαγόρευσης πτήσεων [στην Συρία] σημαίνει ότι θα σκοτώσεις πολλούς Σύριους» αλλά αυτό δεν την εμποδίζει. Ήταν και συνεχίζει να είναι υποστηρίκτρια της «σκληρής» αντιμετώπισης του Ιράν, όπου «όλες οι εναλλακτικές πρέπει να είναι στο τραπέζι» –δηλαδή ακόμα και του πολέμου.

Και βέβαια είναι η κολλητή όλων των αρπακτικών της αγοράς που έχουν γίνει μισητά σε πλατιά τμήματα του αμερικάνικου πληθυσμού. Για την ακρίβεια έχει κάνει μια περιουσία –όπως και ο σύζυγός της ο Μπιλ Κλίντον–

κάνοντας ομιλίες και διαλέξεις σε «απαιτητικά» κοινά μεγαλοστελεχών επιχειρήσεων. Η ταρίφα είναι 200 χιλιάδες δολάρια η ομιλία. Το 2008 και το 2012 η Γκόλντμαν Σακς, που συμβολίζει την απληστία και τη διαφθορά των τραπεζών, είχε ρίξει τα εκατομμύριά της στους Ρεπουμπλικάνους αντιπάλους του Ομπάμα. Τώρα υποστηρίζει ενθουσιωδώς την Κλίντον.

Το ίδιο κάνει το μεγαλύτερο κομμάτι της άρχουσας τάξης. Όχι φυσικά γιατί είναι προοδευτικό ή αντιρατσιστικό ή νοιάζεται για τα δικαιώματα των γυναικών, αλλά επειδή το τρομάζει η δημαγωγία του Τραμπ. Για παράδειγμα οι δηλώσεις του υπέρ μιας «προστατευτικής» οικονομικής πολιτικής που είναι ανάθεμα για ένα ιμπεριαλισμό με παγκόσμια συμφέροντα και συμμαχίες. Έτσι δεν είναι παράξενο που μια σειρά Ρεπουμπλικάνοι βγαίνουν ανοιχτά να δηλώσουν ότι θα ψηφίσουν την Κλίντον ή τέλος πάντων δεν θα ψηφίσουν τον Τραμπ.